

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

E

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

uictus Rhodum concessit, ibiq; docuit.

Aeschines Atheniensis orator, filius fuit Atrometi & Leucotheę, Alcidamantis Eleatę in arte dicendi discipulus. Quisdam etiam seruitutem seruissse parentes eius scripserunt. Cum autem causa cuiusdam aduocatus, iudices corrupisset, unam cum eis in carcerem coniectus, aconito hausto interiit: eorumq; res familiaris, ut orborum, publicata est. Veruntamen habitauit Rhodi, ac docuit, uictus a Demosthene in causa de corona. Primus autem diuinitus dicere dictus est, eod quod extempore diceret, tanquam numine afflatus.

Venenum.

Exilium Rhodum.

Auaricia philosophica.

Aeschines Lysanię filius, ad Dionysium in Siciliam petendę pecunię causa abiit. Plato ter emensus Charybdim, ob Siculas opes emensus eam esse fertur. Aristippus item Cyrenęus *, & Helicon Cyzicenus, & * Phæton cum Rhegio exularet, ita Dionysij subierunt thesauros, ut uix inde emineret. Atq; etiam Cnidium aiunt Eudoxum aliquando uenisse in Aegyptum, ac professum, se pecunię causa adesse, eaq; de re locutum esse regi. Ac ne plures criminer, Speusippum Atheniensem adeo ferunt audidum fuisse pecunię, ut ad Cassandri nuptias in Macedoniam comestatum iret, & poemata frigida, composita a se, mercede cantillaret.

αισχροα.) Turpia esse illa, familiares eius norant, ac discessum nec in presentia decorum, nec in posterum tutum fore.

AESCHRION Mitylenęus, uersificator heroicus, comes itineris Alexandri, filius Philippi, Aristotelis discipulus & amasius: ut Nicander Alexandrinus tradit, in libro de discipulis Aristotelis.

Turpitudinis 4. generis.

αισχροα.) Sophocles: Turpe est longam desiderari uitam ab eo, qui in perpetuis malis uersat. Turpitudinis species sunt quatuor: Iniuria, ignauiam, immodestia, (*αυσηροφον*) deformitas.

AESCHYLVS, tragicus Atheniensis, Euphorionis filius, Cynęgiri frater, qui unam cum ipso in pugna Marathonica fortiter dimicauerunt. Filios habuit duos tragicos, Euphorionem & Bionem. Certauit ipse * nona Olympiade, natus annos XLV. Primus autor, ut personis pictis ac terribilibus, & calceis grandioribus Tragici uterentur. Scripsit elegias, & tragędias XC. Vicit octies & uicies: uel, ut alij, decies ter. Cum autem collapsis tabulatis, eo tragędiam agente, in Siciliam fugisset: testudine ab aquila in caput eius deiecta periit, anno ætatis 38.

Euphorionis Bionis Inuenta.

Exilium et obitus. Aquila Testudo.

αισχροα.) Dedecus urbis est, peccatum ciuis.

αιτησις.) Petitio est, contrarij in disputationibus productio, ut accipiatur aliquid a respondente: & postea detur opera, ut quod illi contrarium est, ab eo sumatur, eoq; pacto contradictio responsionum ostendatur.

αιτηται.) Rhodij, qui Perseo pacem non tam peterent, quam darēt, superbe cum Romanis sunt locuti.

αιτητων.) Panes ille rogat, non enses atq; lebetes.

αιτιον.) Causa quadrifarię dicitur: ut materia, ut forma, ut finis, ut effectrix. Causarum item alie sunt antecedentes, alie adiuuantes seu concausę, alie finales.

(*περκαταρηλικα, σωερα η σωατια, ηλικα.*) *αιτιωδες ψευδος.*) Causale mendacium, quod aut a mendacio incipit, aut in id quod non est consequens desinit, aut habet fini principium (non) consequens ueluti, eod quod nox est, Dion deambulat.

AETNA, magnus Siciliae mons, atdens. hinc Aetnæum, pro magno:

αι οιδιπδος αραι.) Oedipodis dirę: de ualde calamitosis.

αι χαριτες γυμνα.) Gratie sunt nudę. Vel simpliciter & aperte gratificandum esse, uel ingratos suum ornamentum abieciisse significat.

αιψα.) Accipe alma Cytherias, id est Venus, poetę Celeriter hæc inclyta dona Leonidę. Et Homerus:

Rebus in aduersis uenit immatura senectus. *εαδε.*) Herodotus: Cupiebant illi quidem ferre opem, sed non poterant.

εαδ.) Ver, tēperies aeris: id anni tempus, quo sol ad nos accedit, & sanguis in corporibus abundat.

εαρ θρηη.) Vere eget: nam ueterem tunicam habet. Aristophanes: Multis ei uidetur opus esse hirundinibus. nã una hirundo non facit uer.

εεαστεσεν.) Omnes formas examinauit: omnia singulari iudicio expendit: rationes solertes & uarias excogitauit.

εεδομδόμενα.) Infantium septimos & decimos dies agebant: isq; nomina imponebant, alij decimo, alij septimo. Aristoteles de Historia animalium: Plurimi obrem nomina tū eis imponuntur, quod eos fore incolumes confidunt.

εερασεν.) Decies mille pedes habent Scolopendrę, ab Orione turbatus. Pontus, lapygum eiecit in scopulos.

HEBRAEI, ab Hebere filio Salæ, qui iter populos terra distributa, suos appellavit Hebræos. Hic quia non inter turris conditores fuit: eius sermo non est muratus.

HEBRVS Thraciæ fluuius, è Rhodope, Thracio monte, profluens.

Ἐβραῖον.) Aristophanes: Auro obturatos oratorum.

ENGASTRIMYTHVS, uentri loquor, quæ nunc Pythonæ quidam dicunt. Sophocles Sternomantin uocat, quasi uatem præcordialem dicas: Plato philosophus Eurycle, ab Eurycle tali uate. Philochorus libro 3. Diuinationum, etiam mulieres tradit engastrimythos, quæ manes euocant: quali usus est Saul, quæ propheta Samuelis animam elicit.

Ἐγκέστον καὶ μανθράνιν σκίνην ναῦς.) Contigit & Mandroni ficulna nauis. De iis dicitur, qui supra dignitate rebus prosperis utentes, se gerunt insolentius. Mandron enim quidam nauarchus designatus fuit, indignus illo munere. Ficulna, præ illi ponitur.

EGESTA, siue Aegesta, bellica machina è saxis, lignis & terra excitata: quæ ciliis, id est uelis è caprinis pilis confectis tegunt, iustæ densitatis & longitudinis, quæ longis cõtis suspensa illi præponunt. Ita nec ignita sagittæ, nec alia tela penetrant, sed in uelis adhærescunt.

Ἐγγυλον.) Prouinciam sorte distribuit, talenti precio singulis: ratus, si fundis homines alligati essent, sic tranquillum & stabilem fore ciuitatis statum.

Ἐγγυλον.) Lysias: Lege tutores iubente, rem pupillarum in fundis collocare, nos iste nauticos efficit.

Ἐγκαθηρῆς.) Insiuator, dolo explorator. Ἐγκαλινδὲ δὲ σωμαλινῆς πατήματα.) in corporeis affectionibus uolitari.

Ἐγκαλῶ.) Nos turpissimorum prope facinorum accusamus.

Ἐγκαλλωπισμὸς.) Rege id sibi medicum laudi ducente.

Ἐγκαρπον.) Philippus Arsinoes consuetudine usus, illa prægnate relicta, Olympiadem duxit uxorem.

Ἐγκαταξῆτος.) Sophocles: Noua consilia cum nouis moribus coniunxit.

Ἐγκαφῶ.) Eupolis: Rerum mearum minutissima quidem pars remansit.

Ἐγκαίνια.) Encenia, festum quo nouum aliquid gestum est, aut institutum.

Ἐγκείπαι.) Lachares aufugiens, cum iam iam capiendus esset, Daricis aureis palatium proiectis ante eos qui persequen-

bantur, prorsus hisce illecebris omnem uim hostilem effugit.

Ἐγκιλικίζεσθαι.) Improbis esse moribus, quo nomine gens illa male audiebat.

Ἐγκλισιν.) Anaxagoras ait, supra uerticem esse terræ polum, qui semper appareat, deinde inclinari.

Ἐγκονεῖτε.) Ite, festinate, properate, quia moræ nihil est loci: res in acie nouacule est.

Ἐγκώμιον.) Encomium, multas res complectitur: ἐπαυνοῦς) laus, unam.

Ἐγκισπῶ.) Quæ inuidia semper Thesidas, bonis pertinaciter infesta, semper tenet.

Ἐγκραπέραν.) Thucydides: Tum principatum firmarunt, tum ipsi magnam potentiam sunt consecuti.

Ἐγκράτεια.) Continentia, est abstinentia malorum, affectio, quæ rectam rationem non transcedit, & habitus inuictus à uoluptatibus. Si continentis inter se non consentiunt partes animi, boni autem uiri & sapientis consentiunt: uir bonus non erit continens, nisi continentiam nomine pro temperantia abutaris, ac dicas:

in quo sit quod uincat & uincatur, in eo non esse consensionem, id quod (non) contingat temperanti. Et quidem huiusmodi mutationum plena est loquendi consuetudo, ut significantissima quæque uerba pro leuioribus usurpentur: ut dissecare & deuorare, pro secare & edere: cachin-

nari pro ridere, prudens pro callido, fortis pro audaci, lenis pro ignauo & stupido, liberalis pro luxurioso, frugi pro sordido. Sic & Callicles in Gorgia Platonis, modestos homines uacordes appellat (τὰς σώφρονας εἰς ἡλιθίους μεταλαμβάνει.) Continentia uehementes habet cupiditates: temperantia tranquillitas atque domitas. Ac temperans consentientes inter se partes habet animi: nec alia in eo uincit aliam reluctantem. Contingens uero non dicitur, quod careat affectibus: sed quod afficitur ille quidem, non tamen ducitur ab affectibus. Eadem est & incō-

continentis & intemperantis ratio.

Ἐγκρατῆς.) Sæpe ægrotauit, sed confirmauit eum Deus. Cum sibi redditus esset, ualitudinemque recepisset: nihil pensi habuit. Item: Dicebat Leogorus, se fortuito potius, quam Dei uoluntate recepisse ualitudinem.

Ἐγκείπει.) Non scilicet alios recipit, alios repudiat.

Ἐγκροφίας ἄρτος.) Panis cinere interfectus. Tres autem partes similaginis, unde subcinericius panis fiebat, triduanam panis

uitam

m 4

uitam

uitam

uitam

Cilices.

Polum.

Festinatio.

Inuidia.

Continentia. Temperantia.

Abusiones uerborum.

Sanatio.

Sepultura Christi.

*versatile
theatrum.*

uita sepulturam obscure denotat.
ἐγκύκλιον.) Machina lignea, prædita rotis: quæ conuersa, ea quæ uidebantur intus in ædibus geri, spectatoribus etiã ostendebat.

Bilis piscium.

ἐγκύκλιον παιδεία.) Encyclopædia, per omnes disciplinas, per omnes rhytmos & motus agitatur.

ἐγκαρσίχολοι.) Iracūdi. Pisces bilem in capite habent.

ἐγγλωπιόζωρον.) Qui è linguæ prouentu uicitat: sicut ἐγγειροζώσορες, qui labore manuum uentrem placant.

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἐλαμμεν ζυγόν.) Ego uerò & tu iugum idem trahimus. De ijs qui in eadem calamitate sunt. Ego uerò furdaster ad omnia, ignarus omnium, ista neglexi.

E G O è bono in bonum transtuli: uel, à bono ad bonum me contuli: id est, è ci tharædo factus sum tragicus. De ijs qui similiter aliquid faciunt.

*Nicostratus
histrionis.*

Ego faciam omnia secundum Nicostratum, uel instar Nicostrati. Hic histrio fuit solertissimus.

Anguilla.

ἐγγέλεις θηρώμεν.) Anguillas captas. De ijs qui priuati emolumenti causa turbas concitant: quòd anguilla turbata aqua & commota capiuntur.

ἐγγεῖα.) Hasta, quæ sæpè gustauit lactes hostium.

*Pietas in con
uiuio.*

ἐγγεῖν.) Xenophon: Pueros infundere iussit, & precari deos.

ἐγγώροισι.) Indigenæ non modò uentorum stationes (ut prouerbio dicitur) sed & popularium suorum mores optime norunt.

*Credentias
rius.*

ἐδέατος.) Nomen quidem Græcum est, sed usus Persicus: prægustator principio fuit, & ante regem edebat securitatis causa. Postea uerò usus obtinuit, ut totius ministerij & apparatus curator, ἐδέατος diceretur.

E D E M, delicia & paradifus.

Abgarus.

E D E S S A, urbs Syria, quò Traianus cum uenisset, occurrit ei ante urbem Abgarus, dono adducens ccl equos, & paraphractos thoraces pro uiris & equis

Traianus.

totidē, & telorum lxxm. Traianus uerò lxx thoracibus acceptis, reliqua omnia seruare ipsum iussit.

*Syphacis
quissima
sentia.*

ἐδικαίς.) Syphax auditis rebus gestis, pacificationem moliebatur: æquum cēfens, ut neq; Romani Africā, neq; Carthaginēses Italiam hostiliter inuaderēt. Vtri autē secus fecissent, se ijs opem laturum qui obtemperassent.

ἐδικαίωθησαν.) Dion: Omnes morte digni estis: non tamen ego uos oēs morte mulctabo: sed à paucis quos cōprehendi, pœnas expetam: reliquos dimitto.

ἐδωρο.) Fortunæ patrio simulacro adorato, reditum orat.

ἐδωλία.) Sophocles: Antiquis opibus referta patris sedes.

ἐδωρήσατο.) Quicquid quibuslibet ac cōmodatum esset, id facere studebat.

E Z E C H I A S rex Hierosolymorum, Achazi filius omnium religiosissimus. Neq; enim idola solum subuertit, sed & statuas ipsas contriuit, & in iugis montium sustulit, & lucos succidit, & serpentes à Mose suspensum (adhuc enim ei omnes, odores incendebant) cum reliquis superstitionibus, inuisis Deo, deleuit, & iudæos simulacrorū cultores mulctauit, monumenta & reliquias impietatis excindens. Tantum enim à uera religione aberant, ut simulacra post ianuas depicta adorarent: ut si qui ex Ezechia ministris inquirerent, foribus apertis simulacra tegerentur. Ac solus regnauit ex uolūtate Dei. Fertur etiã tale quiddā.

Fuit Salomonis liber remediorū cuiusuis morbi, uestibulo tēpli incisus. Eū reuellit Ezechias, quòd populus, neglecto Deo, nec inuocato, sanationē malorum inde peteret. Bellum aduersus alienigenas extendit Gazam usq; defectioe facta ab Assyriis, quib. antè paruerat.

ἐζελοκάκως.) Imperatori exercitus erat cōntumax ob acceptam iniuriam: segeterq; dimicabāt, & fugiebant, obligatis corporibus, quasi uulnerati essent: & tētoria dissipabāt, & recedere cogitabant, imperitiam ducis accusantes.

ἐζηλωθή.) Ferrū cum mollire student, oleo: cum durare, aqua tingunt.

ἐθ.) Consuetudo, non est inuentum hominum, sed uitæ & temporis. Ac lex quidē similis est tyrannidi. terrore enim & uicūcta perficit: cōsuetudo uerò magis humanitate regia. ultrò enim eā oēs absq; necessitate sequuntur. Atq; etiã lex tanta equitate & humanitate referta est, ut & calamitosis utilior sit quàm cognati: & affectis iniuria robustior propriis ipsorū uiribus: & patribus beneuolētiore quàm filij: & filijs quàm patres, & fratribus quàm fratres. Multi enim ab amicis læsi, ad hanc confugiunt.

E T H N E S T A E, Thessaliæ populus. ἐκάθη.) Hecuba, quòd è longinquo ad uirum uenerit. Nam pater eius Dymas Phryx,

Phryx,

Phryx,

Phryx,

Phryx,

Phryx,

Phryx,

obfes Pria
Phrygi
CADEM I A
Hecade
CALE, he
de sele uoc
beat.
CAMEDE
prouident
piceret.
CATHAE
qui & Criti
aratus, ut q
cessoribus
poesi Ho
tens, Heg
tempo
quoto
fuit, Oly
bus. Vnde
carnasse
auditor fu
oratione
Pherecy
purantur.
sua p
acrum: qu
quod quo
capus (fur
quorū a
mollic
Ex
dimitē est
at, eos
mensi
uero hon
appos
gulis me
pines, &
bant. H
licet, qu
denoue
homines
ueritate
percel
CATE
quæ à
pacēt
p
del
non ob
pnam.
CATE
mens
i
i
i

Phryx, obses Priamo datus erat. unde Priamus Phrygibus fert opem.

HECADEMIA, olim uocata fuit Academia, ab Hecademo quodam heroe.

HECALE, heroina apud Callimachū: quod ad sese uocet, ut quæ castellum patens habeat.

HECAMEDE, Nestoris concubina: dicta à prouidentia, quod longè in futurum prospiceret.

HECATHAEVS, Abderites philosophus, qui & Criticus grāmaticus est cognominatus, ut qui ea arte ualeret. Fuit sub successoribus (Alexātri.) Libri eius sunt de poesi Homeri & Hesiodi.

Hecateus, Hegesandri filius, Milesius, fuit Darij temporibus, eius qui Cambysis successit: quo tempore Dionysius etiā Milesius fuit, Olympiade L X V, historiographus. Vnde fructum cepit Herodotus Halicarnasseus, illo iunior. Protogora auditor fuit Hecateus, ac primus soluta oratione historiam edidit, ut alia scripta Pherecydes. nam Agesilai adulterina putantur.

ἐκάτειον θεαφύας.) Theagenis Hecateū simulacrum: quod ille ubique audiebat, (uel, quod quocūq; iret, percōtabatur) qui Capnus (fumus.) Fuere Thragenes alij duo: quorū alter de Homero scripsit: alter ob molliciem infamis fuit.

ἐκάτιν.) Ex Hecate cognosci potest, sic ne diuitē esse potius, an esurire? Hæc enim ait, eos qui rem & opes habeant, singulis mensib. cœnā sibi mittere: pauperes uerò homines eam abripere, priusquā apposita fuerit. Moris enim fuit, ut singulis mensib. diuites Hecate mitterent panes, & alia quædā, quæ pauperes auferabant. Hecate alij Dianam, alij Lunam dicūt, quæ spectris horrēdis sese offerat, deuouentibus: quæ quidē spectra sint homines draconis capitibus & ingēti proceritate, ut eorum cōspectu, qui uideant, percellantur.

HECATES insula. Antè Delū sita insulula, quæ à quibusdā Psamite dicitur, quod placētis eius nominis dea colat.

ἐκατμπεδ(ν)εως.) Parthenon, id est Mineruæ delubrum, sic Athenis dicebatur, non ob magnitudinem, sed propter elegantiam.

HECATOMBÆON. Iunius apud Athenienses, quod eo mense plurimè Hecatombæ immolarentur.

ἐκβάλλω.) Eiectus est Adā è paradiso.

ἐκβιασής.) Ambo sunt uiolēti inscitæ

exactores. Extimulant nos ad requirendum ius. De Gregorio & Basilio.

ἐκ γάρων.) Arrogantiam magnitudi- Arrogantia, ni animi finitimam effugit.

ἐκδεδαρμύον δέρεις.) Excoriatum excoriatas. De iis qui frustra laborant.

ἐκδέξες.) Nullum diuinum oraculum est irritum.

ἐκδέχη.) Polybius: Non rectè, Imperator sermones nostros accipis.

ἐκδιδυς.) Sophocles:

Theba te non educarunt malum.

Urbs bene morata.

Neq; enim solent uiros iniustos alere.

Tu uerò urbem immerentem probro afficis

Ipse tuam. Nam te longinquum tempus

Senem simul facit, & mente uacuum.

Delirus seu nex.

ἐκδυοῖν τρία βλέπεις.) Duo cū sint, tu tria uides. De iis qui uel senio, uel alio malo hallucinantur, nec satis cernunt.

ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική.) Extirpata est Musica. Ferūt, olim in cōuiujs eruditas quaestiones esse tractatas. Pōst, psaltrijs & citharistrijs introductis, quosdā nouitatē illā accusantes, hoc usos esse prouerbio.

Sermones Musica.

ἐκκέμνα.) Soli tibi uiuentiū expositi sumus. Neq; n. est ueritas res exposita, neq; deiecta, neq; uenatione capienda.

HECEBOLIVS, sophista Cōstātinopolitanus, sub Cōstantino ardenti Christianismo simulato, sub Iuliano fatuum gentilem se præbuit *. Prostratus enim ante oratoriā domū: Calcate me, clamitabat, fatuū salem. Adeò leuis & temerarius & antè & pōst fuit Hecebolius.

Religio temeraria.

ἐκήλει.) Infinita ille cōmemorabat, p quæ audientes demulceret.

ἐκθεαρίζεσσι.) Vulgus res gestas fortuatorum imitari non studet: sed superuacanea quædam æmulans, inopiam iudicij suam declarat.

ἐκθεῖ.) Aristophanes: Cum in curiam inani uentre accurrisset, pleno excurrit. Peculator notatur his uerbis.

ἐκλεγόμενοι.) Eo statu rerum fretus, per se de summa rerum decernere properabat. Itaq; cum non occasionem rerum, sed suam spectaret: futurum erat, ut ab officio aberraret.

Non expectata occasio.

ἐκλεκτός.) Solomon: Manus delectorū facile uincet Vincere fortassis eorū etiā est, qui sunt omni referti improbitate, uel metu uel pudore, corporis actionē magna ui prohibentium. Sed supernarū rerū amore nō uinci ab inferioribus, eorum tantū est qui Deum amant, quosq; Scriptura electos uocat.

Locomotius moderatio.

Celestium amor.

ἐκλειψίς.) Emansio dicebatur, cū quis pere-

peregrinitatis reus, in diiudicatione municipiorum se non sistebat.

Conciones Atheniensium. *ἐκκλησίαις.*) Manifesta fuga hostes ad inuadendum euocabat.

Conciones Atheniensium. *ἐκκλησίαις.*) Ternæ conciones ordinariæ fuerunt singulis mensibus, Calendis, die decimo, & trigesimo, quæ κύριαι dicebantur. σύγκλητοι, Indictæ, cum populus extra ordinem propter urgentia negotia conuocabatur.

ἐκκλησίαις.) Aristophanes: Non ne conciones propter Plutum coguntur? Coimus enim aut ut nostra tueamur, aut aliena ut acquiramus. Perstringit autem Athenienses, qui propter triobolum iudicia frequentarent.

ἐκκλησίαις.) Corpus suum Ecclesiam uocat Christus, & per hanc sacerdotem agit ut homo: accipit autem ea quæ offeruntur, ut Deus (*πρὸς φέρει τὰ τῆς σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς αἱμάτων σὺμβόλα.*) offert autem Ecclesia corporis eius & sanguinis symbola, totam massam per primitias sanctificans.

Explicatio somnij.

ἐκκλησίαις ἐσῶσιν ἐγκλησιν φέρει.) Stare in concione crimen affert. *ὄνειρον ἐλικόν.*

ἐκκλησίαις.) Nomina eorum qui ad dicendum testimonium rogati, nō aderant in iudicio, per præconem citabantur, ut necesse haberent testificari.

ἐκ λύκος σώματι.) Ex ore lupi. De ijs qui præter spem aliquid ab aliquibus accipiunt. Ex fabula de lupo & grue.

ἐκ μελῆς.) Theodosius imperator (ineptus) eneruatus erat, & inertissimus.

Massilienses.

ἐκ μαοσαλίας ἡκεις.) Massilia uenis. De effœminatis & delicatis. Massilienses enim ferunt muliebrem in morem uestire, delibutos unguentis, & colligatis capillis: eaquæ mollicie turpiter sese gerere.

Epicurus.

ἐκ κούριος.) Epicuri sermonibus. animo eneruato & effœminato.

ἐκ ἄν, ἀέροντί γε θυμῶ.) Volens quidem, sed animo inuito. Prouerbiū.

Voluntariū.

ἐκ ἄσιον, uoluntariū: quod non à lege, sed à uoluntate pendet.

*ἐκ παυρῆς ξύλα * κῆρον ἡρόντ' αἶν.*) E quo uis ligno * leue fiat. De rebus aspectu quidem uilibus, sed necessarijs. Alij de ijs quæ boni quidē habiti sunt, sed alij inuenti.

Necessarium superuacaneum.

ἐκ περιουσίας, ἐκ πλεῶν τῆς περιόντου.) Ex abundantia, ex superuacuo: id quo carere liceret. Necessarium est, sine quo esse non possumus: superuacaneum, cuius præsentia cum necessaria non sit, rebus necessarijs, ut Aristoteles ait, suppetentibus, alia quædam pulchra comparantur.

ueluti, uiuere quidem necessarium est: bene uerò uiuere, superuacaneū. nā præsentia bene uiuendi, quod (ut simus) necessarium non est, ornatur uiuere ipsum, quod est necessarium. Caterum meliora inquit, necessarijs sunt superuacanea. Melius enim est bene uiuere, quā uiuere: & bene dicere, quā dicere. Nō semper tamē expetenda magis sunt meliora, quamuis per sese optabiliora. Nā quæ nos consequi nō possumus, quamuis meliora iis quibus potiri licet, nō tamen nobis sunt magis expetenda. Immortalitas enim præstantior est longæuitate: sed nobis non magis expetenda. Ac superuacanea partim & meliora sunt, & optabiliora: sicut bene dicere, quā dicere: Partim meliora sunt, non tamen optabiliora. nam philosophari & contem-

plari, melius quidē est quæstui: nō tamen optabilius ijs quos urget inopia, qui quæ aliter esse nequeunt. Sic etiā ualere ægrotanti est optabilius, quā philosophari.

ἐκ παύσιν.) Nunquam ita fore amentem, ut homines pluris faciat Deo.

ἐκ πιδῶν.) ἀνδρὸς κακῶς πείρασοντ' ἐκ πιδῶν φίλοι. Viri calamitosi nusquā compararent amici.

ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν αὐτηγόν.) De multis paleis grana pauca cogi. De ijs qui magni laboris exiguum capiunt fructum.

ἐκ τασίς.) Dauid: Ego uerò dixi in reptu mentis: Abiectus sum. Putabam, inquit, cum peccassem, me procul abesse à curatione tua. nā à iusticiæ uia, in qua ambularat, recesserat, atque impegerat.

ἐκ τανῶν.) Elocati (si ita dicere liceat) uel extraordinarij sunt quinque: præconis militaris, buccinator, signifer, minister, caudæ ductor: quibus omnino est opus in agmine: præcone, ut uoce denunciaret imperata: uexillifero, si uox ob tumultū non exaudiatur: buccinatore, cum ob puluerem signum non cernimus: ministro, ut ea quibus opus fuerit, apporet: urago, ut non cōsecutos ad aciem perducatur. qui, cum illi quatuor summum teneant locum, hic infimum occupat.

ἐκ (περιμμένης) περφορημένου καὶ περφορημένου.) E perforato calice bibere. De ijs qui in religione errant, uel quibusdem soluunt.

ἐκ πημάτων.) Quatuor Athenis census à Solone instituti sunt, Pentacosio-medimnorum, equitum, zeugitarum, proletariorum.

ἐκ τῆς τῆλων.) A nutricibus: id est, ab infantia.

ἐκ τῆς πῆλῃς πόδας ἔχειν.) Extra lutū habere pedes. De ijs qui extra periculū sunt.

ἐκ τῆς γδύματι γινώσκω.) E gustu cognosco. De ijs qui ex paruo multa deprehendunt.

ἐκ τῆς παρόντων.) Cum uincerentur, è re nata remedium à Deo petunt, & percōtantur Pythiam.

ἐκ τῆς κρείματι.) E pilo pendet. De ijs qui in maximo sunt periculo.

ἐκ τοῦ βένου.) Ratus, ut poeta dicit, dolium esse: nullo modo statuit iacere aleā, & de summa rerum decertare, sed se intra uallum continuit.

ἐκ τῆς ἀρεσάτας.) Polybius: Ferè quod in praesentia maximè dolet, insignem læticiam parit.

ἐκ τῆς ἀφροσύνης.) Sentio me affectu transuersum agi.

ἐκ τῆς ἀφροσύνης.) Si quis aut malè gesti magistratus suspectus, aut senatorio ordine indignus uidebatur, ut in ostracismo testula, sic oliuæ folio hic loco mouebatur, inscripto eius nomine, & in echinum coniecto.

ἐκ τῆς ἀφροσύνης βοήθειν τοῖς πράγμασι.) Polybius: Summo studio & celeritate succurrere Reip. & summæ rerum.

ἐκ τῆς ἀφροσύνης.) Helladius Alexandrinus gramicus, sub Theodosio Imperatore iunioris uixit. Scripsit omnis generis uerborū usum ex ordine alphabetico, Descriptionē ambitionis, Bacchū siue Musam, Descriptionē balnei Constantiani, uadationem Theodosij imperatoris.

ἐκ τῆς ἀφροσύνης ἀντὶ τῆς ἔργου.) Splēduerūt eorū facta: id est, claros eos reddiderunt.

HELLANICVS Milleusius, historicus, ambitum terræ scripsit, & historias.

HELLANICVS Mitylenæus historicus, filius Andromenis, aut Aristomenis, aut Scamonis, cui cognominem habuit filiū. Versatus autē est Hellanicus etiā cū Herodoto, apud Amyntā Macedonū regē, tēporib. Sophoclis & Euripi distetiam cum Hecatœo Milesio cōgressus, qui Perſico bello fuit, & paulo antè, & usq; ad Perdiccæ tempora peruēnit.

Obiit Perperenæ, quæ est eregione Lesbii. Conscripsit plurima, soluta oratione, & uersu heroico.

ἐκ τῆς ἀφροσύνης.) Hellanodica, iudices ludorum apud Eleos, X, aut X.

ELATEA, urbs Phocēsum maxima, quam quidā Elatriā scribendā censent.

ἐλατήρ.) Scies Alcmanem lyra pulsatorē Laconica

Eximiiū quem Musarū IX numerus habet. ἐλάφει ἀνήρ.) Ceruinus uir: id est, timidus, à natura animantis.

ἐλάχιστον.) Minimum. Sic Christus terras opes uocauit, cū diceret: Qui fidelis est in minimo: hoc est, qui rectè nouit uere, & terrenas opes, quas Māmonam uocat, in pauperes erogat. Talis igitur, q̄ in minimo fidelis reperitur, etiā in magno fidelis erit: hoc est, in diuinis muneribus. Qui uerò in his diuitiis iniustus est, & eas sibi soli reponit: nimirū etiā in diuinis munerib. infidus reperietur. Pecuniæ copias aut alienas appellauit, q̄ cū diuitijs nō nascimur, sed nudi potius: uereq; nihil in mundum intulimus, neq; efferre possumus quicquam.

ὄρων ἐλαμον ἐκ φύγης πᾶσαν βλάβην: Oculum uidens, effugies omne damnum.

ὄνειρον ἐλάειν.)

ELAEA, olim Hyle, Phocensium colonia, patria Zenonis, oppidū uile, quod tantū præstantes uiros posset gignere: quod ille Atheniensium magnificentiæ prætulit, uita in eo exacta, rarò Athenas profectus. Est & Elea urbs Italiæ, Byle nunc Velia, dicta à præterfluente fluuio.

ELAEA, urbs Asiæ Aeolica, Pergamenorum nauale: quæ Cydonis nominabatur, à Mnestheo condita. Vnde fit Elaites ciuis & sinus. Est & urbs Phœniciæ Elæa, intra Tyrum & Sidonē, ut Philo tradit. Est & Elæa Bithyniæ nauale, prope Mysiam. Est & portus Aethiopiæ, & insulæ tres.

ELAEVS, urbs Thraciæ Chersonesi. Est & Argiuorum Elaus. Vnde Eleusius & Elausia.

ἐλεγεῖν.) delirare. Hinc sunt qui elegiam dictā putēt, quod Theocles Naxi aut Eretriēsis furore correptus, id carminis genus primus proclamauit.

ἐλεγεῖν.) Lamentationes ad tibiā canabantur: & ut in luctu tibia circum aras canerentur, regem Midam, Gordij filiū instituisse ferunt: qui matrem defunctā in numerum dearum referre studeret.

ἐλέγχουσι.) Iota nocte reges arguimur. Et, Opera manus demonstrant.

ELEDONE, genus polypi, autore Aeliano, septempedis: sic dicti, quod semetipse edat.

ἐλεεινός.) Romani ob acceptam cladē miserabiles: propter uirtutē laude digni.

ELEEMOSYNA. Fraudatio est, aliena ra-

Alcmanis

Minimum id est, diuinitie.

A' enē oō pes.

Explicatio somnij.

Zeno Eleates.

Theocles Elegorum autor.

Midam.

na rapere & detinere: cum uerò eleemo-
fynam non damus, æquè atq; fraudato-
res punimur.

ELELEV, acclamatio bellica (κέλευσμα
πραλιωλικόν.) Achæus Eretriensis in Phi-
loctete sic adhortantē milites Agamem-
nonē facit: Tēpus est opē ferre, dux ego
ero: Accipiatur gladij capulus manu: tu-
ba alius quàm primum det signum: Tē-
pus est, accelerate, Eleleu.

Monacharū
admiratrix.

HELENA imperatrix, Magni Cōstan-
tini mater, omnib. ornata uirtutibus. Fu-
it autē modestia, Christi imitatrice, cum
erga omnes, tum uerò erga sacrum mo-
nacharum habitū. Sæpe etenim eas, quæ
per omnem uitam uirginitatem tueren-
tur, conuocauit, & ipsa in lectulis collo-
cauit, eisq; ministravit, tam epulas appo-
nendo, & calices præbendo, quàm aquā
manibus affundendo, ancillæ partes ob-

Constantinus
Magnus.

iens. Sic etiā filiū suum, cuius æterna est
memoria, instituit, ut uirtute animosus
esset absque superbia: & Rempublicam
summo studio curaret: Deoq; cū timo-
re & tremore seruiret. Nam sub Magnō
Constantino baptizati sunt illustriores

Indi.
Iberes.
Armenij.
Statua.

Indi, Iberes & Armenij. In apside forni-
cis fori duæ steterunt columnæ, Helenæ
& Constantini, & crux in medio cū in-
scriptione: Vnus sanctus.

HELENVS scripsit diuinationem' è
fissuris expansæ palmæ, utrū quis præ-
turus esset liberos, nec ne? & similia.

ἐλεπόλεις.) Instrumenta seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἐλεθηραι αἶγες ἀρότρων.) Libere sunt ab
aratri capræ. Prouerbiū, de ijs qui ab o-
nere aliquo aut malis sunt immunes.

ἐλευθερίος ζῆλος.) Liberalis iupiter, cui
Seruatoris nomen adscriptum est, uel q̄
libertini porticum illi uicinam extruxe-
rint: uel quòd Græcos à Persica seruitu-
te liberarit.

ἐλευθερότης.) Liberalitas, inquit Ve-
spasianus, beneficium est, sincero ani-
mo collatum.

Spartani.

ἐλευθερώτερος πάρις.) Liberalior Sparta. Ob inui-
ctos & generosos animos, qui legū disci-
plinā sequentes, ne mœnibus quidē in-
cludi, nec nisi uictores è præliis reuerti
uoluerunt, neq; tyrannos tolerarunt.

Libertas.

ἐλεύθερος.) Solus liber est uir bonus &
sapiens: improbi uerò & stulti serui. Li-
bertas enim est, potestas suo arbitratu a-
gendi: & liber, qui uadit quò libet.

ELEVSIVS & Marathonius, alter Cy-
zicenus, alter Cōstantinopolitanus (ui-
de ἀνήγοντες) monasteria frequētia uiro-
rū & mulierū instituerūt, atq; aliorū plu-
rimorum cœtum ad se attraxerūt, ex ijs
qui uitam frugi & asperam perfectissimā
pietatis signum esse statuunt.

ἐλέφαντι ἐκ μύας ποιῆν.) Elephantem è
musca facere. De ijs qui res minimas o-
ratione efferunt, & magnas faciunt.

ἐλέφαντι ἐκ δὲν Διὸς φέρεις.) Ab elephan-
te nihil differs. De magnis & stupidis, cu-
iusmodi est hoc animal.

ἐλεφαντινοί.) Annulli eburnei, & è succo
no mulieribus conducunt.

ἐλλωικόν ἐπέδωσαν.) Aristophanes: Græ-
co more uiro isti annuerūt: quasi nutus
etiam Græcorum excellent.

HELLENOTAMIAE. Qui pecuniā
tributorū asseruabāt, quàm olim Græci
cōmuniter in Delo reponabant. Nā A-
thenienses, socijs uolentibus, Pausaniæ
odio, suscepto Græcorū principatu, cō-
stituerūt, quib. Græcis urbib. naues, qui-
bus pecuniæ præbendæ essent, ad uici-
scendū Barbarū, & prouincias eius ua-
standas. Tributum autem ordinatū fuit
ab Aristide, talentū C C C L X.

HELICONIVS, sophista Byzātinus,
annaliū cōpendium scripsit ab Adamo
usq; ad Theodosium magnum, libris X.

Heliconius astronomus, scripsit apo-
telesmatica: id est, effectus ostentorum,
& alia multa.

ἐλινόοντες.) Calamitatē utinā propul-
set. Cum aduenerit mane, quiescito pa-
rū in eius gratiā. Caue ne inter quiescen-
dum & cunctandum elabatur occasio.

HELIXVS, illustris uir apud Mo-
garenfes.

HELICHRYSVS, apij flos.
ἐλθῆν, παρεισελθῆν.) Apostolus subtri-
trasse legē dicit: quasi, cum alio per obli-
quum irrepsisse.

ἐλκει μοιχὸς εἰς (μυχὸν angulum) μοι-
χόν.) Trahit mœchus ad mœchum. Pro-
uerbium.

ἐλόμνοι.) Xenophon: Ille imperabat,
hi parebant: non quòd eum ducē creas-
sent, sed quia uidebāt, cum solum ducis
animo atq; prudentia præditum.

ἐλυσσε.) Eunomianum lauit Belisarius
diuino lauacro: suisque manibus susce-
ptum, sibi filium adoptauit, ut Christia-
na fert adoptio.

ἐλπῆς.) Attici spern de expectatiōe cu-
iusuis euentus usurpabant, cum proprie
sit

fit expectatio bonorum. nam & metu- ens expectat, sed non bona. Malorum e- nim expectatio est metus, bonorum ue- ro spes. Itaque impiorum, cum res qui- bus nihil firmi subest, expectet, spes pe- rit: quamuis rebus suauibus, tanquam per- mansuris fruantur.

ἐλαδορμέτα.) Agathias: Narsetem oēs insectabatur, insolentē & temerariū di- cētes, q̄ quidē re ipsa uiolētus & sangui- narius esset: sed pietatis & religionis per- petuo cultu fucum hominib. faceret.

ἐλύγωσι.) Aurum etiā Danaes ani- mum flexit.

ELYMAEI, gēs Sicula: ab Elymo, nō tho Anchisæ filio.

ἐμμοπίως.) Moris antiqui fuit, si quem per insidias occidissent, ac eadē expia- turi essent, ut extrema cadaueris ampu- rarent, & torquem ex illis particulis cō- sectum de collo suspenderent.

ἐμαυτῷ βαλανδίσω.) Mihi ipse ero bal- neator, uel glandes assabo. Hoc est, ipse mihi inseruiam, meum negotiū agam.

ἐμβολόντα.) Hercules puer adhuc, ma- gistrum Linum, ob acceptas inter docē- dum plagas iratus, impatiens imperij, la- pide occidit.

ἐμπαρός εἰμι.) Olim Piræus insula fuit, unde etiam nomen accepit, à trajicien- do scilicet: in cuius editissimo loco, Mu- nychus à se occupato, fanū Dianæ Mu- nychiæ condidit. Quo in loco cum urfa extitisset, eamq; Atheniēses occidissent: fames cōsecuta est. Cuius mali remediū fore, oraculū prōdidit, si quis deæ filiam suam immolasset. Solus autē Embarus, paeta familiæ suæ perpetua illius sacrifi- cij successione filiam suam exornatam immolauit. Vnde prouerbiū extitit, q̄ alij de prudētibus & cordatis, alij de de- lyris & infanis usurpant.

ἐμβελές.) Archimedes instrumēta fabre fecit ad omne telorū spaciū, ut emin⁹ ad- nauigātes maiorib. & robustioribus: sin illa trāsuolassent, minoribus peteret.

ἐμβολα.) Rostra ærea, nautica moenia, hic sita sumus, Actiæ belli testimonia.

ἐμβολον.) Embolū dicitur, cum anceps ci phalangia cornuā anteriora inter sese pommittit, posteriora disiungit: est que rhombi dimidium, instar literæ Δ.

ἐμβεραχυ.) testatur Deus, se ne minutif- simum quidem quicquam latēre posse.

ἐμβελές.) De imperatore Iustino inua- luit opinio, eum & seuerum esse, & per- quam diligentem.

EMEA, locus prope Mycænas. ἐμῆδισον.) post Marathoniam pugnam Thessali ad Medos defecerunt, (πῶ δ' ἄπο- Φραξεν τῶν τεμπῶν δ' εἰσαντες) obstructionē Tempum ueriti.

ἐμπαροινέντες.) Iosephus: Per ludibrium & contumeliam res administrant.

EMPEDOCLES, siue Metonis, siue Archinomi, siue Xeneti F. fratrem habuit Callicratiden. Primum, Parmenidē au- dijt, cui eum in delicijs fuisse tradit Por- phyrius. Alij dicūt, Telaugis discipulū, si- lij Pythagoræ fuisse. Agrigentinus fuit, philosoph⁹ Physicus, & uersificator. Hic aureā coronā gestans in capite, & aureis calceis indutus, & coronas Delphicas in manibus gerens, pertrāsibat urbes, ut opinionem diuinitatis consequeretur. Cum autē senuisset: se in craterem Aetnæ coniecit noctu, ne suum cadauer conspi- ceretur, itaq; periit. sandalium tamen e- ius est ab igni eiectum.

Empedocles, huius ex filia nepos, tra- gicus, tragœdias 24 scripsit.

EMPEDOCLEM Agrigentinū ferūt Pythagorē secutū esse sectā, quā & Apol- lonius Tyaneus est æmulatus. Deorum enim usum esse cōsuetudine, & ex eis di- dicisse fertur, quatenus hominib. & gau- deant, & offendantur: deq; natura (ἐκεί- νων lego, pro ἐκείθεν) eorū differuisse. Nā cæteros quidem conijcere de diis, & in- ter sese dissimiles habere de ijs opinio- nes: ad Apollonium uerò uenisse Apol- linem, eumq; se esse, professum esse: idq; cogniturum, se fuisse; etiamsi professus non fuisset: Mineruam item & Musam, & deos alios, quorum figuras & nomi- na mortales adhuc ignorent. Quicquid autem pronunciaisset Pythagoras, id le- gem eius discipuli putabant, eumq; ut à Ioue profectū, honorabant: & silentium diuinitatis causa tenebant. Multa enim diuina atque arcaña audiebant, quæ ta- cere difficile esset, nisi antè didicissent, e- tiam silentium esse orationē (ὅτι καὶ τὸ σιω- πᾶν λόγος.) Empedoclē autē uitā illi stu- diuisse, uel illud argumento est: Valet. e- go uerò uobis sum deus immortalis, nō amplius mortalis. Et: Etenim ego olim fui & iuuenis & puella etiam bos ille ex bellarijs Olympiæ confectus, & immo- latus, eum arguit, qui Pythagoricam di- sciplinam probarit.

ἐμπεδοκλέης ἔχθεα.) Empedoclis inimi- citiæ. De ijs qui pertinaciter inimicitias exercēt. Lysias: Equidē putabā inter nos

Callicratio- des. Parmeni- des. Telauges.

Diuinitatis affectatio.

Iactatio co- gnita uolun- tatis deorum.

Apollo uisus Apollonio, a- lij q; dij.

Autoritas Pythagora.

ἐχθροβία.

Empedocles Pythagora- rum.

eā esse amicitia constitutā, ut nec Empedoclis inimicitia nobis obstare possēt.

EMPEDOTIMVS, scripsit de Physica auscultatione, de quo Apostata in Saturnalibus: Nos, inquit, Empedotimo & Pythagoræ credimus, & ijs quæ inde accepit Heraclides Ponticus.

ἐμπεδοτῶν.) Vxoress, mutilatos & mōstrosos foetus edebāt: illi uerò facinorū suorū profus oblitī, Delphos uenerunt.

ἐμπεδοτῶν.) Thucydides VIII. Obiecta modò crimina cōsiderant, animis uerò lōgius nō p̄grediūtur. Hierocles: Quis, inquit, philosophorū, nō & uxorem duxisset, & liberos suscepisset, si nihil obstitisset? Ignaro apud ignaros, ut ait Plato, plus fidei habetur, quā sciēti.

ἐμπορός ἐμι σκηπτόμεν.) Simulo me esse mercatorem, cum est militandum: Aristophanes.

EMPVSA, seu Onocole: spectrū diabolicū, ab Hecate immisum, & calamitosis apparens, qđ in uarias figuras se trāsformare putatur. inde dictū, qđ uno pede incedat, alterū uerò habeat æneū aut asini nū. Putabatur autē etiā in meridie apparere, cum (τῆς κατοικομοσίης lego) defunctis inferiæ ferrētur. Aristophanes in Ranis: At medius fidius belluam uideo magnā. Cuiusmodi? terribilē, multiformē. lam enim bos fit, iā mulus, aliās formosissima foemina. Vbi est? accedā ad eam. At foemina esse desijt, iam canis est. Empusa igitur est. Igne certē quidē tota coluget facies, & pedem habet æneum.

Tyranno fides non serua ta. ἐμπίσιμι.) Saturninus Cos. tyrannidē inuasit. Cui Romani fidem dederūt, necessariò magis quā ex animo: ac de ductū morte multarūt, iusiurādū impunē uiolari posse rati, pesti Reip. datū.

ἐμπίρα.) Ex igne uictimarū diuinabāt.

ἐμοὶ μελήσει πάντα, καὶ λυκαῖς κέρασι.) Mihi curæ erit, & albis uirginib. Cū Barbari quidā Delphos oppugnatū irēt, Apollo cōsultus respōdisse fertur: Mihi ista curæ erūt, & albis uirginibus. atq; unā cū Diana & Minerua, quæ & ipsæ fana Delphis habent, uisus est irruere in hostes.

Cleonis clypei. ἐμοί.) Tale facinus (inquit Cleon, pugnam ad Sphacteria & Pylum iactans) edidi, ut omnibus meis inimicis obturare ora possim, dum quicquam è clypeis Pylis superfuerit. Solebant autē arma hostilia in templis suspendere.

ἐν Φρεατοῖσι.) Phreatæum prætoriū, ab heroe Phreato dictū, de cædibus nō uoluntariis pronuntiabat Athenis.

ἐναγείς.) Damascius: Alios profus repellat ut profanos, & insanabiles: neque eū quicquā mouebat, ut eorū familiaritatē admitteret: non opes ingentes, nō splendor magistratus, nō inuicta potentia, non ulla improbitas tyrannica.

ἐναγίζων.) Xantho Macedones immolant, & iustra peragunt equis armatis.

ἐναγωγὴ οἰκέτης.) Redhibitio famuli. Si quo morbo uenditū mancipiū laborabat, à ueditore non indicato: lex emptori permittebat, uenditorē in ius uocare, causa prius apud magistratus exposita.

ἐν ἄλλω κρύπτη ἢ δρακάζεις.) In areate occultas. De ijs qui latere nō possunt, deq; rebus quæ fieri nequeunt. areæ enim undiq; conspicua est.

ἐν ἀμέσοις καὶ κέρυδι Φθέργει.) Inter indoctos etiā Corydus loquitur. De ijs q nō accuratē differunt inter inruditos.

ἐναντία.) Contraria, secundū Aristotele, sex modis inter sese implicantur: contrarietatē autē faciūt trifariā inter sese implicata. Contraria uerò dicuntur, quæ multū inuicē distant, aut quæ se mutuò tollunt. Hoc fundamēto qui nititur, demonstrare nequit, unū uni esse contrariū. Possunt enim multa multū distātia capi, eaq; in eodē genere. Nā flauū & pallidū ab albo multū distāt: sed & albū tollunt, & ab eo tolluntur. Possunt & multū distantia in diuersis generibus capi. (ἐν γὰρ ἐνὶ τῷ δῦο δῖες ηκε.) In uno enim duo distāt, unum enim uni duo distant.

ἐναύειν.) Aelianus: Si quando publica lues grassabatur, sacri scribæ ad templū hoc progressi, sacris ritē peractis, ex ara ignem accendūt: & rogis in urbibus accēsis, foetidi aeris corruptricē illam uim heberant: & acre extenuato, morbū igni quod mirum uideri queat: extinguunt. Idē: Callixenus Atheniēsis ppter calumnias mercedē tulit impudētia & impietatis, ut in publico ciuū odio pauper, exclusus, fame periret. Neq; enim aquā illi præbebāt, neq; ignē capere sinebant.

ἐν γὰρ ἀμαχανίη καὶ κάρκινος ἐμμορε ἵμης.) Reb. in abiguis, uel Carcin? aultus honore est. De uilib. hominibus, qui ob (περίπειαν) petulantia. M. περιπέτεια) perturbatum Reip. statum honoribus afficiunt.

ἐν γῆ πένεσθαι μάλλον ἢ πλεῖν πλεῖν.) Præstat in terra esse pauperem, quā diuitem in mari.

ἐν τῷ διχομασίη καὶ ἀνδροκλῆς πλεμμάχη.) In dissidio uel Androcles fit imperator. Et, in summis difficultatibus etiam Car.

Plerisque.
Doctis.

293
Carcinus honore potitur. Etenim inter amulos & Corydus loquitur. De iis qui cum uiles sint, propter tempus aliquod honore afficiuntur.

ἐνδέεσθαι (C.) Subinde minus præstabat quam res postulat. Itaque omnia eius scripta sublimibus sententijs, & cognitione solida rerum ornata uideas: sed uersibus constare parum concinnis.

ἐνδεκα. Vndecimuri, magistratus Athenis, qui curabant condonatos in carcere: & ad quos fures & plagiarij adducebantur.

ἐνδελεχσμός. Frequentatio, perenne sacrificium. Moris enim fuit Hebræorum, & mane & uesperis quotidie sacrificare.

ἐνδέξασθαι. Non est ab iis amica oratio accipienda, qui se pro hostibus gerunt.

ἐν δέοντι. Aristophanes: Recte perit, & opportunè Reipublice priusquam nobis (τὴν μνηστῶν ἐγγύχαι) intritum infunderet: hoc est, ciuitatem perturbaret.

ἐνδέχεσθαι. Spe uana illos alebat, nec Bellisarij uerbis parere sinebat.

ἐνδέκνυμι. Deferebantur & accusabantur, qui Reipublice mala fide gerebant.

ἐνδέκνυμι. Ne patiaris nos præde esse calumniatoribus, delatoribus, communibus provinciarum pestibus.

ἐνδεξις. Delatio. Si quis capite dimittatur, aut ærarius magistratum gerere, aut ius dicere instituebat: hunc qui uis ciuium deferendi potestatem habebat. Itemque, si quis uel in negocia, uel loca interdita legibus, se ingerebat: ut impudicus in forum & concionem: uel si quis defunctis per iniuriam maledicebat. Qui aut horum criminum alicuius conuicti esset: de ijs statuebant iudices, quid eis soluendum aut luendum esset.

ἐνδέξαι. Oculis solis demulceor, quibus spes blanda inest.

ἐνδὶ (C.) Quandiu merides erat, & telus adhuc calebat: tandiu erat uitro clarus, splendidum cœlum.

ἐνδοξα. Probabilia, è quibus syllogismus dialecticus conficitur, sunt, quæ aut omnibus probantur, aut plerisque, aut sapientibus: & his uel omnibus, uel plerisque, uel nobilissimis & celeberrimis. Plurimum igitur auctoritatis habebunt, & prima erunt, quæ omnibus aut plerisque probantur. Omnibus, ut id quod expetendum sit, esse bonum, sanitatem, diuitias, uitam (qui enim secus dicunt, non ex animo loquuntur, sed propositum tuentur. itaque se rem habere declarant, eo quod illa amplectuntur ipsi) & pariter esse ho-

norandos. Plerisque, prudentiam opibus esse potiolem: aut, animum prestare corpori: & deum esse. Sapientibus: ut Platoni, animum esse immortalē: & Aristoteli, cœlum esse quintum corpus: & felicitatem uirtute parari: & uirtutem per se expetendam esse. Quia uerò hi ob sapientiam probantur, dicta etiã ista probantur. Difert autem probabile à uero, non falsitate (sunt enim quædam & probabilia, & uera eadē) sed iudicio ueritatis, pendente ab opinionibus auditorum, quas habent de iis rebus. Probabilia omnino sunt, quæ aut omnium, aut plurimorum sententijs probantur: ut, sanitatem expetendam esse. Circumscriptè autē & definitè probabilia, quæ certum aliquem ex iis qui probantur auctorem habent: ut Platonem, aut Aristotelem, aut Galenum. (ἀδοξα) Improbabilia, omnino sunt opposita probabilibus, quæ contra omnium aut plurimorum opinionem dicuntur, * eò quod Platonis opinioni repugnant. Neque probabile, neque improbabile est propositum, de quo hi ipsi neutro modo sentiunt: ueluti pares esse stellas, aut impares, uel capillos: aut de quo æquè utroque modo: ueluti, esse infinitum, aut non esse: aut, uirtutes esse scientias, aut non esse.

ἐνδύεται μοι τὴν λεοντήν. Leoninam mihi pellē induit. De iis qui magnas res aggrediuntur, Metaphora ab Hercule.

ἐνδυμίω (C.) ὕπνον καθύδρει. Endymionis somnum dormis. De somnolentis pro uerbiuim dicitur: quod Endymio somnum adamarit, & adhuc dormiat, & illius consuetudine utatur.

ἐνείρεν. Tu solus clypeo texisti tuo naues spoliandas, & semper graue Troianorum prælium sustinuisti.

ἐνείρισμι (C.) Vtinam in uirum bonum incidam, neque cum ullo mihi improbo res sit.

ἐννεάκρυνος. Enneacrunos & Dodeca-crunos fontes Athenis, à nouē aut duodecim siphonibus, olim Callirrhoe dictis.

ἐνεπίσημμα dicebatur, cum aliquis se credidisse pecuniam ei dicebat, cuius bona publicabantur. Qui si sponsores dedisset, se nihil falso postulare: ἐγγύχαι καὶ παβολή dicebatur.

ἐνέργεια. Actio latius patet, quam motio: & motio, quam passio. Quicquid enim patitur, etiã mouetur: quicquid autem mouetur etiã agit: sed non itidem id quod patitur, & in quo actio explicatur, mouetur. Nam actio quidē est uniuersa uis, ab habitu procedēs: motio uerò, est imperfecta, actio.

Probabilia.
Vera.

Improbata
& ueri dissimilia.

Neutra.

Aiax.

Votum uix sperandum.

Actio.
Motio.
Passio.

Nā uia pcedēs ab eo q facultatē primū est, ad habitū est motio. Omnis uerò generatio, & omnis actio, ppter aliquē aliū finē fit. Finis enim generationis, & eius quod generatur, est ipsum esse: & actionis atq; agendī, ipsum iam egisse (ἐἶναι, ἢ ἐνηργηκέναι.) Neq; tamē hoc uerū est in omnib. Felicitas enim in agēdo secundū uirtutē nō in egisse posita est. Cōsiderandū igitur, sit ne actio finis facultatis, aut factio quæpiā, & opus? In quib. igitur rebus factio est, in ijs errāt qui actionē afferūt. Finis enim in ijs est opus, & quidē actione melius. In quibus uerò est nuda actio: sola actio cōstituēda est. Multorū enim finis est, nō esse factū, sed fieri. Etenim frui uoluptate malumus, quā ab ea discedere: & contemplari, quā contemplati esse.

Felicitas.

Actio.

Opus.

ἐνεστι καὶ μύρμηκι, καὶ σέρφω χολῆ.) Est & formicæ & culici sua bilis. Monet, ne paruos quidem esse contemnendos.

ἐνεστι.) Homerus. Ex Henetis, unde genus est mulorū agrestiū. Heneti habitarūt iuxta Paphlagoniā. Dicūtur & Henetæ equæ. Est & Henetus urbs, è qua fuit Myrmex, Dialecticus philosophus: ut tradit Diogenes lib. 2. Philosophicę hist.

ἐνέχυρον.) Lege interdictum fuit, ne quis arma oppignoraret.

Arma. Acquani- mitas.

ἐνήθλα.) Sicille paupertatē ex quo & forti animo tolerabat.

ἐνι.) Aristoph. Quiduis cū his subibo propter uirtutem, quæ natura illis inest. Inest autē audacia, inest sapientia, inest amor Reip. cū prudentia coniunctus.

Triū mensis intercalatio.

ἐνιαυτός.) Annū Hebræi secundū Lunę cursū numerāt, ut mēsis apud eos sit 29 dierū. Cū autē circulus solaris sit 365 dierum, Lunaris uerò 354: fit, ut inter Solarem annum & Lunarem discrimē sit die rū 11. Vnde Græci & Iudæi octauo quoque anno tres menses intercalant.

ἐνιαυτός μέτων.) Annus Metonis, id est anni 19: quos Meton mathematicus dum circuitū tēporū exponit, inseruit.

ENNIVS, poeta Romanus, quē Aelianus laude dignum esse dicit. Nam dū Scipionem canit, & uirum illum magnificè extollere studet: solum Homerū ait pro dignitate laudare posse Scipionem. Vnde cōstat, eum admirari solitū poetæ ingenium, & uersuum eius magnificentiam, & admirabilitatē. Homerum igitur laudando ualere, & gloriam uiro- rum exaggerare atq; extollere posse (id quod in celebrādo Achille demonstra-

Homeri admiratio.

uit) satis norat poeta Messapius. ἐνίστασθαι.) Non esse cunctandum, sed bellum urgendum: ne priores affecti iniuriis, uim propulsare cogantur.

ἐν ἴσθει τὴν χλαῖναν καταρείσεις.) In æstate lætiam deteris. De ijs qui rebus necessariis non in tempore utuntur.

ἐνθεσις.) Aristophanes: Utinam malē, ut meruisti, sic amittas bolū. De ijs qui preter opinionem, & fortunæ beneficio, celebritatem sunt adepti.

ἐνθεός.) Appianus: Scipio & habitu & aspectu sic cōformato, quasi numine afflatus esset, genium sibi familiarē adesse dixit, à quo incitetur in hostem.

ἐνθεσιασμός.) Afflatus diuinus, cū animus totus illustratur à Deo.

ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἀνεμῶ, οὔτ' ἐκπλεῖν αἶ.) Philoctetes apud Æschylū: Hic nec ex- pectare uentus, neq; nauigare finit. De ijs qui in impedita negocia inciderūt.

ἐνθυμήματα.) Enthymemata dicūtur oratorij syllogismi, in quib. maior propositio, ut nota, ab auditoribus aut iudicibus adijcitur: ueluti, Hic pœnam meretur, quia est proditor. adijcit enim iudex, ut euidēs: Omnē proditorē mereri pœnam. In quibus autem id quod prætremittitur, notum non est: in ijs enthymemate concludi nihil potest. Nam syllogismus certam quandam propositionū compositionem significare uidetur.

ἐνθύμιον.) Actis consideratis, ac Mirmidonibus subactis, Acasto principatū abrogauit.

ἐν καρῆ ἢ κίνδυνον.) In Care periculum. De ijs q mercede uendūt suas difficultates, & alieno dimicāt periculo: eò q Care mortaliū primi mercede militarunt.

ἐν κηρείον.) Vnus fauus: de multis cōsentientibus, siue factiosis, siue cōiuratis.

ἐν λίμναις θιονύσιον.) In paludibus: locus est Athenis, in quo Bacchus colitur.

ἐν μύρτε.) In myrti ramo ensē tenebo. Harmodius & Aristogitō ense myrti ramo occultato, Hipparchū tyrānum occiderunt.

ἐν ὄλμω ἐκοιμήθη.) In holmo dormiit. Alij Holmum dicunt oraculum, siue tripodas Apollinis dici: alij, uates effici eos qui in mortario dormierint.

ἐννοσίγαιος, ἢ ἐνοσίχθων.) Neptunus con- cussor terræ, ac terræ motuum autor.

ἐννεός.) Sophocles: Vir sapiens noua ex ueteribus conijcit. id est, è præteritis præsentia cognoscit.

ἐνόχ.) Timeus Ephorum insecutus est,

297
 est, cū ipse duorū peccatorū conuincat. Vnius, quod acerbè accusauit alios ob ea, quib. est ipse obnoxius: alterius, quod totum animū corruptū habet, qui talia pronuntiata scriptis suis inseruerit.

ἐνωμοτία.) Ordo quidā militaris apud Lacedæmonios xxv uirorum, inde dictus, quod iurarent se aciē non deserturos. Alij dimidiū λόχος manipuli, & decuriam: alij quartā manipuli partē, *ἐνωμοτίαν* dicunt, cuius dux *ἐνωμοτοπόρχης*.

ἐνωσις.) Vnio, siue unio, si ita dicere liceat, est seiunctarum rerum sociabilis cōkursus. inde dicta, quod res in unū cogantur. fitq; x modis, autoritate sacrarū literarum: Essentia, ut in animo & corpore: Affectione, ut in sententiis, cum una est uoluntas: Appositione, ut in tabulis: Coagmentatione, ut in faxis: Temperamento, ut in liquidis, uino & aqua: Mixture, seu subactiōe, ut in siccis & liquidis, ut farina & aqua: Confusione, ut in ijs quæ liquescunt, ut pice & cera: Accretio seu accumulatione, ut in siccis, ut frumento & hordeo *ἔσσωαλοιφύω*: Cōdeletionē, seu cōtactu, ut in ijs quæ auelluntur & restituntur: ut in face quæ ex igni procedit, & igni restituitur.

ἐν παντί μύθος καὶ τὸ δαιδάλυ μύθος.) In omni fabula est & Dædali flagitium. Palsiphaen aiunt taurū adamantem, orasse Dædalum, ut ligneam uaccam conficeret, in qua ipsa delitescens ab illo iniretur. E quo concubitu prægna facta, Minotaurum pepererit. Minos autē quibusdam de causis iratus Atheniensibus, septenas uirgines, & totidē pueros, qui bestia illi obijcerentur, tributū nomine ab illis exegit. Prouerbiū igitur in Dædalum, ut illorum malorū autorem, eaq; re inuisum, iacitur.

ἐν πέντε κριτῶν γόνασι.) In quinque iudicij genib. Olim quinque iudices fuerunt, qui de Comicis pronuntiarent, suffragia in genibus habentes, quæ nūc in tabellas referunt. Apud Homerum: *(θεῶν ἵππὶ γόνασι κείτω.)* Deorum in genibus situm est.

ἐν πύθω κρητῶν λῶ δότο πατήσιν.) In eade Apollinis cacasse prætuitisset. Cū quidam Apollinē cōtemnerent, & in eius fanouentrem exonerarent: Pisistratus id facinus capite sanxit. Cū uerò id edictū ride-

rent, idq; plures facerēt magis de industria: custodes cōstituit. Qui cū quendā deprehendissent: eum uinctum iussit in uia flagris cædi, præcone proclamante: Iste uerberibus cæsus interficietur, quod edictū contempsit. Quæ res ita mouit Athenienses, ut si qui postea malè tractarentur, aut delicti alicuius pœnas darēt, hoc dicto uterentur.

ἐν πυρὶ βέβηκας.) Ignem ingressus es. Hoc dicendum est ijs, qui res lubricas & periculosas cupidè suscipiunt: Ei qui in igne sit, citò esse recedendum.

ἐν σκοτῶ ὀρχεῖσθαι.) Saltare in tenebris. De ijs quorum & labores teste carent, & opera sunt obscura.

ἐν σάτυν δαίμονα.) Aelian⁹ in opere de diuinis actis: Ex oraculo quodā placare uoluit dæmonem, familiæ suæ infestū.

ἐν σαλίεσ.) Isidor⁹, si cui se opposuisset, inuictus manebat.

ἐν πάλξις, καὶ παρσίταξις.) Insertio, cū ferētarij in phalangis interstitiis collocantur, nudi singuli iuxta singulos armatos.

ἐν πλέχεια.) Perfectio, & forma rei subiectæ: seu forma quæ ex certa elemento inseparabilis formæ corporis. Etenim *ἐν πλέχεια* est forma, & perfectio corporis. Dicitur autem *ἐν πλέχεια*, id quod à corpore separatum est: ut nauta à nauī.

quæ *ἐν πλέχεια* cū extrinsecus sit, ordinat & exornat & perficit subiectum. Cum igitur *ἐν πλέχεια* brutam & naturalem animam dicit Aristoteles (*τὸ ἀχώριστον αἰσθητικὴς ἐν πλέχειας λέγει*) inseparabilē formam entelechiæ dicit. Cum uerò rationis capacem animam *ἐν πλέχεια* appellat: ea de forma loquitur, quæ separata est. *ἐν πλέχεια* est forma, inde dicta, quod unum quiddam & perfectum & continens sit. Etenim forma unionis & perfectionis causa est materiæ. Nam & perfectio est subiecti: idque continet. Atque à sua forma quidq; potissimū, id quod est dicitur: ut statua nō ab ære statua dicitur.

ἐν τετραπλανωμέναις.) Anguillæ in beta coctæ, suauissimæ esse dicuntur.

ἐν τέτηκεν.) His pro uera, infixa est prorsus falsa opinio.

ἐν τεύξεις.) Aristoteles sic appellat congressus & disputationes cum indoctis: à quorum colloquiis, cum sociabiles & humani fimus, non est abhorrendum: sed opera danda, ut eis nostra prosit oratio. Neque uerò fieri potest, ut ex ueris

Dæmon infestus.
Entelechia separata.

Anguillæ

Indocti erudienti uerbis ad captiue eorum accedendo modatis.

& demonstrabilibus, cum eis confereamus, quæ prorsus intelligere non possunt, neque etiam discere uolunt. Quare ne fructum quidem ex ulla re tali capient, cuius nec principium capiunt. Si uerò è probabilibus, & ijs quæ illis ipsis placent, cum eis disputauerimus: ea quæ dicemus intelligent, & à sententia facile deducuntur, si quid perperam posuerint.

Voluptatem non esse bonum, indocto ut sit demonstrandum?

Qui enim uoluptatem bonum censet, ei que seruit: huic si dicas, uoluptatē esse generationem, in natura sentiēte: talem uerò naturam non posse bonam esse, quod generatio perfecta non sit: nihil autem imperfectum sit bonum. Si quis ergo per hoc indocto demonstrare conetur, uoluptatem non esse bonum: nihil profecerit apud eum, qui prorsus quid dictum sit, non intellexerit. Si uerò communibus & probabilibus. propositis querat, an non uideatur ipsi, quod bonum sit, efficere bonos, sicut album albos, & calidum calidos? (καὶ τὸ τε τῶ τεθνήτος παρ' αὐνέρηται) ac tum aduersarium roget, an uideatur ei uoluptas facere bonos? in primis, id quod est euident, sumet, eam non facere bonos. Concludet itaque ex illius opinionibus & responsionibus, non bonum esse uoluptatem. Itaque etiam à sententia illum abducet. Haud enim temerè quisquam, id quod ipse posuerit, inficiatur.

τὰ γὰρ ἄγα θεοιδίμ.

Aurica mors,

ἐν τήκων.) Auro liquefacto per os infuso, in aures argento, atque in nares, hominem occidit.

Apostolica eloquentia.

ἐν τήξας.) Infudit eorum animis dicendi uim inexpugnabile, & facundie suauitatem, ad per suadendum efficacissimam.

ἐν τεμίδαμ.) Quadrupedes castratas sacrificabant ob defunctos, ut steriles: maiores uerò diis.

ἐν τῶς.) Athenis interdictum erat, intra diem septimum educere exercitum.

ἐν τῶ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ.) Vicissim, siue per uices, aliquis ignem (fodicet. σκυλασάτω, σκαλασάτω) spoliat. Prouerbiū, in eos qui non ex æquo reip. conferunt.

ἐν τῶ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἤδεις βίβι.) In nihil sentiendo uita iucundissima: dicit Sophocles, si quis mala sua non sentiat. Nā si quis ab eo probari amentia dicat, per ridiculum fuerit.

ἐν τριόδιω ἐμὶ λογισμῶν.) In trinitio sum cogitationū. Prouerbiū, de reb. obscuris & ambiguis. Nā qui ad triuuiū peruenit, qua uia sit ingrediendum ignorat.

ἐνυάλι.) Enyaliū Sophocles distin-

guit à Marte, ut Genium illo minorem, belli præsidem.

ἐν νυκτὶ ἢ βελή.) Noctu consiliū: propterea quod nox ocium det, & deliberandi spacium, de rebus necessariis.

ἐν φρέατι νυκτὶ μάχεσθαι.) In puteo pugnare cum canibus. De ijs qui cum improbo quopiam pugnant, nec possunt euadere. Quid uerò agas, non in puteo, ut prouerbiū habet, à canibus circumuentus: sed in profunda quapiam inuestigatione, mira dubitatione æfluās, quæ à nemine mortaliū explicari queat, nisi Deo monstratore?

ἐξ ἀγιστος.) Mendacium auerfabatur nõ secus ac aliam rem nefariam. Ob nefariā uoluptatem homines effœminati, omnes capillos componunt.

ἐξ ἀγορῆς εἰ καὶ θεοιδίμ.) Aristophanes: Homo forensis es & audax.

ἐξ ἀκεράσας.) Polybius: Non statim ac temerè, qui societatem regum aliquorū aut principum suadent, sunt proditores existimandi. Neque illi etiam, qui, ob difficultates quasdam, autores patrie sunt, ut prioribus amicitijs & societatibus relictis, alias amplectantur. Nequaquam uerò. Tales enim sapius optimè sūt de suis rebus publicis meriti. Exempla è statu harum ipsarum rerum peti possunt. Subitò persuadere nõ poterat, propter uerecundiam, & regis successus.

ἐξ ἀκερῶ θέντες.) Diodorus: Viri à rege, magnitudinis & proceritatis, & audacie atque ferociae habita ratione, singulari studio deleti.

ἐξ ἀμάξης.) Lenæis, quæ à torcularibus nomen habent, Athenis poetæ in curribus sedentes, ridiculas quasdam cantillenas cantillabant. Vnde de plauastro loqui, apud Demosthenem.

ἐξ ἀμμου χονίον πλέκεν.) Ex arena funiculum contexere. De rebus quæ ficti nequeunt.

ἐξ ἀνασῆς.) Thespiades, relictis Athenis, Thespiam in Bœotia condidit.

ἐξ ἀντη.) Faxis, ó Iupiter, ne me iste morbus inuadat.

ἐξ ἀπίτη.) Logotheta: Non ita multò post cognouerūt, non fallaciam, neque somnium fuisse quæ uisa essent, sed uigiliam & ueritatem.

ἐξ ἀπλάτων διπλασιάζων, ἢ πολυπλασιάζων.) Malles' ne optione data, molestus esse amicis, ac suauiter uiuere? an particeps omnium, amicis (lego, καὶ ἔτις) nõ esse molestus? Sophocles: ἀπ' ἐστὶ πάντων δίστα

301
 διὰ γ' ἐξ ἀπλῶν κακῶν: Non ne pro sim-
 plicibus gemina sunt hæc mala?
 ἐξ αἰσθησῶν.) Fœdere facto, & pace con-
 stituta, subinde animo dolofo belli cau-
 sas contra finitimos quæritabat.
 ἐξ αἰσθησῶν δίκης.) Vindicta. Si quis ali-
 quē pro seruo cōprehenderet, quē alius
 in libertatē assereret: licebat ei qui seruū
 sibi uendicabat, assertorem in ius uoca-
 re. quæ actio Vindicta dicebatur.
 ἐξ αἰσθησῶν.) Carthaginē censebāt mul-
 ti Romanorum euertendam esse, atque
 etiam Cornelius Cos. qui, ea incolumi,
 securos se esse posse negabant.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Euolutionū duo sunt ge-
 nera: unum per manipulos, alterum per
 iuga. & utriusq; generis ternæ species. 1.
 Macedonia, manipulatim posteriorem
 phalangis locū mutans, itemq; antero-
 rem superficiem in posteriorem cōuer-
 tens. 2. Laconica * mutans phalangis
 posteriorem locū, itemq; pro priore su-
 perficie sumens posteriorem. 3. Choria,
 quæ eundē tenet phalangis locum, sin-
 gulis grauis armaturę militibus loca sua
 priora mutātibus: ut dux manipuli, cau-
 deductoris, & hic illius locum occupet:
 & superficies quæ prius anterior fuit, sit
 posterior. Euolutiones autē secundū iu-
 ga fiunt, cū in refectionib. siue segmētis,
 cornua uolueris cōstituere. Segmēta ue-
 rō in cornib. quō & media firment, itēq;
 dextra in sinistris, & sinistra in dextris.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Deinde uos phalangibus
 euolutis uersatiles estote, & aduersis p-
 sequentibus occurrere. Deinde quidam
 discursus ip armis facti, & euolutiones
 & circuitus.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Ne, q̄so, te, istud dicas, priusquā
 nominatus sum, quōd facilius id faciam.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Hospitium Martis sunt uul-
 nera & cædes.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Ex uno uidet oīa.
 De ijs qui res negligūt, nec perspiciunt.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Enauigauit extra
 mentem: id est, errore mentis afficitur.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Mercede conducunt iu-
 uenes, & beneuolos sibi ad rem geren-
 dam socios efficiunt.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Ex amore interdū morbus
 oritur, ut accidit Antiocho Seleuci F.
 cuius morbus est à medicis deprehēsus.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Barbari cesserunt eis, ut po-
 tioribus.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Aristophanes: Iniecta Me-
 garici decreti scintilla tantum sufflauit
 bellum, ut is fumus uniuersis Græcis la-

chrymas excusserit.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Aristophanes in Insu-
 lis: Dices ut pueri, Promine alme Sol: cū
 in frigore nubibus cœlū obductum est.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Hei mihi. Satis erat malorum
 profectō mihi ad extremam regionem,
 ubi exigerem ærumnosam uitam.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Xenophon: Norant omnes, li-
 cere eū adire & prandentem, & coenan-
 tem, & excitare dormientem, si quid ha-
 berent quōd ad bellum pertineret.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Aristophanes: Ne time-
 neq; enim tuam refert imaginem. Moris
 fuit, ut Comici laruas histrionibus da-
 rent, eorum similes quos insectarentur.
 κατ' ἐγὼ γ' ἐξηγησόμενος.) Deinde expergi-
 scebar. De ijs qui mentiuntur: ut qui so-
 mnia sua, non rem gestam narrent.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Execestides notabatur, ut
 peregrinus & erro: quod genus, cū uias
 probè norit, dici solet, Ne Execestides
 quidem rectam uiam norit. De ijs igitur
 usurpatur, qui se expedire nesciūt, quiq;
 à recta uia aberrarunt.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Zenoni præter opinionē euē-
 nit, quod prædictū fuerat. Accidit enim,
 ut in tumulto quodam, cui nomen idem
 esset quod urbi imperatrici, conclusus,
 uitam finiret.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Dece-
 pit uallus uitē. Quando seruator seruan-
 dum frustratur.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Habitus est naturalis, cuiusq; a-
 ctio atq; integritas: uelut, animi integri-
 tas sunt uirtutes: corporis, integritas
 membrorum, conuenientia partium, &
 sanitas. Horū uerò perturbatio, & error,
 & uniuersa sublatio, ἐπιγυμῶν, priuatio dici-
 tur. ἀφαιρέσις & dispositio, siue affectio fa-
 cilē mutatur: habitus non itē, cuius duæ
 sunt formæ, uirtus & uitium.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Penes Marcellum summa
 rerum erat, ut nomine tantum & habitu
 cederet Iuliano, sed ueriores principa-
 tum administraret.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Preces & uota quæ fiūt
 uel cum iter ingrediuntur, uel cum disce-
 dunt è uita, uel, cum in aciem descen-
 suri sunt.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Periculū nō paruum erit, ca-
 pti (uel, deprehēsi, & cōuicti) si fuerim?
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Testimonij dictionem ita
 reiurando recusare.
 ἐξ ἐπιγυμῶν.) Ex quo, non materiam tantum
 significat apud profanos scriptores: sed
 uisitatius est sacræ Scripturæ, uocem il-
 lam adhibere, cum de suprema causa lo-
 quitur

Accessu fa-
cilis dux.

Larua.

Homonyma
mie fallā-
cia.

ἐπιγυμῶν.

ἐπιγυμῶν.
ἀφαιρέσις.

Princeps qui
rem gerit.

Ex quo.

quitur: cuiusmodi: Vn^o est Deus, ex quo sunt omnia. Sed & de materia, eadē uoce ueritatis oratio utitur: ut, Facies arcā è lignis nō putrescentibus: & Facies can delabrū ex auro puro: & Primus homo è terra terrenus: & E' luto confectus es tu, sicut & ego.

ἐξέλης δίκη.) Actio unde ui (si modò sic uertere licet) de quouis dicitur, cui suum quouis modo uel eripitur, uel erip-
tum non restituitur. Quod si quis iudicio uictus, multam suo tempore nō sol uisset: dupli condemnabatur. ac homo priuatus aliquid sanè remittere poterat: sed apud populum & rempub. nulla ualebat deprecatio.

ἐξέρις.) Tametsi rebus secundissimis utitur, tamen infelix est iudicandus.

ἐξω βελῶν καθήσται.) Extra teli iactū sendū est. Monet, cauēda esse pericula.

ἐξω γλαυκε.) * Foras Glauce. Temperatam enim significat maximus ille.

Cleopatra es *ἐξώκειλεν.*) Cleopatra eò insolētiæ pro-
bria Marco- uecta est, ut reginam reginarum se ap-
tico. pellaret.

Paupertas. *ἐξωλέσσερον.*) Paupertas (inquit Aristophanes) bestia est, qua nihil perniciosius, & interitu dignius.

ἐξώλιθε.) Dionysius secundus principatu pulsus, Corinthum abiit exulatum.

ἐξωμόσοιδα.) Rem aliquam uel propter morbum, uel ob aliam quampiam probabilem causam eiurare licet, itemq; recusare iudicium.

ἐξωνήσαστο.) Aurum ille quidem dedit, non tamen impunitatem redemit.

ἐξωρα.) Aliena ætate mea facio, neq; mihi decora.

Alcibiades. *ἐξωρχήσαστο.*) At ille per ebrietatem in ædibus (Polytionis) Pultionis, Initia Cereris uulgauit, & subsannauit.

Exploratorum munus. *ἐξπλωράτωρ.*) Exploratorum munus est, rerum statum omnem, & cōsilia hostium, locorumq; situm & cōditionem, & itinera indagare.

ἐξόων έχω.) Nunc ó Lycie Apollo, pro facultatibus tibi supplico, atque obtestor: alacer esto nobis adiutor horum consiliorum.

ἐξυβρίζοντα.) Iniuriæ (Decebalii.) Decabelij eò progressæ fuerant, ut eius insolentiam compefci bello necesse esset.

ἐξ ὑποθέσεως.) Aristoteles ait, facultates quasdam habitibus esse consequentes ex hypothesi, quibus homo utatur, si res postulet id, ad quod facultates sint utiles: ueluti lenitatem, quæ habitus est,

sequitur ex hypothesi facultas quæ im-
perare possit immoderata iræ, & iniuste, si quando inciderit. Ex hypothesi igitur facultas lenitatem sequitur. nam iratus si fuerit, iram uincet.

ἐξυπιάζω.) Vno ebrii cadūt proni, cer-
uicia seu hordeaceo uino supini.

ἐορτή πολλά έχου.) Festū multa habens. De ijs qui multas sarcinas reponūt. Ductum ab ijs qui ad festa properant, multasq; secum afferūt & uictimas, & uestes & panes, ne qua re careant.

ἐώρημα.) Bellerophontes equo alato Pegaso, cupijt in cœlum ascendere. Id in scena repræsentabatur machina quadam, qua & deos, & eos qui in aere uersantur, deducebant.

ἔως ε.) Quoad, quousq; donec, interim dum, tantisper dum. In sacra Scriptura sæpè de re perenni positum reperitur.

ut, Quoad posuero inimicos tuos scabellum pedum tuorum: id est, perpetuò.

Item: Non reuersa est columba ad Noe, donec siccaretur terra. Ea uerò nunquā reuersa est. Et, Ego sum, & donec conserueritis (inquit Deus) ego sum: id est, semper. Neq; uerò senectus hominum, Dei essentiam circumscribit. Et illud in diuinis oraculis: Donec peperit filium suum: ita intelliges non quasi (ut uacordes Iudæi blasphemant) copula deinde cū uirgine intercesserit. Et, Donec sublar-
ta fuerit luna: id est, omni huius uitæ tempore. Et, Usq; ad patres: i. usq; ad finē.

ἐπιγαγέσται.) Vir qui ob uirtutem Numen conciliare possit.

ἐπιγαγέλας.) Rex humaniter eum susceptum, bono animo esse iubet, ac petere si quid uelit. At ille pro Monato Praati-
F. intercedit, qui xxx annos in obscuro carcere conclusus erat.

ἐπιγαγοῖς λόγοις.) Iubet eos blādis uerbis ab instituto deduci.

ἐπιγαγή.) Origenes, cum nihil nō interpretari uellet, in peccati tentationem se coniecit.

ἐπιγαγή.) Inductio est oratio, quæ per quædam uera simile (lego αὐτοῖς) illis uerum propriè concludit. Sunt autem duo inductionis genera. Vnum ex cōtrario, alterum ex consequenti. Ac ex contrario, per quā ei qui interrogatur, in omni responsione contrarium occurret: ueluti, Meus pater aut idē est qui pater tuus, aut ab eo diuersus. Quòd si diuersus à meo patre tuus pater, diuersus à patre cum sit, non erit pater. Sin idem est cum

patre n
animal e
animatus
Animali igitur
& bos
qui anim
inductio
genus,
Alcerum u
Prius, qu
cultatem ost
hic ne occ
tempo
autē orat
ueratur
Neq;
sed de pa
genus est D
per uniuersa
demōstra
immorta
mortu
uerfale q
ex cōtrari
uniuersa
colligitur,
& con
Locus e
intra
fit ex
est
sub uniu
Subiur
inotati
exemplu
sylogis
inductio
aria ad u
redē dicit
nem eff
neq;
suo eo
ostē
inductio
ad fin
significat.
fidem
demū
of
num eu
guberna
item
metram
on
& f
pagog
nico

meo patre, pater meus erit. Aliud exem-
 plū: Nisi animal est homo, lapis erit, aut
 lignum. animatus enim est, & per se mo-
 uetur. Animal igitur est. Quod si animal,
 & canis & bos quoq; animal est: homo
 etiam, qui animal sit, & canis & bos erit.
 Atq; hoc inductionis ex contrario & re-
 pugnantia genus, ad redarguendum per-
 tinet. Alterum uerò ex consequenti, est
 duplex. Prius, quod rem particularē per
 particularem ostendit. * Quæritur enim
 in eo: Hic ne occiderit? Demōstratio est,
 quod eo tempore cruentatus sit inueh-
 tus. Est autē oratorium. nam in particu-
 laribus uersatur rhetorica, & non in uni-
 uersalibus. Neq; enim uniuersè de iusto
 quærit, sed de particularibus iustis. Poste-
 rius genus est Dialecticum, cū (Particu-
 lare per uniuersale) uniuersale per particu-
 lare demōstratur: ueluti quærit, Sit ne
 anima immortalis? &, Vtrum uiuentes
 oriatur è mortuis? Id in libro de Animo,
 per uniuersale quiddam demonstratur:
 quod ex cōtrarijs orientur cōtraria. atq;
 ipsum uniuersale è quibusdā particula-
 ribus colligitur, somnum scilicet ex uigi-
 lia nasci, & contrā: & maius è minori, &
 contrā. Locus è Topicis: Inductio & rati-
 ocinatio instrumenta sunt Dialectico-
 rū, per quæ fit exercitatio. ac per uniuersa-
 le ostensio est ratiocinationis: per ea ue-
 rò quæ sub uniuersali continentur, indu-
 ctionis. Subiungitur autē, ut syllogismo
 seu ratiocinationi enthymema, ita indu-
 ctioni exemplum. & est Enthymema rhe-
 toricus syllogismus, exemplū uerò rhe-
 torica inductio. Est autem Inductio, per
 angularia ad uniuersalia pgressio. Itaq;
 non rectè dicūt, qui inductionem dicūt
 orationem esse, à simili ad simile proce-
 dentem neq; enim uniuersale simile est,
 & quæ sub eo continentur: Est autē uni-
 uersalis, ostendendi gratia, potissimū
 inuenta inductio. Oratio uerò, quæ à si-
 milibus ad similia procedit, exemplū po-
 tius significat. nam ea oratio quæ per sin-
 gularia fidem uniuersali facit, idq; osten-
 dit, ea demū est inductio. Qui enim per
 uniuersale ostendit, omnibus in rebus
 optimum eum esse qui sciat: eò quod su-
 mit gubernatorē scientem esse optimū,
 aurigam item, & dūcem, & medicum, &
 geometram, & musicū & fabrum: is in-
 ductione, omnibus in rebus optimū esse
 peritum & scientem, ostendit.
 Epagoge est, cum agmē agmini sub-

iungitur. ut cum tetrarchia præcedit, re-
 liquæ omnes tetrarchiæ succedunt: aut,
 Xenagia præcedente, reliquæ Xenagiæ
 sequuntur. Deniq; cum in itinere cohors
 cohortem sequitur: ut cum præcedentis
 cohortis tergiductoribus, sequentis co-
 hortis duces coniungantur.
 Dialecticam parū attigit, * ut
 pauca quædam intelligeret, nihil curio-
 sius rimatus. Etenim uulgare istud, Si A
 sit, etiam B esse: esse autem A, ergo etiā
 B esse: iam uel cauponarū aniculæ sciūt.
 Acquisitam animo Photinus uirtutē dixit, & ei, cuius imitatione illā
 acquisierit, cognatā. Ac nisi animus eā
 acquirat, eundem fore cum eo, à quo il-
 la sit. Nunc aliud esse hoc, aliud illud,
 Antiquis temporibus
 uicatim habitantes Athenienses, in unū
 conductos Cecrops in tribus XII distri-
 buit, & urbem à se Cecropiam cogno-
 minauit: duasq; tetrapoles, quæ à quater-
 nis urbibus dicuntur * utranq; consti-
 tuit: tres reliquas quasi appen-
 dices appellauit, eodēq; nomine tribus
 illis uicinus ager dictus est.
 Aristophanes: Quid nam
 ad uictum quæritandum excogitauit?
 In pugna ad Man-
 tineam Epaminondas uulnere accepto,
 uiuus ex acie in castra relatus, manu uul-
 neri admota, dolorē ferebat, socios in-
 tuens. Prælio autē finito, eādē remota,
 expirauit: sepultus eo loco, quo pugna-
 tū fuerat. Monimēto statua est imposita,
 cū clypeo, cui draco inerat: qui signifi-
 catur, eū ex genere Spartorū esse, id est eorū qui
 è satis à Cadmo draconis dentibus orti
 perhibentur. Vir artis imperatoriæ sum-
 mam inter Græcos laudem adeptus, aut
 nulli certè secundus. Hic oraculo dato,
 ut pelagus caueret: nauem conscendere
 uerebatur. Sed Apollo de saltu, cui pelagi-
 gi nomen esset, locutus erat scilicet.
 Iis qui benè se gessissent,
 spes amplior proponebatur, cum laudis
 & gloriæ, tum opū & dignitatū, si quod
 deinceps maius bonum obtigisset.
 Ingenio potius utendum,
 quam libris parendum esse dicebant.
 Audacissimos homines spe
 beneficiorum ad nefaria facinora impu-
 lit. Falsò nunciata imperatoris morte, &
 multis in suas partes pollicitationibus
 pertractis facile magnas copias coegit.
 A elianus: Ne benignè susci-
 peret

Virtus ac-
 quisita.
 Athenarum
 distributio.
 Cecropia.
 Vulcanus.
 Sepulchrum.
 Insignia.
 Oraculum
 dibrium.
 Præmia uir-
 tutis.
 Ingenium.
 Pollicitatio-
 nes.
 Excretio.

peret animas illorum, sed æternis supplicijs mulctaret.

Constantia. ἐπαρτωμένων.) Tanta fuit illius uiri tolerantia, ut maximis terroribus impendentibus, & cruciatibus admotis, nihil arcani eloqueretur.

ἐπαρχος πραγμάτων.) Prætorio præfectus, cui apud Romanos munus exactionis tributorum Orientis est mandatum.

Nuptialia dona. ἐπαύλια.) Sic dicuntur munera, quæ post stridie nuptiarum à sponsæ patre, tam sponsæ quam sponso cum pompa mittebantur. Puer enim præcedebat, albâ ueste facem incensam ferens. Hunc sequebatur mulier canistrum gestas, cæteris ordine sequentibus, quæ aurum, patellas, smegmata, lecticas, pectines, lectos, alabastros, sandalia, thecas, pyxides unguentarias, interdum etiam sponso dotem unâ afferrent.

Hecale hospitalis. ἐπαύλιον.) In Hecales epitaphio: Ambulato placidissima mulier eam uiam, quâ acerbi dolores animi non sæpe conficiunt. Tuarum, mater, hospitalium ædium erimus memores, quæ commune omnium diuerforium fuerunt.

Clearchus philosophiam uitaré iubetur. ἐπαύραδα.) Dictum in Clearchum (Hæraclæotam) Solensem, qui uaria scripsit: Discede ex Academia, & fuge philosophiam. Neque enim tibi fas est ea frui, quæ te uultu infestissimo intuetur.

Vxor. ἐπ' αὐτόπιον, ἐπ' αὐτοφόρον.) Re Carthagine palam deprehensa: ultrò ab uxore se decipi est passus.

ΕΡΑΦΗΡΟΔΙΤΗΣ, Chæronensis grammaticus, Archiæ Alexandrini grammatici alumnus: à quo institutus, à Modesto Aegypti præside emptus est. cuius filium * Pitelinum cum instituisset, Romæ claruit sub Nerone, usque ad Neruam, quo tempore Ptolemæus etiam, Hephæstionis filius, uixit, & alij multi uiri doctrina celebres. Cum autem subinde libros mercaretur, ad 30000 coegit, eosque bonos & exquisitos, minimeque uulgares. Corpore fuit magno, & nigro, instar elephanti. Habitauit in Phœniano corijs, ubi binas habuit ædes. Decessit anno ætatis 75, scriptis compluribus relictis.

Eraphroditi Bibliotheca.

Phœniano coria.

Æquitas Seucritus. ἐπαινήτης.) Arrianus, quæ ordine modesteque gerebantur, laudabat: si quid seculus fieret, statim reprehendebat, post etiam mulctabat.

ἐπαινήτης.) Mihi quidem istud & indecorum est, & noxium: illi autem multò & foedius & perniciosius. Obsidio quidem laboriosa, recessus autem probri plenus.

ἐπεγχαυών.) Vindicta non passa est hominem superbum & contemptorē, Meletis interitum deridere.

ἐπεκάλει.) Nemo unquam amicorum eum uel socordiae, uel languoris & cessationis, ubi industria esset opus, uel ignauiae, quæ pigriciae & timoris filia est, accusauit. At iste sæpè crimina in amicos conijciebat.

ἐπεκλήρουζαν.) Cum sitim tolerare non possent, pacem per præconem petuerunt.

ἐπελπίζων.) Partim eos pollicitationibus in spem erigebat, partim exigua luccella distribuebat, partim opibus & dignitate superiores, cæteris spoliabat, publicatis eorum bonis.

ἐπεμβάνων.) Fortunæ illorum perquam inscitè, & inhumaniter insultabat.

ἐπενεγκών.) Ister ait, moris fuisse Athenis, ut cognati eorum qui uiolenta morte perijissent, in efferendo funere hastam adhiberent, * aut in tumultu defigerent, eaque ratione interfectoꝝ ultionem denuntiarent.

ἐπ' ἐξαγωγῆ.) Baculis cædebatur, & per regem uendebatur, ignauiae & fugae precium ferens seruitutem.

ἐπεπέμεθα.)

Omnia quæ uiui possedimus, affero ad Orum, Nec quæquã hinc abies habere relinquo tibi.

ἐπέσειν.) Terrorem iniecit eis, quasi statim interficiendi essent.

ἐπέστει.) Ibi Clearchum esse ducem cognoscere licebat, qui hastam laua, dextra baculum gestaret.

ἐπέτιλησεν.) Sepiæ in piscatu emittunt atramentum, ut turbato loco in quo sunt, piscatores lateant.

ἐπέφυ.) Vtraque manu inhaerere. τὸ δὲ λέγόμενον, ἀμφὸν τῶν χειρῶν ἐπέφυ.

ἐπέχε.) Plato de ijs quæ certò comprehendit, pronūciat: falsa coarguit, de obsecris sustinet assensionem. Arcefilaus uerò quia de (lego περὶ πάντων) rebus omnibus dubitabat, librum nullum scripsit.

ἐπειδὴ τὸν ταυτάλε λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τινὰ ξάμεθα.) Tantali saxum à capite excussimus. De periculo, quod cum uergeret, præterijt. Vel de eo qui negocium inchoatum reliquit.

ἐπειδὴ.) Quia uinum bibere uoluisti, unâ etiam feces tibi sunt exhaurienda.

ἐπειδὴ δειλόπερος.) Epeus timidior. Cratinus comicus dicebatur, fortasse quòd in tribunatu Oeneiæ trib. ignauior fuisse uideretur. Epeus autem timidus fuisse perhibetur.

309
ἐπέρα.) Aftydamia Peleum Aeaci F. adamauit. Qui cum recufasset, uerita ne fe proderet, callidius quam uerius dicit, fe ab eo de ftupro appellatam.

πεύρα.) Periclitandi animi eius caufa, pecuniam mittit, corruptelae illecebras. ἐπιβολος.) Si te beatum censes, ut uo- torum compotem, & auro abundātem: ſcito Fortunam quoq; fenefcere.

ἐπιγέρας.) Urbis incolas ſine ulla uio- 10 lencia ſibi conciliauit.

ἐπιγυλας.) Minos quouis nauigabat, & multis, ut hoſpitiū pararet, denūciabat.

ἐπιλυσις.) Latronū incurſionē uitare.

ἐπιλωμιος παλῆρας.) Vētoſa diuitiā: hoc eſt, fallaces & inconstantēs. (bat.

ἐπιλωει.) Deus facta regis nō approba-

ἐπιπρεα.) Denunciauit ut obſeruarent, ne q̄s fortē ex alio exercitu adeſſet, qui 20 eis noceret.

ἐπιπρησεν.) Vijs intercluſis, non paruum urbanis terrorem incuſſit.

ἐπιπριδα.) Aſpidi & baſiliſco inſiſtes. nam illa uenenum lethale immittit: hic etiam aſpectu nocet.

ἐπιπρεηκασι.) Non ipſi quidē in uete- re illa diſciplina uixerūt, ſed ijs qui in ea uixerant, ſucceſſerunt, locutiq; ſunt: eo- rumq; cōſuetudine facti doctiores, mul- ta in ſua ætatis homines beneficia con- 30 tulerunt, cū aliarum rerum, tum uete- rum hiftoriarum uocales præcones.

ἐπιπρελη.) Vectigal, ſiue multa, quaſi adiectionem dicas, ſub luſtiniano peſtis improuiſa extitit, prædijs impoſitū, qđ poſſeſſoribus omnē uictus paradi ſpem prorfus adimeret.

ἐπιπρελη.) Polybius: Eſt, cū & caſus for- tum uirorum conatibus obſtitit. Eſt & cum ſecundum prouerbium, ἐαθλος ἐων 40 ἄλλο κρείττονος ἀνέτυχε: Quamuis ipſe bo- nus, tamē incidit in meliorem. Hoc tra- dunt de Hyllo Herculis F. & Euehemo (Tegeate.) Aegate.

ἐπιπρεωμαι.) Experiētiam teſtem & re- gulam meorum ſermonum inuoco.

ἐπιπρεοιον.) Cum quis Mineruæ bouem immolabat, immolabat & Pandoræ o- uem cum boue.

ἐπιπρεοις κατέζεοται.) In corio ſedere. 50 Moris apud Scythas fuit, ſi q̄s ab alio in- iuria afficeret, quā ulturus, ſe aduerſario fore parē non putaret: ut boue immola- to, carnes in fruſta cōcifas elixaret, & co- rio humi extēto inſideret, manib. in ter- gū reiectis: quo nullū eſt apud Scythas maius ſupplicādi genus. Qui uerō uole-

bat, parte carniū accepta, & dextro pe- de corio inſiſtes, ſe pro uirili opem ei la- turum pollicebatur. Eſtq; id ſanctiſſimū iuſiurandum.

ἐπιπρεοιας.) Ariſtophanes: Oratoribus nummulis ora obturauit.

ἐπιπρεοιματα.) Polybius: Eorum eſt qui 50 de bello rectē adminiſtrādo deliberant, ut medicos in morbis, ita & ipſos nō mi- nus eorū quæ accedere atq; exiſtere ſo- lent, rationem habere, quā mali primi.

EPIGENES comicus: cuius fabulæ ſunt, Athenæo in Dipnoſophiſtis auto- re, Heraine, id eſt Iunonia: & Mnematiō, id eſt paruum monimētum: & Bacchia, ſeu Bacchatio.

ἐπιπρεοιμονες καὶ ἐπιπρεοιφεις.) Dicebātur ij, qui cuiq; uel ciui uel inquilino quan- tum tributi pendendum eſſet, decerne- bant. Epidamnus olim dicebatur urbs, quæ nunc Dyrrachium.

EPIDAVRI cultus fuit Aefculapius: quæ urbs uicina fuit Argis. Limæra etiā dicta, ſiue à portubus, ſiue à pratis. Item Miliffia à placādo: & Hæmera, quod ara Aefculapij ſubinde uictimis cruentate- tur. Demū Epitaurus, & Epidaurus. Alij dicunt Limerū eſſe Laconia, unā è cen- tum illis urbibus: propterea quod mul- 60 tos habeat portus.

ἐπιπρεοιφειω.) Delphiniū prætoriū A- thenis, in quo cauſam dicebāt, q̄ ſe fate- bātur eadē feciſſe, ſed ſecundum leges.

ἐπιπρεοιφειω.) Deliū Bœotia loc⁹ eſt, in q̄ 60 Delium Athenieſes prælio uicti ſunt à Bœotijs.

ἐπιπρεοιφειω.) Id eſt, xvi annos eſ- ſe natum. nam pubertas ſeu adoleſcen- tia ab anno xiiii incipiebat. Ephebi porrò apud Athenieſes dicebātur uſq; ad annum ætatis decimum octauum: cū id nomen biennium tenuiſſent. Ac tum in album ciuitatis inſcribebantur.

ἐπιπρεοιφειω.) Cum philoſopharetur, nihil eius progressus impediēbat, & maximū operæ precium faciebat.

ἐπιπρεοιφειω.) Abari ſtatuerāt, in belli mo- tu ſonitū excitare cōfuſum & agreſtē, u- naq; cū fremitu bellico pulſare tympāa, ut tātus tumult⁹ exiſteret, ut pcellerēt & 70 terrerēt Romāos. Qđ Bon⁹ præcognitū militib. indicauit, ne re ſubita cōſternarē tur: ſed id qđ futurū erat, animis ſibi rep- ſentātes, & opinione, aſſueſcerēt p id qđ nōdū aderat, ei qđ futurū erat. eosq; iuſ ſit, pulſatiōe tympāorū audita, uicifiſi ſcu- ta concutere, & bellicū clāorē tollere, & pçana cāere, & ligneas ſitulas collidere. 80

ἐπιπρεοι-

Accessiones.

Delium.

Delium.

Clamor cla- more cluſus.

Ἰπεικῶς.) Piè admodum effugij habenas permittit Deo.

Ἰπιθανής.) Homo senex, ægrotus, moribundus.

Ἰπιθυμία, est bruta appetitio: cui subijciuntur penuria, odium, contentio, ira, amor, indignatio, iracundia. Est autem *σπαρίς.* *σπαρίς,* penuria, cupiditas quædam in frustratione, & ueluti separata à re, frustra *μισος.* tam en ad eã contendens, & anxie. *μισος,* Odium, est cupiditas quædã nocedi alicui *, subinde longius progrediens, atq; *ἰργύ.* dilatã sese. *ὀργή,* Ira est cupiditas ulciscendi eum, qui læsisse iniuria uideatur. *ἔρως,* *ἔρως,* amor, cupiditas quædã rei præclaræ. est enim susceptio laboris ob formã in oculos incurrẽtem. *μῶις,* Indignatio, est ira inueterata, cum acerbitate & captatione occasionis. *θυμὸς,* excandescencia, est ira inchoata.

Alteraq̄. *πυρὸς Ἰπὶ καλάμης ἀρῆν.)* Exarare stipulas: Solent agricolæ altero quoq; anno terram inculcã relinquere, ut solidas gignat fruges, si quotannis satione fatigata non fuerit.

Vita ante acta. *Ἰπικαλῶν.)* Criminationibus quibusdam fidẽ solet reorũ uita derogare.

ἰρηνικὸς *Ἰπικαλῶν.)* Sustulit homines, nihil causatus aliud, nisi utrunq; uirum sapiẽtem atq; optimum esse.

Ἰπικαμπῆς παράξις.) Acies inflexa, quæ cum medijs in hostes irruũt, cornua à partibus posterioribus rectã sub se collocata habet.

Eleazari facinus. *Ἰπικατίσεισεν.)* Iosephus: Antiochus Hierosolyma obsidente, Eleazarus Mathiæ F. altissimum elephantem conspiciatus ornatũ, eoq; uehi Antiochum suspicatus, magna strage hostium edita, aluoq; belluæ percusso, effecit ut ab elephante opprimeretur: nihil consecutus aliud, nisi quòd rem arduã est aggressus, contritusq; periit,

Proscritto. *Ἰπικεκηρυχέναι.)* Cũ urbs aut princeps aliquem alienæ ditionis sublatum uolebat, interfectori, aut ei qui uiuum eũ adduxisset, pecuniam promittebat publico præconio. Ad hunc modum Græci, ei qui Xerxẽ uel uiuum uel mortuũ Athenas perduxisset, c talenta promiserunt.

Nothorũ portio. *Ἰπικληρ.)* Lex Athenis fuit, ut si quis nothum haberet filium, legitima filia caperet hæreditatem, nothis autem v. minæ circitèr relinquerentur.

Iouis statua. *Ἰπικλύσαι.)* Cleopatra multo auro in Eleos effuso, conabatur Iouis statuam emere.

Ἰπὶ κνάφῃ ἔλκεις.) Per spinas trahis: id est, corrumpis. sumptum à fullonibus.

Ἰπικωπ.) Publio Cos. foedus Romanum fecerũt cum Carthaginensibus, nequam nauem pararet remigijs instructã, præter x triremes, & piscatorias, & consuetas illius loci, quarum nulla plus decem scalmis haberet.

EPICVRVS, Neoclis & Chærastrates F. Atheniensis, è Gargetio municipio: fratres habuit Neoclem & Chæredemum. Philosophari cœpit anno ætatis 12, & peculiaris sectæ fuit autor. Primum Sami uersatus cum parẽtibus, deinde Mitylenis, unum annũ scholæ præfuit: post Lampfaci, ac demum Athenis in suis hortis. Audiuit Nausiphane Democritum philosophum, & Pamphilum Platonis discipulũ. Natus est Olympiade (109) 79, septem annis post Platonis obitum. uixit usq; * ad successores Antigonis Gonatæ: Scholæq; eius permansit usq; ad Cæsarẽ primum, annos 235, quibus successores habuit 14. Scripsit multa. numẽ nihili fecit. fratres habuit 3, qui infinitis morbis impliciti, miserrimè perierunt. Atq; ipse etiam Epicurus, adolescens etiamnum, haud facillè poterat lectulo descendere, cæcutiens, & radios solis non ferens, amœnissimo & splendidissimo Deo illi inimicus. Auerlabatur etiam ignis splendorem, & sanguinẽ per inferiores meatus excernebat: corpore ita extenuato, ut iniecta uestimenta ferre non posset. Metrodorus item, & Polyænus, ambo eius sodales, pessimè omnium perierũt. Impietatis suæ fructũ tulit haud poenitendum: à uoluptate ita uictus, ut postremò in testamento suo scriberet, ut & patri & matri & fratribus, & Metrodoro ac Polyæno sodalibus, semel quotannis immolaretur, sibi uerò bis: maiore luxu ibi etiam probato, sapiens ille: & mensæ saxæ conficerentur, & tanquam donaria in sepulchro iussit collocari * leno iste & helluo. Atq; hæc mandauit, cum non abundaret opibus, insanus cupiditate: quasi illæ quoq; unã cum ipso essent moriturae. Epicurei Senatusconsulto Roma sunt exacti: & Messenij in * Arcadia, eos qui in eodẽ quasi præsepi pasti essent, expulerunt, quos & pestes adolescentum esse diceret, & philosophiæ labẽ imprimere, propter molliciem & impietatem. Eos itaq; ante Solis occasum agro Messenio excedere iusserunt, ijsq; pulsus, à sacerdotibus Iustrari

Timoch... magistra... tanq... liberatã. F... ex Epic... legẽ... effemina... inuen... Q... contẽpt... curiã di... a... interim... adhuc, n... tricipita... quas... ingen... uniu... &... atomo... his fier... iustitias... in ato... & f... bernari, *... neq... pasto... Dei... sed... compr... opin... A T I S... Antilai... R A T E S... Scuti... Epicra... non pa... A... Ep... legationis... cuius m... one de... talenti... cuius... one cor... adhu... iud... T E T V... opus, b... perato... natione... Epini... nini: f... I C Y D E... Syracu... fana,

fana, & à Timuchis (sic enim à gerendis honorib. magistratus suos appellat) tota urbē purgari, tanquā sordibus & sentina quadā liberatā. Ferūt & à Lyctijs in Cretra, quosdā ex Epicureis eò pfectos, fuisse pulsos: legēq; populari sermone scriptā, qua effœminatæ sapiētiae ac degeneris & turpis inuētores, & dijs inuisi Lycto pellerētur: Quod si q̄s eò p audaciā uenisset, contēpta lege: eū in catasta uin-
 10 ctū iuxta cūriā dies 20, nudū melle & lacte perfundi, ut ab apibus & muscis cōsumeret interim. Quib. exactis, si superstes esset adhuc, muliebri ueste indutum de saxo præcipitari iusserūt. Epicurus librū scripsit quas κυρίας δόξας nominauit, pessima sui ingenij indicia: quę illud etiā continebāt, uniuersitatē hāc temerē ferri, nō uolūtate & iudicio deorū: ac celes-
 20 bres illas atomos à se mutuò feriri & separari, eq; his fieri aerē, terrā & mare: deinde cōmistiōes distingui, & cōgressus, & prorsus in atomos resolui, & ferri omnia temerē & fortuitò, nō sapiētia opificis gubernari, * sine prouidētia permisceri omnia, neq; gubernatorē, neq; rectorē, neq; pastorē habētia *. nō passus est eū pōpā Dei interesse, repudiato illius delyrio: sed uerborū eius uæcordiā & rabiē compressit, atq; ab Epicuro re-
 30 siliij, & eius opiniones ualere iussit.

EPICRATIS comici fabulæ sunt, Mercator & Antilais.

EPICRATES orator fuit, & demagogus, hirsutus & barbatus admodum, cognomēto Scutifer. Plato comicus: Rex barbæ, & Epicrates scutifer. & Epicrate barbam non paulò pulchriorem habes.

Epicrates Atheniensū demagogus, cognomēto Ephorus, cuius in oratiōe
 40 fallæ legationis meminit Demosth. Alius est, cuius mētionem facit Lycurgus in oratiōe de Vectigalibus, quem aiūt rem D C. talentū habuisse. Fuit & alius Epicrates, cuius meminit Demosthenes in oratione contra Aeschinem.

Ἐπιγεμαμένε.) Ob magnitudinem impendētis adhuc periculi, tolerabilia cætera omnia iudicarunt.

EPICTETVS Phryx Hierapolitanus, 50 philosophus, seruus Epaphroditī, fatellit, imperatoris Neronis, pede mutilatus ex fluxione, habitauit Nicopoli, urbe nouæ Epiri. Vixit usque ad tempora M. Antonini: scripsit multa.

EPICYDES & Hippocrates fratres, duces Syracusanorū, Romanis lōgo tē-

pore infensi. Cum Syracusanos ad bellū cōcitare nō possent, ad Leontinos Syracusanis inimicos cōfugerūt, patriā accusantes, q̄ fœdus Hieronis de tota Sicilia ictū sibi solis * uendicarēt. Qui cū iritentur, Syracusani promulgarunt: si quis Hippocratis aut Epicydis caput attulisset, se auro id esse repēsuros *. At Leontini Hippocratem sibi ducem crearunt.

Hieronis fœdus.

Ἐπιλαχών.) Athenis sortiebantur, qui senatores aut magistrat⁹ fieri cupiebāt. Deinde, post unumquenq; eorū cui sors obuenerat, sortiebatur alius: ut, si prior ille uel improbatus uel mortuus esset, eius ipse loco uel in senatū legeretur, uel magistratu potiretur.

Sortitio & sub sortitio magistratuum.

Ἐπι λειψυδρίω μάχη.) Pugna ad Lipsydriū. Locus est supra Parnethē, quē pulsi à tyrānis, Alcæonidis ducib. muniunt. Qui cū à Pisistrato expugnatus esset: carmen quod σκαλιὸν (quasi curuum seu obliquum dicas) in eos canebatur.

Lipsydriū. Alcæonidis dæ. Pisistratus. Carmē σκαλιὸν.

Ab ah Lipsydrium prodens socios, Quales uiros perdidisti? In prelio fortes & patricios. Cum ostēdissent à quibus patribus orti essent.

Ἐπιλησμόταλον.) Aristophanes: Non tu hinc in malā rem, obliuiosissime & stultissime senecio?

EPILYCVS, poeta comicus. Ex fabulis eius est, Athenæo autore, Coraliscus.

Ἐπι μέγα.) Sybaritæ luxuriosissime uiuentes, & magnis opibus aucti, & sibi & alijs beati uidebantur.

Sybaritæ.

Ἐπιμελητὰς ἐμπορίας.) Athenis fori curatores sorte legebātur, quib. mādata fuit rerum uenaliū curatio: & ut frumenti, quod in mercatu Attico appelleret, binas partes in urbem perferri cogent.

Lex frumentaria.

Ἐπιμελητὰ.) Apud Persas, ut scribit Xenophon, curatores erāt, qui uulneratos in bellis curarent.

Vulneratorū cura.

Ἐπιμελητὰ.) Curatores etiā cœtuum in ludis deligebant, qb. curę esset, ne saltatores immodestè se gererēt in theatris.

Disciplina cœtuum.

Ἐπιμελητὴς τῶν μυσθηρίων.) Curator Initiorum. Apud Atheniensēs Initia curat primum is qui rex sacrificulus dicitur. Deinde Curatores, qui quaterni à pōpulo deliguntur, bini ex uniuersis Atheniensibus, singuli ex Eumolpidis & præconibus qui κήρυκες dicuntur.

Ἐπιμεμφομένος.) Maximè de Persis querēba, à qb. plurimis affectus esset iniurijs.

Anima es missaria, ut Hermotimi Clazodamēij.

EPIMENIDES Phæsti, aut Dosiadæ, aut Agiasarchi F. & matris Blastæ: Cretensis, Cnosius, uersificator. Cuius animam

mam ferunt, quoad uellet, & excessisse è corpore, & in id esse reuersam. Eius defuncti cutem lōgo tempore pōst, literis distinctam, repertam esse tradunt. Vnde prouerbiū, Epimenidea cutis : de rebus arcanis. Hic iustrauit Athenas à Cylo-
nio piaculo, 44 Olympiade, iam senex. Versibus multa scripsit : Initia, iustrationes, & alia obscura. Vixit annos CL. quorum (LVII) VI dormiit.

Epimeni-
dea cutis.

Ἐπιμενησμένον.) Cum fatale iter, & diuinitus mihi decretum confecero.

Obsidionis
solutio.

Ἐπινησάντες.) Sarmētis ante mœnia & omnis generis sordibus cōpōrtatis, fimoq; iniecto, ignē subiecerunt: tantoq; fumo excitato, ut abeuntes conspici nō possent, obsidionem soluerunt.

EPINICVS comicus, cuius Athenæo teste, fabula est Ἐπιπυλάμεναι, Subditæ.

Auarus ex-
actor.

Epinicus, præfectus urbis sub Basili-
sco, inexplibili pecuniæ auaritate & populos & urbes omnes cauponatus, iniquis edictis puincias impleuit. Quæ cū neq; magistratuū ordines, neq; externæ trib. ferrēt, fugerūt, & exactiones tributorū reliquerunt: istiusq; auaro domi natu urgēte, supplices in communibus tēplis federūt, furta illius arguentes. Cui magistratu per ignominia abrogato, successorem dederunt Laurentium, magni fori principem oratorum, qui quascūq; causas defendebat, eas lucri sui causa prorogare & extrahere non sustinebat.

Laurentius
orator.

Ἐπι ξυρῆ ἀκμῆς.) In acie nouaculæ : in ipso negocij articulo.

Ἐπίσι (ἄρτ.) Panis naturæ nostræ congruens, uel quotidianus.

Ἐπι παλλαδίω.) Palladium, prætorium Athenis, in quo Epheræ, id est arbitri honorarij, cædē nō uolūtaria disceptabāt.

Argiuorum
cædes.

Argiui ab Illo redeūtes, cū Phaleris ap-
pulissent, ab Atheniēsisibus, q̄ essent ignorantibus, sunt occisi. Pōst uerò cū Aemas id eis indicasset, ac Palladiū ibi inuentū esset: ex oraculo prætorii ibi condiderunt, ut Phanodemus tradit. Clitodemus ait, cū Agamemnon cū Palladio Athenas delatus esset, Demophontem id rapuisse, & multos persequentiu occidisse. Agamēnone aut grauiter id ferēte, causam dixisse, quinquaginta Atheniēsisibus, ac totidē Argiuis iudicātib, qui ἐφέπαι, id est siue arbitri, siue cōmissarij dicti sunt: quod ab utrisq; cōtrouersia illis disceptanda permissa esset.

Irritameno-
ta sitis.

Ἐπιπέσαι.) Solebāt placetas aut panes cōficere, & bellaria quædā aut salsa inde

re, unde multū bibere cogentur. Inuidus iste linxit publicè uēdita, nūc stertit ebrius, in foribus supinus. Stertūt enim potissimū supini, aut ebrij.

Ἐπιπνοια.) Polybius: Romani diuino quodā afflatu pleni, alacritatem animorum inuictō robore munierunt.

Ἐπιπόλαια.) Superficialia. Non ea quæ probabilia uidentur, sed quæ qualēcūq; duntaxat speciem habent, & modica attentione coargui possunt: cuius generis sunt rixosæ propositiones, aut ratiocinationes. Cuiusmodi est: Qui uidet, oculos habet: unde concluditur, cochitem seu luscum oculos habere. Et, Quod dicis ex ore tuo egreditur, currum autē dicis, ergo currus ex ore tuo egreditur. Et, Quæ nō amisisti habes: hoc sumpto cōcludes aliquē habere cornua, quod ea scilicet nō amiserit. Itē, Eum qui uisum habeat, uidere: dormientem autē habere uisum, ergo uidere. Talia probabile quiddam, idq; perquam minutum & superficiale (si dicere liceat) habent.

Ἐπιπόλαος.) Sylvanus uir bonus erat, & in cæteris sanctus, moribus simplicioribus atq; apertis.

Ἐπιπεπείαις.) Hannibal, Carthaginensium imperator, appositos parauit capillos, qui cōuenirent pro insignioribus atatum discriminibus, elegantiori uestitui: hisq; subinde mutatis utebatur.

Ἐπιπεροσεν.) Proclus uniuersæ philosophiæ Theologiam præferebat, sed uitæ ad uirtutem confirmatæ similem illi pietatem anteponebat.

Ἐπι πρυτανείω.) Prytaneum prætorium, cum telum siue lapis, siue quid eiusmodi in conspectu erat, ignoto autore cædis. Moris enim antiqui fuit, etiā res inanimas in iudicium adducere, & iudicare, an exterminandæ essent?

Ἐπιρήματα.) Aristophāes: Si cui uestrum libet, spectatores, nobiscum uiuere suuiter: iam nos Aues adeat. Nam quæ hic turpia sunt, legum arbitrio: hæc omnia sunt apud nos aues honesta.

Ἐπιπέλαι.) Xenophon: Tumultu orto, uiro Perisæ sternendus est equus, & thoracato conscendendus: quæ omnia sunt factu difficilia noctu, & in tumultu.

Ἐπι σαυτῶ τῶν σελεύων καφέλαις.) Contra teipsum Lunam detrahis. Thessalicæ mulieres Lunam detrahentes, dicuntur & oculis & pedibus priuari. Dicitur prouerbiū in eos, qui ipsi sibi mala accersunt.

Προσῆσαι.) Omni genere fraudis sup-
plices circumuēnit.

EPISTHENES, infamis ob puerorū
amorē fuit, sub Seuthe Thracum rege.

Πισκοπον.) Carduchi funditores opti-
mi, sagacissimè & lapides & plumbeos
globos eiaculantur.

Πισκοπι.) Inspectores & custodes di-
cebantur ijs, quos Athenienses in suæ di-
tionis urbes, ad statum rerū cognoscen-
dam & constituendum mittebant: sicut
ἀμοσῶν, id est coagmentatores seu com-
positores, quos Lacedæmonij.

Πισπείρα χειρίων.) Ad spiram funicu-
lus. De ijs qui offerunt aliquid ijs qui eo
abundant. nam è spiris fiunt funes.

Πισυθμος.) Hecatomnus Carix præ-
ses, siue satrapa.

Πισυθης.) Substes, post (serici ducto-
rem) seriem collocatus. hunc qui sequi-
tur πρώτος ἐπίτης, antistes. Eū qui sequitur,
denuò substes: ut totus ordo constet ex
protostatis & epistatis. Quidam tamen
lochagum, id est seriei ductorē, protosta-
tam dicunt: uragum, id est tergi ductorē,
epistatam: hypostatam uerò, tertiu à pro-
tolata. πρώτος ἐπίτης, Πισυθης, ὑποστάτης.

Πισυθης.) Vnus è senatoribus diceba-
tur antistes seu præses, cui id sorte euene-
rat, nec licebat eundē bis esse præsidem.
Castodiebat autem templi, in quo ara-
rium erat, clauēs, & publicum sigillum.
Cum uerò senatores qui περὶ ταβέας dice-
bantur, quiq; Rempublicam gerebant
(neq; enim omnes senatores eodē tem-
pore, sed per uices negocia publica tra-
ctabant) senatum aut populū cogebant:
epistates proedros nouem, quasi præsi-
des dicas, sortiebatur, è singulis tribub.
singulos: ea excepta, quæ tū Remp. gere-
bat. & rursus ex ijs nouem, unum Epista-
ten sortiebatur, & negocia ei tradebat:
ipse uerò actiones dabat in iudicijs, cu-
rabatq; ut ex legibus omnia gererentur,
neq; prætermitteretur quicquam quod
ad iudices edocendos pertineret.

Πισυθης.) Vulcanus in atrijs & iuxta
focos & caminos pingebatur; ut ignis
inspector.

Πισυθης.) Occasio, rerū omnium opti-
ma magistra. In qualibet enim re oppor-
tunum & commodissimum tempus est
ocasio. Nā bonæ quoq; & honestæ res,
si fiant intempestiuè, non probantur: ut
si medicus cum ægroto de morbi natu-
ra disputet, ut si apud ebrios de tēperan-
tia disserat (ὁ ἀκαίρον ἀπανταχῆ λυπηρόν.)

Πισυθης.) Dion Cocceianus: Elephan-
ti tures agrè portantes, iā ne ipsos qui-
dem magistros ferebant.

Πισυθης φέας κρατήρας.) Crateras olim ad
summā usq; oram, boni ominis gratia,
implebant. (Crateras magnos statuunt,
& uina coronant.)

Πισυθης καὶ αἰσθησις.) Scientiæ & sensus
dissimilium sunt generum, & non multū
distantium, diuersaq; sunt genere. Nam
scientiæ genus est ἐπιλόγησις, existimatio
seu opinio. Sensus uerò non est opinio.
Proportione uerò sunt eadem. Ut enim
sensus se habet ad sensilia: sic scientia ad
scibilia, & utraq; iudicandi prædita sunt
facultate. Ac iam nonnulli propter eorū
similitudinem, idē scientiam & sen-
sum esse dixerunt. Verū differunt inter
se se. Sensus em̄ in ijs uersatur rebus, quæ
aliter esse possunt: scientia uerò nullius
est quod secus habere se potest. Ac sciē-
tia quidem cuiusq; scibilis essentiam co-
gnoscit: sensus uerò nullius sensibilis es-
sentiam cognoscit. Scientia acquiritur:
sensus à primo ortu inest. hic cōmunis
etiam bestijs, illa hominum propria. sen-
sus est naturæ, scientia doctrinæ. In sensu
præcedit habitus actionem. nam cū uisu
præditi essemus, uidimus. in scientijs au-
tem habitus actionibus comparamus,

Elephanti.

Scientiæ & sensus discrimen.

Habitus. Actio. Scientiarū præstantia.

Infirmitas nostra difficilia putat, quæ facillima sunt.

cidit. *Ἐπισήμη ἐστὶν ἕξις Φαλασίων προσδέξει*
 * *ἀνυπεκρίτω.* Scientia est habitus in sus-
 ceptione uisorū * non simulata. Philo-
 sophicas scientias esse dicit Aristoteles,
 naturalē, moralē, logicā, & metaphysicā.
Ἐπιστολάς.) Ille sacerdoti mādata expo-
 nit dormienti: qui Dei mandata obser-
 uat, probè meminit reditus ad eum.

Philosophi
 cae scientiae.
 Reditus ad
 Deum.

EPISTOLA Iuliani parabatæ ad Por-
 phyrum catholicū. Copiosa omnino &
 magna fuit Georgij bibliotheca, omnis
 generis philosophis & multis cōmenta-
 rijs referta. Nō pauca, inter cætera, & Ga-
 lilæorum scripta, eaq; multa & uaria. Vni-
 uersam igitur eā bibliothecā cōquisitā,
 curato Antiochiā perferendā: ac scito te
 grauiissimas pœnas daturū, nisi eā omni
 studio indagaris: & utcūq; suspectos de
 surreptis libris, quouis modo inquirendo,
 & iureiurando obstringēdo, & acri-
 bus quæstionibus de famulis habēdis (si
 persuadere non potueris) ablatos resti-
 tuere atq; afferre in medium coegeris.

Georgij bi-
 bliotheca.

Ἐπιστω.) Planè scito, te nūc ista quæren-
 tem, interitū meū quærere. Sophocles:
 Hæc scito, & animo inscribito: Tu ægro-
 tas, & dolor iste diuinitus te inuasit. Ari-
 stoph. ignosce mihi, deridere eū nescio.

Ἐπιστροφή.) Quāuis solers & cōsiderat⁹,
 tamē facilè deduci à sentētia uidebatur.

Ἐπιστροφή.) Cōuersio, cū totā aciē dēsa-
 tam, secundū antistitē & substititē, tanquā
 uiri unius corpus in hastā aut in clypeū
 inclinamus, toto ordine circū seriei du-
 ctorem tanquā centrū circumducto, &
 in locū anteriore trās lato, ita ut à dextra
 cōspiciatur, singulis & astitibus & substi-
 tibus permanentibus.

Ἐπιχολῆς Φιλοσοφείν.) Per ociū philoso-
 phandum.

Ἐπιτακτοί.) Subordinati: milites, qui-
 bus mandatū erat, ut pugnam intueren-
 tur, & parti laboranti subuenirent.

Ἐπι τὰ μανδροβέλας.) De ijs qui se ad de-
 teriora cōuertunt. A' Mādrobulo quo-
 dā, qui cū * fōdinas metallicas uel the-
 saurū *(Geophaniū) Sami reperisset, pri-
 mum arietem Iunoni aureū dedicauit,
 deinde argenteum, pōst æneū, deinceps
 nullum: ut tradit Ephorus.

Ἐπιπέλωμα.) Consummatio: id quod
 post omnes uictimas ea de causa immo-
 latur, ut priores uictimæ sint integræ.

Ἐπιτήδευμα.) Nomine Hicanus, studio
 latro, Aeschylum tibicinē & Stesicho-
 rum citharœdum interfecit.

Ἐπιτηδείεργος.) Mithridates cū cætera le-

Hicanus la-
 tro.

gitimus rex, tum Rom. accōmodatio. 320

Ἐπιτημῆσις.) Reprehēssiones apud Ari-
 stotelē sunt quinque, nec eadē quæstionis
 quæ examinationis. Prima est, cū è quæ-
 sitis nihil cōcluditur, nec id quod ppositū
 est, nec aliud quicquā: est q; ἀσυνλογιστόν. Et
 cū propositiones falsæ & improbabilis
 sunt, quib. inferet cōclusionē. Talis est is
 qui dicit: Quod est præter ens, non ens
 est. Quod nō ens est, ne unū quidē. Vnū
 igitur est ens. neq; enim hoc cōcluditur.
 Ac sic quidē nō id quod ppositū est, cō-
 cludit: sed aliud quid cōcludit syllogisti-
 cè. Quod enim (est nō ens) est præter nō
 ens, nihil est. Alius dicit: si factū quod est,
 principiū habet: quod factū nō est, prin-
 cipiū non habet: neq; id quod ppositū est,
 neq; aliud quicquā cōcludit, præterquā
 quod ea quæ sumūtur, falsa & improba-
 20 bilia sunt. Alterā ponit reprehensionē, si
 ppositiones syllogisticè ponātur, & ora-
 tio cōcludit aliquid, nec tamē id quod pro-
 positū est, sed aliud quiddā. Tertia repre-
 hēssio, si quæpiā adiecta cōcludant pro-
 positū syllogisticè, & tamē adiectū dete-
 rius sit positus & interrogatus, & min⁹ p-
 babile cōclusionē. Quarta reprehēssio, si
 abstulerimus ab oratiōe aliquid, atq; ex
 reliquis syllogisticè cōcludatur, sicut fit
 in oratione redundante. Quintā repre-
 hensionem esse dicit, cū ex minimè proba-
 babilibus, & minus credibilibus ipsa cō-
 clusione, constat oratio: aut è ueris qui-
 dē, sed ostēsu difficiliorib. ipsa quæstiōe.

Ἐπιτιμία.) Cephalus orator: Quoties
 eum de dignitate & patria periclitatē
 conseruauit?

Ἐπιτιμία.) Sophocles: Esto nobis pro-
 ptus horum consiliorum adiutor, & o-
 40 stende mortalibus remunerationem.

Ἐπιτιμον.) Seruis libertatem, capite di-
 minutis pristinam dignitatē, in quibus
 ciuitatem, erarijs debiti cōdonationem
 decreuerunt.

Ἐπιτροχάδων.) Coruus celeriter croci-
 tans, tempestatem significat.

Ἐπι τροχῶν δέσσει ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ
πεπανεργηκῶς.) In rota excruciatū, ibi te
 oportebit facinora tua dicere: Aristo-
 phanes in Pluto. Prouerbiū in impro-
 bos. Rota enim quædam Athenis fuit,
 ad quam alligati serui pœnas dabant.

Ἐπιτυχῆσι.) De consulibus non segni-
 ter deliberandū. Neq; enim urbe in tan-
 tis periculis cōstituta, magistratum cum
 quibusuis esse mandandum.

Ἐπιφάνεια.) Superficies siue extremitas
 est coru

est corporis finis, aut id quod latitudinē
tātūm habet, & nō profunditatē. Hæc &
intellectione & essentia dicitur. Epipha-
nia etiā dicitur, Seruatoris nostri IESV
CHRISTI in carnem aduentus.

EPIPHANIVS, Vlpiani F. Petreus so-
phista, & in patria & Athēis docuit. Scri-
psit de cōmunionē & differentia statuū,
Progymnasmata, Declamationes, Tri-
bunosplebis, Polemarchicum, Exorna-
tiones, & Miscellanea quædā præcepta.

Epiphanius Constantiæ Cypri episcopus,
quondam Salaminis. Scripsit contra
omnes hæreses sermones, qui Panaria
dicuntur, & alia multa: quæ ut à doctis
obres, sic ab indoctis propter uerba le-
guntur. Extrema ætate decessit.

Epiphanius episcopus Selybriæ, siue
Olybriæ, scripsit orationem perutilem
in crematores imaginum.

Epiphanius & Euprepus, ambo Ale-
xandrini genere, & usitatorū Alexandri-
nis initiatorū callētissimi. Euprepus eorū
princeps, quæ Persica dicuntur. Osiriorū
uerò Epiphanius. nec huius solūm nu-
minis, sed & Dei omni æuo celebrandi:
quæ cū dicere possim qui sit, non tamen
scribo, hoc quidē tēpore. Epiphanius ue-
rò illa quoq; sacra enarrabat. Hi uiri nō
ipsi quæ in uetere illa disciplina uixerūt:
sed ijs qui in ea uixerant, successerūt, locu-
tiq; sunt, eorumq; facti cōsuetudine do-
ctiores, multa in suæ ætatis homines be-
neficia cōtulerunt, cūm aliarū rerū, tum
ueterum historiarū uocales præcones.

Ἐπιφάνιδες.) Aristophanes in Ranis:
Racemationes istæ sunt, & offutiæ. De
ijs qui se poetas aut sapientes esse putāt.

Ἐπιφύμενοι.) Alios, manus eorū am-
plexus precabat, ut subuenirēt inopia.

EPICHARES, Sicyonius proditor,
cuius meminit Demosthenes in oratio-
ne pro Ctesiphontē.

Ἐπιχαρῆς.) Quamuis grauis & nego-
ciosus, tamē in congressibus iucundus.

EPICHARMVVS, siue Tiryri, siue Chi-
mari & Sicidis F. uel Syracusanus, uel ex
urbe Sicanorū Craffo, unā cū Phormo
comœdiam inuenit. Edidit fabulas LII.
aut, ut Lycon ait, XXXV. Quidam eum
fuisse Coum tradunt, ex ijs qui cū Cad-
mo in Siciliam migrarint. alij Samiū, alij
Siculum Megarentem. Fuit ante Persicū
bellum annis 6. Syracusis edens fabulas,
cum se Athenis Euetes & Euxenides &
Mylus ostentarent.

Ἐπιχαρκακία.) Maleuolentiā, uolu-

ptas ex alienis malis.

EPICHEREMA, Dialecticus est syl-
logismus.

Ἐπι χειρῶν δὲ ἔσσι σε.) Manibus tollēt te.
Id est, manu ducent, uiam ostendent, ful-
cient infirmum, omni ope subleuabunt.

Ἐπιχώρησας.) Quæ concedi possunt, ti-
bi concedo: idemq; autor ero, ne res Ro-
manorū magis etiā in dubium adducas.

Ἐπόγδοος τόκος.) Vfuræ octauæ, cū fortis
octaua pars foeneratori datur: ueluti de
quaternis drachmis, terni oboli.

Ἐποποιία.) Versu heroico descripta hi-
storica, epopœia dicitur: id est, poësis si-
ne fabula.

Ἐποχή.) Primus Pyrrhon ἀκαταληψίας
καὶ ἐποχῆς formam introduxit: hoc est, ne
gauit quicquā posse cōprehēdi, eaq; de
causa cohibendā assensionē affirmauit.

Ἐποχή.) Quasi inuectionem uel inef-
sionem dicas. Est ea signi cœlestis pars
(gradum uulgò dicunt) quam Sol & Lu-
na & quouis alius planeta obtinet: quo-
rum hic est ordo. Phænon, id est lucens,
Saturnus ♄. Phaethon, id est splendens,
Iupiter ♃. Pyrois, id est ardens, Mars ♂.
Sol, ☉. Phosphorus, id est lucifer. Ve-
nus ♀. Stilbō, id est micās Mercurius, ☿.
Quodlibet signiferi circuli signum diui-
ditur in partes seu gradus XXX. pars, in
alias LX partes: hoc est, sexagesimas &
minuta siue scrupula prima, & unum pri-
mum minutum rursus in alia sexaginta
secunda: ultra quæ (ἐν τῷ περὶ χείρω) in fa-
cili canone progredi non est necesse.

Ἐπωβελία.) Cū Athenis multi, ac foren-
ses & in mercatu uersantes potissimum,
uiros bonos & quietos ciues pecuniæ
causa calumniarētur: decretum factum
est, ut qui reum non peregisset, sexta liti-
giosæ pecuniæ parte mulctaretur: hoc
est, de singulis drachmis, quæ senos ual-
ent obolos, singulos obolos soluerent.

Ἐπωδός.) Incantatrix, quæ pueros agro-
tantes carminibus curat. Polybius: Ni-
hil intentatum relinquunt, nullū carmē,
nullas præstigias, amuleta nulla. Sopho-
eles: Non est docti medici, carmina reci-
tare, cum hulus sectionem desiderat.

Ἐπόπλευειν.) Ego dominum clam ex-
cratus, ita efferor læticia, quasi sacra Ce-
reris intuear, & festum diem agam.

Ἐπωνυμίαν.) Coruini cognomē fecerūt
Marco, ab aue adiutricē in certamine.

Ἐπώνυμοι.) Eponymi dicuntur eorum
statuæ, à quibus X tribus Athenarū no-
mina habent. Nam & ciues & hospites

Pyrrhois

Ordo plāa
netarum

Pœna temē
re litigana-
tium.

Curare cari-
minibus.

Ἐπιπλοβή
seruic.

Statuarum
bonos.

uirtute praestates, aeneis statuis ornabantur: delectiq; fuere x clarissimi uiri, quorum singuli centena nomina in sortem coniecerunt: unde tribus sunt distinctae. Iuxta has statuas leges proponebantur, ut a quouis accusari possent, priusquam a populo sciscerentur.

ἐπεὶ ἐστὶ βουλή.) Socrates philosophiā de moribus magnificiebat.

ἐπὶ α.) Septenarius numerus pro multiplici ponitur.

ERASISTRATVS Iuliatēs, ex Iulide Cae insulae urbe. Appellat itaq; Ceius, F. Cretoxenae, Medij medici sororis, & Cleombroti. Hic Antiochum regem ex amore nouercae Stratonices agrū, sanauit. Manu enim cordi admota, ex palpitatione, quoties Stratonicen fortuito praeteruentem uideret, amorem deprehendit. Sepultus est iuxta Mycalē montē, 120 ē regione Sarni. Scripsit medicos li. IX.

Antiochus.
Stratonice.

ERATOSTHENES, Aglai siue Ambrosij F. Cyrenaeus Aristonis Chij philosophi, & Lysaniae Cyrenaei grammatici, & poetae Callimachi discipulus. Accersitus Athenis a tertio Ptolemaeo, uixit usq; ad quintum. Quia uero in omni doctrinae genere secundas a summis ferebat, *(τὰ βήματα ἐπεκλήθη)* graduū cognomen habuit. Alij Platonem alterum, alij 30 Quinquercionem dixerunt. Natus est CXXXVI Olympiade: obiit anno aetatis LXXX ex inedia, propter aciem oculorum hebetatā, discipulo insigni relicto Aristophane Byzantio. cuius rursus discipulus fuit Aristarchus: qui & ipse discipulos habuit Mnaseam, Menandrum, & Aristidem. Scripsit philosophica & poemata & historias, astronomiam, seu sitū stellarum, De sectis philosophorum, De uacuitate doloris, Dialogos multos, & de Grammatica.

Aristophanes.
Aristarchus.
Scripta.

ERGANE Minerua dicitur, quod operum muliebrium sit inspectrix.

Vrbs officina belli.

ἐργαστήριον.) Polybius: Nemo est quin eam urbem conspicatus, officinam belli, ut ait Xenophon, diceret.

ERGISCIE, Thraciae locus, ab Ergisco Neptuni & Abae nymphae F.

ARGOCLES, & Ergophilus, duces 50 Atheniensium.

ἔργοι τις, ὡς ἐκαστος εἰδείη τέχνην.) Quam quisq; norit artem, in ea se exercent.

Lacena filij interfectrix.

ἔργε κακὴν σκυλάκωμα, κακὰ μερίς, ἔργε πόθ' ἄδλω, ἔργε τὸν ἑσπάρτας ἄξιον ὄν ἐπικόν.) Abi in malam rem catule degener, mala portio, abi ad Orcum: Abi tu, quē Spar-

ta indignū peperit. O Xenophanes, Diagonae, Hippones, Epicuri, & omnis relique grex infelicitum, & Dijs intuisorū, abi te in malam rem.

ἐρεβοδιφῶν.) Palpare in tenebris, inquirere subterranea & infera.

ἐρέθισμα.) Ad singulare certamen illū prouocabat, cum derisu. Is uero principio se continebat: post, contumeliā non ferens, equum in eum incitauit.

ERESIVM, urbs Bœotiae.

ἐρέσιων.) Nō amplius me, ut prius, densis alis plaudens, lecto expelles, mane experrectus.

ἐρρε.) Prospero Fortunae flatu utebatur, & in omnib. ad optatos exitus peruehebatur.

ἐρήμη δίκη.) Desertū uadimonium, cum reus, qui se iudicio nō stitit, cōdemnat.

ἐρήμω ἀλώνας, indicta causa damnari.

ERITHACVS, auis solitaria, & non gregalis: quam Syluiam, nubeculā, siue rutilicillam dici putant.

ἐριννός.) Erinnyes, Furia, Infernus, & maleficus demon. Iuxta Erinnyes homicida, ex ore fatalem misit uocē. *ἐριννῶν διπύρῳξ,* Furiarum propago. De turpibus & deformibus.

ἐροπαλικῶς πεποίηκας.) Verba madescisti, quo grauiora essent, ut mercatores lanam. At tu uerbum uolucris inferuisti.

ἔρις.) Lis litem gignens, ambit aliam orationem. De ijs qui amicē inter se cōfabulantur.

ERIPHVS comicus. Dramata eius ab Athenaeo XIII Dipnosophistarum recensentur: Aeolus, Peltaeta, Melibœa.

ἔρκει (*ἔρκει*) Herceus Iupiter, cui ara intra (curiā) aulā extructa erat. Ius ciuitatis habebat, q̄ louē Herceū habebant.

ἔρκος.) Aelianus (*τέλος ὄραν μακρὸ βίη.*) Totius uitae finis expectandus, neque se quisquam in beatis ante obitum numerare debet. Incertae sunt enim res humanae, dū anima ulli est intra septū dentū.

HERCVLIVS, sine ullo praetextu saeuus erat, & tyrannicus, animiq; sui asperitatem toruitate uultus praese ferebat. Itaq; prorsus ingeniū secutus suum, Diocletiani etiam ad omnia cōsilia inhumana & aspera ultrō se ministrum praebuit.

ἔρκυιοι δρυμοί.) Hercynij saltus sunt, a quibus Ister nauigabilis a fontibus tollitur.

ἔρμα.) At Hercules saxa ingētia in Oceani fauces coniecit, quo impedimento essent belluis accedentibus.

HER-

HERMAGORAS Amphipolitanus philosophus, Persei discipulus. Dialogi sunt: Misocyon, id est canum seu Cyonicorum osor: Vnus liber de calamitatibus: Ecchythum, id est effusum, tractat oratorum inspectione: De sophista, seu ratione docendi, aduersus Academicos.

Hermagoras, Temni Aeolensis F. cognomento Carion, scripsit Rhetoricos libros v. de expolitione, de decoro, de genere dicendi, de figuris. Romae docuit una cum Cæcilio sub Cæsare Augusto, obiit pronecta ætate.

ἑρμαφρόδιτος Hermaphroditus: qui aut utrumq; sexum habet, aut turpiter & facit & patitur, aduersus & auersus impudicus.

ἑρμῆς Hermæ Mercurij. Meneclæ sine Callistrates in opere de Atheniensibus sic scribit: A uaria porticu usq; ad regiã, sunt statuae, quæ Hermæ dicuntur: undè locus id nomen accepit, quòd multæ ibi & à priuatis & à magistratibus. dedicatæ essent: quarum quidam Hipparchei Hermæ dicebantur, ab Hipparcho Pisistrati F. Fuerunt item Hermæ faxei & in ædium vestibulis, & in fanis.

ἑρμῆς Primitiæ ad statuas Mercuriales in uis collocabantur, quas uiatores ederent: itemq; acerui lapidum Mercurio sacri in uis obscuris.

ἑρμῆς Omnis uir bonus prædæ est malis: habent improbi suos redditus ex altera parte.

HERMIAS philosophus, Ammonij & Heliodori discipulus, Damascij pater, summus amicus Aegypti, fratris Theodotes, matris Isidori philosophi. Erat autem Aegyptus uir discendi cupidus. Fuit Hermias natura bonus & simplex, philosophatus sub magno Syriano, industria nullo sodalium inferior, ac ne ipso quidè cõdiscipulo ueterè Proclo: solers & acutus supra modum, ut Aegypto morienti iureiurãdo cõfirmasse perhibeatur, animã esse immortalem, & interitus expectem. Eã fiducia illi faciebat uitæ integritas, naturam corporis auersata, & ad sese cõuersa, separationẽ animaduertens, atq; ipsam ad eò immortalitatẽ. Nã eloquentiã ille quidè à perfectione aberat: sed in uirtute ita præclarè exercitatus, ut nec Momus illũ reprehẽdere, nec liuor odisse posset. Tãta erat mäsuetudo uiri, tãta integritas. Nã si quid emebat, librũ præsertim, si uenditor fortè illũ minoris indicasset, plus adijciebat: iustumq; licet

multò maius, precium persoluebat.

ἑρμῆς Mercuriũ filium esse dicunt Iouis & Maiæ, quasi Mentis & Prudentiæ dicas: unde oritur oratio: quam propter celeritatẽ faciunt uolucrẽ. nihil est enim ea uelocius: & Homerus alata uerba dicit. Fingunt eum adolescentulum, quòd non senescit oratio: atq; etiã quadrangulum, ob ueri sermonis firmitatẽ & constantiã. Veritas enim undecunq; sui similis est: mēdaciũ uerò uariũ est, ac multiplex, secunq; ipsum minimè cõsentit. Lucri quoq; autorẽ, & mercatorũ inspectorẽ faciunt: eaq; de causa marsupium illi tribuunt. Etiam Phœnices deos suos fingunt sacculos ferẽtes, q̄ aurũ sit principatus symbolum: eosdemq; Græci armatos, quòd armis subigantur homines.

ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος Mercurius ter maximus, sapiens Aegyptius, ante Pharaonem floruit. Ter maximus autem dictus est, quòd de Trinitate locutus est, in trinitate unã esse Deitatem asserens. * Sic fuit lumen intelligens ante lumen intelligens, & fuit semper mens mētis lucida, & nihil aliud fuit huius ueritas (ñ nisi, p̄ x̄ fortè legendum) & spiritus omnia cõtinens. Extra hunc nō est Deus, nō angelus, nō essentia ulla alia. Omnium enim Dominus est, & pater, & Deus: & omnia sub ipso, & in ipso sunt. Nã sermo eius, q̄ est fundiq; perfectus & fœcundus & opifex in fœcunda natura * puer & genitabili (spiritus) aqua fœcudam fecit aquã. His dictis, preces subiicit huiusmodi: Obtestor te cœlum, magni Dei sapiens opus: obtestor te uocem patris, quam locutus est primam, cum omnem mundũ firmavit: obtestor te p̄r unigenitum sermonem & patrem omnia cõtinentem, propitius propitius esto.

Hermias eunuchus Atarnites (quæ p̄ uincia est Mysiæ ad Hellespontum, cui præfuit, regi Persarum dicto audiens) eunuchus cū esset, & seruus Eubuli, Bithyni principis & philosophi, ab Aristotele eruditus animum scripsit esse immortalem. Hic eunuchus ille est ter uenditus, Aristoteli familiaris, cui filiam suam ad optiuam in matrimonium collocauit. Hippocratis uersus iambicus:

Eunuchus cū esset, ac seruus imperauit Hermias.
Hic quis cõfractis esset testiculis, tamẽ ex uxore sua filiã Pythiadẽ procreauit.

HERMIPPVS Atheniẽsis, comicus antiquæ Comœdiæ, luscus, Myrtili comici frater, edidit fabulas XL.

Oratio mentis & prudentiæ F.

Veritas. Mendaciũ

Deorum loci, arma.

Trinitatis assertor.

Obtestatio

Filia si ad optiuam fuit: ab eunuchus quo modo procreata iuu?

Hermippus Berytius, è uico in mediterraneis, discipulus Philonis Biblii, à quo commendatus est Herennio Seucro, sub Adriano Imperatore, quamuis seruili genere ortus. Fuit ualde eloquēs, & multa scripsit.

Præcox ingenuus.

HERMOGENES Tarsensis, cognomento Xystor, sophista, quē & Musonius philosophus & Marcus imperator audiuit. Fuit ingeniosissimus, in adolescētia tamē magis quā adulta ætate. Cū enim annū ætatis 24 attigisset, errore mētis affectus, à seipso degenerauit, sine ulla causa aut morbo corporis, ut Antiochus sophista de eo per risum dixerit: Hermogenē inter pueros senē, inter senes puerū esse. Annos natus circiter 18, scripsit artē Rhetoricā, quæ in manib. est omnibus. de Statibus lib. 1. de Figuris lib. 2. de Cælesyria lib. 2. De hoc Philostratus Lemnius sic inquit. Hermogenes, quē Tarfigenuerūt, anno ætatis 15 tantā gloriā est adeptus, ut Marcus imperator eius audiendi amore caperetur. Auditoriū igitur ingressus Marcus, eo differente est delectatus, & extēporē loquentē admiratus, splendidis munerib. donauit. Ad uirilem aut ætatē cū uenisset, nulla euidenti de causa uel morbo, habitū illū & facultatē amisit. Vnde facietiarū occasionē præbuit inuidis, qui dicerēt: uerba omnino alata esse, ut dixerit Homerus, quæ Hermogenes tanquā alas amisisset. Cum apud Marcū imperatorē differeret: Adsum, inquit, tibi imperator, pedagogo egēs orator, & orator ætatē expectās: pluraq; alia scurrilia dixit. Obijt senio cōfectus, unus de populo habitus. Despectus enim fuit, cū esset ab arte destitutus. Mortuum iacisum esse ferūt, & cor eius pilosum, & magnitudine natura humana longē maius inuentum esse tradunt.

Alata uerba.

Facetia.

Cor pilosum.

HERMOCOPIDAE, qui statuas Mercuriales trancarūt, in Siciliā nauigaturi.

HERMOLAUS grammaticus Constantinopolitanus, scripsit compendiū libri stephani de Gentibus, Imperatori Iustiniano dedicatum.

Stephani Epitome.

HERMVS, Atticę municipium est, Acamantiæ tribus.

ἑρμῶν ὁ χάρις. Hermoniū beneficiū. Quod necessariò dat, nō ex animo, sed fictē: amicitia simulatione, nō uerē. Hermon enim rex Pelasgorū, Dario Thraciā inuadente, & omnia subigente: Lemnū Atheniensibus per beneficii speciē concessit, cum reuera Darium timeret.

Hermon Pelasgorum.

ERAEADAE, municipiū Atticæ, Hiporhoontia tribus.

ἔρως. Amor, seu Cupido. Nullus amor est elegās. hæc propositio in uniuersum pronuntiās, refutatur: quòd non omnis amor sit malus. Diuidimus enim amorem, in uehementem rei ueneræ cupiditatem (ut Epicurus dicit) qui scirus esse nō potest: & in conatum industrie, susceptionemq; laboris, ob pulchritudinē elucentem, ut Stoici dicunt: aut in recodationem conspectæ aliquādo pulchritudinis, ut Plato. Elegantes enim hi sunt amores. Cum autem hoc positum sit, sapientem amaturū esse: refutare hoc uolentes, definiemus quid sit amare: dicemusq; esse, amore alicuius capi. Sed quonondū clarū est id quod dicitur, ad amoris definitionem progrediemur: in quo definiendo, si sumperimus, brutam esse cupiditatem uoluptatis, à pulchritudine corporis oriundæ: aut, uehementem uenerarum rerum appetitum: propositio nem refutauerimus. Hęc enim aliena esse sapiente, constat. Item, si uehementē appetitum definiuerimus: quā uox uehementis rursus obscura est, eā oratione explicabimus. Amorem aiunt esse conatū & cupiditatem (industriali) beneficiæ: propter elucentem pulchritudinem: neque esse coitus, sed amicitia. Nam Thrasonidem quidem, quamuis dominū mulieris, ab amica abstinuisse, cui se inuisū esse nosset. * Iste igitur amorem amicitia: * non mitti diuinitus. Formam, esse florem uirtutis. Amor est primum & maximum elementum latē patentis rerum naturæ historie, & industria atque solertia: hic est pulchrorum, atque etiam bonorum omnium acerrimus indagator. Damascius.

ἑρωτησις. Interrogatio probabilis, propositio dialectica. Non omnis ergo propositio est interrogatio, sed Dialectica. Non omnis interrogatio est propositio dialectica. sunt enim plura interrogatio nis genera. Nam qui interrogant, aut de accidente interrogant: ut, Qui sit ignis? naturalis motus? aut quid Socrati euenit? Aut uice uersa, definiunt accides, & sumunt in interrogatione: id uerò cui accidit, id est subiectum, cognoscere student. ut si quis roget, album aut nigrum cui animanti accidat? & quod nam bonum sit per se expetendum (& quis ille sit, qui sedet? Est & aliud interrogationis genus (*ὁ ἐπιπλοῦς*) ex abundantia, cum pro-

prologo eo, q̄ in questione est, dicit interrogans: Quid est homo? essentiam enim rei cognoscere studet, nō accidēs illius. Tertium interrogationis genus est, ueluti cum quis de propositione interrogationem aut responsionem postulans, alteram contradictionis partem dicit: ueluti, Estne mundus rotundus? Sub hoc genus interrogationis cadit propositio dialectica,

ἐπισημ.) Cicadæ rore pascuntur. ἐρυθρ.) Ructus, est flatus occultus, in feruore alimenti abruptis bullis, per superiora exhalans.

ἐρυθρ.) Nullū pratū irriguū & tenerū & fecundum uerno rore, ruborē æquē amœnū & risum suauiorē gignit. At ille frontē etiā perfricat, nec mutat colorē.

ἐρυθρὰ θάλασσα.) Erythræum mare dicitur sinus Persicus, non à rubro colore fluctuum, ut nonnulli putāt: sed à quodam Erythra, illis in locis rerum potito.

ERYTHRA urbs Ioniæ, cuius ciues Erythraei.

ERYTHRIVS præfect⁹ sub Zenone, cū neq; fiscū sufficere cerneret: neq; on⁹ imponere maius tributis, q̄ cōstitutum esset, sustineret: aut improbè quicquā facere, quippe uir humanus: * eorum que deberētur donatione à Zenone petita,

magistratu abiit, cum dolore ciuitatis. Solus enim ille ex ijs qui tū in Republica uersabātur, ad cōmune omniū bonū natus erat: qui & petentib. celeriter gratificaretur, neq; ullū ex ueterib. inimicis ulcisci uellet. Fiscus autē tū ad summā pecuniā redierat: ut nihil esset reliquū. Nā quæ Leo moriens in fisco reliquerat, celeriter à Zenone exhausta erant omnia: cū inconsultē amicis largiendo, tū nō tam diligentiam adhibēdo, ut aliorum quoq; furta deprehenderet.

ERYMANTHVS, Arcadiæ mōs: unde aper Erymanthius, ab Hercule occisus.

ERCHIA, municipiū Atticæ tribus *. unde Archiadæ, & Erchienses.

ESDRAS, sub * Xerxe rege Persarū, legis peritissimus, libros qui desiderabātur, è memoria depromptos, cōscripsit, gentiq; suæ tradidit.

ESTHER, Iudaicæ gētis puella, regiū apud Artaxerxem, cognomēto Longimanū, est adepta honorē: suosq; populares, inter quos & Mardochæum auunculū, defendit: qui regi insidias detexerat, quas propter edictū regiū contra Iudæos, in obscuro loco delitescens, audierat.

ESSAETI, Iudæi ascetæ, id est, in studio pietatis sese exercētes, à pharisæis & scribis è diametro differentes: posteri Ionadabi, filij Rechabi, iusti illius: inter sese amantes, & aliis uerecundiores, uoluptatem tanquam probrum auersantes, temperantiam & continentiam & uacuitatē à perturbationibus uirtutem existimantes. Ac coniugium illi quidem despiciunt: sed alienos pueros adolescentulos adhuc, ad se receptos & pro cognatis habent, & suis institutis erudiunt: omne flagitium exterminant, dictionem moratam curant, contemplationi plerunq; addicti. unde etiam dicti sunt Essæi, id est contemplatores.

ἐδεν.) τρώγων γλυκερά, πικρίας ἔχεις τρέψας: Edens dulcia, mōres acerbitatis habebis. ὄνειρον κεφαλῶν.

ἐς κεφαλῶν σου.) In caput tuum. Hoc responderi solet male precantibus.

ἐς κόρακας.) Ad coruos. Bœotiis, q̄ Arnen quondā incolebāt, dictū fuit ab Apolline, tū eos ea regione pulsum iri, cū albi corui apparuissent. Adolescentes autē quidā ebrij coruos ceperūt, & per ludibriū gypso inductos dimiserunt. Quib. Bœotij uisis, perturbati sunt, quasi exitū iam sortiente oraculo. Itaq; adolescentes tumultum illum ueriti, fugerunt, & locū quendam incoluerunt, quem coruos dixerunt: quò postea Bœotij delinquentes relegarunt. Alij dicunt, eò sic dici, q̄ hoc animal sit impudens, & ominosum hominibus. Aristoteles autem ait, pestilentia grassante, cum multi corui essent, eos ab hominibus captos & repurgatos fuisse uiuere: & pestilentia dixisse, Fuge ad coruos. Aesopus uerò fabulosè tradit, magnum graculum se coruis parem ratum, ad illos se cōtulisse: à quibus cum uinceretur, ad graculos rediisse, qui indignati, eum cedētes dixerint: Fuge ad coruos. Aristides censet, ideo sic dici, quòd corui in asperis & præruptis locis nidifcent: ut Ad coruos, sit idem quod, In tenebras, in interitum.

ἐσποροδισμοῖς.) Quando gallos committunt, alijs pascunt, quò acriores sint in pugna.

ἐσμασαλίαν πλώσας.) Massiliam nauigato. De effœminatè molliterq; uiuentibus. Nam Massilienses effœminatè uiuebant, uariis uestibus, iisq; talaribus & uigentis utentes.

ὁ ἔσω ἀνθρωπίνου.) Internus homo apud Apostolum, est anima: externus, corpus.

F. liij ad op. ptuui.

Explicatio somnii.

Albi corui.

Coruorum natura.

Pestis ad coruos relegata.

Aesopi graculus.

Nidi coruorum.

Galli pugnae.

Massiliensium mollicies.

Pars pro toto.

Est

Est enim cum ex parte totum nobis animal cognoscitur: ut, Effundam de spiritu meo super omnem carnem: & Moses Israelitas alloquens: In LXXV animabus, inquit, descenderunt patres tui in Aegyptum.

ἔσωμαρτοίαι.) Polybius: Veluti casus, & Fortuna quaedam, ita res gestas Scipionis exornabat, ut illustriores semper & maiores expectatione uiderentur.

ἄρκεσίλαος.) Arcefilas, quid mihi tantum meri auide exhausti, ut in mentis errorem atq; amentiam incideris?

ἔσπερ.) Parmenides, uel (ut alij) Pythagoras, primus deprehendit, eundem esse Hesperum & Luciferum.

ἔσπερδάζον.) Polybius: Vestibus & seruitiis magnoperè studebant, & plerique supra facultates ornabantur: arma uerò negligebant.

ἔσπερ ζαίνας.) Ignem diuerberas. De iis quæ fieri nequeunt.

ἔσπερ ἢ ὕδωρ ζαίνας.) In cinere aut aqua scribis. De iis qui frustra laborant.

ἔσπερ φάβαν.) Athenienses, læta nunciatis, & aduocatis suis, coronas honoris ergò decernebant.

ἔστια.) Vestis. Mulierem fingunt Tellurem, tympanum gestantem, quod uentos in se concludat.

ἔστιαδες.) Vestales uirgines. Sacrificule, quas Helena Constantini Magni mater, post inuenta sancta & preciosa ligna, templo extructo in sepulchro Domini, instituit, decreto uictu è publico. Quibus peractis, octogenaria circiter, uitam cum morte commutat. Filius uerò, eius corpus Romæ in palatio sepeliuit. Synesius: Non dixerim, eos arcani aliquid cælare, sicut Vestales ignem.

ἔστια θυεμν.) Vestæ sacrificamus. De sacris domesticis, unde nihil aufertur.

ἔστια τωρ.) Epulum præbebant tribus alij ultrò, alij sorte delecti.

ἔστιν.) Lucerna corporis est oculus.

ἔστι τις δίκης ὁ φθαλμὸς, ἢς μηδέποτε κατὰ φρονεῖν, ἀνθρώπος ὄντας.) Est Vindictæ quidam oculus, mortaliū nemini cōtemnendæ.

ἔσωμυλάμω.) Aristophanes: Da ueniam, si quid homo pauper dixi, & nungatus sum.

ἔσρατήγησε μετ' ἔρασινάδης.) Dux fuit cum Erasinade. In calamitosos. Nā qui ad Arginusas rem malè gesserant duces, hic, Thrasyllus * Pericles & ceteri, qui non cesserant: publicè interfecti sunt. Erasinades etiā ultrà, peculatus & Helleston

tia pecunia surreptæ accusatus.

ἔσφαλέναι.) Duā quoq; domū, quantum in ipso fuit, labefactauit, ob p̄pensionē & defensionem partis huius.

ἔσχατα ἔσχατων κακὰ διὰ πέπε ακτῶν.) Extrema extremorum mala perpetravit. Prouerbiū, de improbissimis. Sicut, Atrociano atrocior: Caninio caninior, id est impudentior.

ἔσχατα κακὰ.) Mala extrema perpetienda potius à popularibus, quàm hominibus perfidis deditio facienda.

εἰς ἔσχατον μυσῶν πλεῖν.) Ad extremum Mysorū nauigare. *ἔσχατ' ἢ μυσῶν πλεῖν.*)

Extremus Mysorum nauigat *. Gracis pestilentia laborantibus, oraculum redditum est, ut ad extremum Mysorum nauigarent. Qui cum initio dubitarent: tandem in extremitatibus Mysorum, Acolidem repererunt. Alij dicunt, Telepho,

quo loco parētes suos reperturus esset, sciscitanti, hoc responsum ab Apolline fuisse, ut ad extremū Mysorū nauigaret. Cum autē in Teuthraniā, quæ loca Mysi tenerent, peruenisset: incidisse in matrem suam. Prouerbiū pertinet ad eos, quibus difficilia mandantur.

ἔσχεδιάζον.) Polybius: Omnia profus ab initio ad finem usq; perpetua serie, negligenter & perperam esse facta.

ἔσχηρα.) Scipio scorta, haruspices, uates castris expulit: quibus milites reb. aduersis territi utebantur.

ἔσχηρα κερνθιαί.) Meretrices Corinthiæ: Laïs, Cyrene, Læna, Synope, Pyrrhine, Scione, Rhodopis Thracia: cōserua Acopsi, fabularum scriptoris, quæ libertatē cōsecuta, in Aegypto mansit. Aristophanes in Pluto: Atq; etiam meretrices aut Corinthias, Si quis eas appeller pauper, non auscultare: Sin diues, statim illi podicem obuerrere.

ἔσχηρα.) Plato & ceteri philosophi germanos eruditiōis amatores, sodales uocabāt: quos & Iulianus imitabatur, in cōgressibus eruditorū omnes sodales appellans, non elatus imperio.

ἔσχηρων.) Lex fuit Athenis, ut meretrices uestes ferrent floridas: id est, ut opipor, uarias, aut ornatas & nitidas.

ἔσχηρον.) Verè ne censeres esse deos? *ἔσχηρον νίκη.*) Victoria in alterā incli-

nans partem, cum uicti uincunt.

Homerus: Aequè ille mihi inui-
 sus est, ac portæ inferorū, Qui aliud lin-
 gua præoptū, aliud pectore clausū habet.
 (ἐπιπέσομαι Φάλαγγ.) Anceps phalanx
 vocatur, quæ sic incedit, ut duces suos
 partim in sinistro, partim in dextro latere
 habeat collocatos.
 (ἐπιπέσομαι.) Et etiā, uenti quotannis spirā-
 res adulta æstate: quod sol à meridianis
 partib. in Septentriones euectus, & fa-
 ctus altior, humores resoluit: qui resolu-
 ti, & in aerē ac spiritū cōuersi, gignunt E-
 teliās, qui à Septentrione in Austrum fe-
 runtur, atq; in altiores Aethiopiæ mon-
 tes multi & densi incidentes, pluias ci-
 cant, quibus inundat æstate Nilus, è meri-
 dionalibus & siccis locis fluens.
 (ἐπιπέσομαι.) Visionem somniorum nihil
 curabat.
 (ἐπιπέσομαι.) Equidem omnibus meis
 opibus redimerē, ut, sublato Antonio,
 Cicero superesset.
 (ἐπιπέσομαι.) Pœnas facinorū dedit, nō cele-
 ritate morte extinctus, sed lento supplicio
 consumptus.
 (ἐπιπέσομαι.) Iugū Dei omnipotētis,
 iustar tauri contumacis, excussit. lob.
 (ἐπιπέσομαι.) Tellus sterilitate occupata
 grauissimè illos afflixit.
 (ἐπιπέσομαι.) Bouis in-
 ter uideor ad mactationem uenire.
 (ἐπιπέσομαι.) Similes sunt Laconicis Pyli
 capitis. Prouerbiū, in pallidos & extenu-
 atos. Pylus urbs est Laconia, ubi Cleon
 rex captiuos abduxit è Sphaacteria: quos
 à metu captiuitatis, & quod diu in deser-
 ta insula, & omni cōmeatu destituta ob-
 liti, & post captiuitatē longō tēpore in
 iunculis detenti essent, pallidos & tenu-
 es & deformes fuisse, consentaneū est.
 (ἐπιπέσομαι.) Eua prima mulier, & primum de-
 lectum mundi: quam uis eam maritus A-
 dam uitam appellasset, ut matrem futu-
 ram uiuentium.
 (ἐπιπέσομαι.) Euāgelium, res pulcher-
 rimas annunciat.
 EVANGELVS comicus: cuius, Athe-
 nio autore, fabula est αἰακαλυπόμενος,
 Retegendus.
 (ἐπιπέσομαι.) Pieriam tubam, uerfatiliū gra-
 uem hymnorum Fabrū, detinet Pin-
 darum hic puluis.
 (ἐπιπέσομαι.) Aelian⁹: Aeneas patrē hu-
 meris ipositu extulit, filio pio leue on⁹.
 (ἐπιπέσομαι.) Euagoras Lindius histori-
 cus, uitā scripsit Timagenis, & aliorū do-
 ctorū: quæstiones ordine alphabeti: Thu-

cydidis artē oratoriā libris v. Quæstio-
 nes Thucydideæ dictionis: historiā Aegy-
 ptiorum regna continentem.
 EVAGRIVS uaria scripsit, & cōmen-
 tarium in prouerbia Salomonis.
 EVATLV S, improbus fuit orator.
 (ἐπιπέσομαι.) Placabilem & facilem
 se præbere ijs qui succensuerint & deli-
 querint.
 (ἐπιπέσομαι.) Dinarchus: In Panathenæis
 præstantiæ uirorum certamē agebatur.
 (ἐπιπέσομαι.) Videbatur ad omnia
 tempora Pisistrato esse accōmodatior:
 quod & profundiore esset ingenio, & cō-
 stantior quàm confidentior.
 (ἐπιπέσομαι.) Cōsiliū .i. capiēdi cōsiliij pru-
 dētia, scientia uidēdi quib. rebus & quo
 modo agendis utiliter acturi simus.
 EVBVLVS demagogus clarissimus;
 diligēs atq; industrius, cū magnā pecu-
 niā coegisset, eā Atheniensib. distribuit.
 Vnde factū, ut ciuitas illo gubernante i-
 gnauiissima & desidiosissima euaderet.
 EVBVLVS Cettius Atheniensis, fi-
 lius Euphranoris, comicus, edidit fabu-
 las XXI. Fuit Olympiade CI, mediæ
 & ueteri comœdiæ affinis.
 (ἐπιπέσομαι.) Nobilior Codro, Me-
 lanthi Messenij F. (patris Medōtis & Ne-
 lei) qui à Medonte fuit ortus, & Neleo.
 Hic Codrus, cū Dorientes bellum Athe-
 niensib. inferrent, quod exules Pelopō-
 nensiū, atq; inter alios, Melanthū susce-
 pissent: oraculo accepto, fore ut urbē ca-
 perent, si regi hostiū pepercissent: oracu-
 lo cognito, lignatoris habitu sumpto,
 Dorientiū excubias adortus, unū ex mi-
 litib. occidit. Reliqui igitur, ut Eudemus
 tradit, irati, cōprehēsum eū occiderunt:
 qui oratores Codrum pro honorato di-
 cere affirmat. Alij sic narrant: Codro A-
 thenis regnante, cum Laconia sterilita-
 te laboraret, uisum esse Lacedæmoniis,
 Athenas expugnatū ire: pulsūq; Atticæ
 incolis, inter sese partiri agros. Cōsul-
 toque oraculo, & respōso accepto, potitu-
 ros urbe, nisi Regē occidissent: expediti-
 onem suscipiunt. Sed Cleomenem Del-
 phum, qui oraculū audisset, id misisse A-
 theniensibus. Quo Codrus cognito, p-
 gressus ex urbe, sarmenta collegerit: quē
 cum duo rogarent, quis esset? altero fal-
 ce occiso, ab altero fuerit interfectus.
 EVGENIVS Trophimi F. Augusto-
 politanus, Phryx, grammaticus, docuit
 Constantinopoli, in primis clarus iā se-
 nex, sub Anastasio imperatore. Scripsit
 dimen-

Panathenæa.

Pisistratus.

Consilium.

Liberalitas ignauia nesciter.

Oraculum.

Mors pro patria oppetita.

Cleomenes Delphus.

dimensionem membrorū Melici carminis xv fabularum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis. De Pœonico & Palimbachio. De nominib. tēplorum, quomodo proferātur: ueluti Dionyseū, Asclepieum, id est ædes Bacchi, ædes Aesculapij: Miscellanea uocabula, ordine alphabetico. Habet etiā admirabilia in tono, spiritu, scriptura, fabula, prouerbio, * Accidētia nominū in a desinentiū, cuiusmodi est ενδεια, ενδία: & quomodo bifariam efferantur, & alia quædam trimetra iambica.

Felicitas.

Εὐδαιμονία.) Felicitas, est uitæ prosperitas. Felix uerò, qui è uirtute uiuit.

Εὐδαιμονέστερος τῶν καρκίνων προβίλων.) Felicior Carcini strobilis (nucibus pineis) id est infelicissimus. sic Carcini poetæ filios infectatur Aristophanes, ob asperitatem corporis.

Media contrariorum.

Εὐδαιμονία.) Quædā contrariorū medio carent: ut in homine, morb. sanitas, albū, nigrū. Felix aut̄ & infelix, habēt mediū. nam si quis felix est, is nō est infelix. Nō tamē, si nō est felix: necessariò infelix est. neq; .n. sine medio opponūtur, felicitas & infelicitas. Fieri nāq; potest, ut uir bonus non sit felix: & qui bonus nō est, cum esse malum necesse non est. Neque enim medio carent uirtus, & uitium: ac modestus homo non insanit, nec tamen immodestus insanit. Itaq; huiusmodi contraria non sunt ad confirmandum & refutandum utilia. Sed si Græcæ uocis originem spectamus: cōfirmare possumus, uirum bonum esse felicem. Si enim Διαιμωνων cuiusque, ut Xenocrati placuit, est animus: is cuius anim⁹ bene se habet, est beatus. Vir bonus igitur, cuius animus bene se habet, est beatus.

Felix. Bonus.

Genius animus cuiusq; Xenocrate autore.

Εὐδαιμων.) Multæ res inueniuntur, quæ cū notione felicitis coniunctæ, profint iis penes quos sunt. Beatus est diues, uirtute præditus. Necesse omnino est, bonis apud Manes melius esse, malis peius. Atque etiā dum hanc uitā agunt, iustos sequet̄ felix gratia, iniustos infelix pœna.

Beatus.

Εὐδαιμων.) Multæ res inueniuntur, quæ cū notione felicitis coniunctæ, profint iis penes quos sunt. Beatus est diues, uirtute præditus. Necesse omnino est, bonis apud Manes melius esse, malis peius. Atque etiā dum hanc uitā agunt, iustos sequet̄ felix gratia, iniustos infelix pœna.

ΕΥΔΑΜΟΝ Pelusiotēs grammaticus, æqualis Libanij rhetoris, cuius à stylo abhorrere uidetur eius dictio, ad quæ uidetur contentiosè scribere. Scripsit poemata diuersa, artē grammaticā, nōminum orthographiam.

Εὐδαιμων ὁ κόρινθος ἐγὼ δ' εἶμι τεναγᾶτης.) Felix esto Corinthius, ast ego sim Tenæates. Tenæa pagus est prope Corinthū, consitus arboribus. Prouerbiū inde ductum est, quòd Coriuthii in urbe magna

degentes, sint inuidiosi & occupati: Tenæata uerò, propter tenuitatem fortunarum quietius uiuant.

ΕΥΔΕΜΥΣ orator uaria scripsit: De uocabulis, quibus usi sunt oratores & eloquentissimi quiq; scriptores, librū ordine alphabetico utilissimum.

εὖ δεγῆν.) Bene degerè, Epicuri: χαρῆν, gaudere, Cleonis: εὖ πράττειν, bene agere, uel, bene agi cum aliquo, aut facile agitare, Platonis salutatio.

εὐδικία.) Gloria deuictis hostibus, & pacatis rebus æqui iuris administratione parta, magis etiam conspicuum illū omnibus reddebat.

ΕΥΔΙΚΥΣ, unus ex ijs est, quos uersæ Thessaliæ Philippus præfecit.

εὐδοκία.) Bona Dei uoluntas.

ΕΥΔΟΧΙΥΣ episcopus Antiochiæ, ex Arabissā minoris Armeniæ: cuius pater Cæsari⁹, sub Maximiano martyrij corona est redimitus, quāuis prius indulisset uoluptatibus. Sed priores maculas, martyrij sanguine uoluit eluere. Nam utroq; pede magnis clauis sex trāsfixo, in ignē est cōiectus: & cū statim flāmā ad motus expirasset, semiustulatum & integrū cadauer cognati eius in agro quodam, Subelo nomine, condiderunt.

ΕΥΔΟΧΥΣ Aeschinis F. Gnidius, philosophus, Platonis æqualis, tres habuit filias: Aetidem, Delphidem, Philtidem. Astrologus insignis, & multa scripsit eius generis: & Octaeteridem, id est octo annorum circuitum, & astronomiam uersibus est executus.

εὐεξία.) Bona habitudo, robur corporis, eximia & summa sanitas. In paucis re non ita se habere reperias, ut maiori bono maius malū nō sit contrariū. Sed εὐεξία meliori sanitate, cōtraria est καχεξία minor morbo. Nā εὐεξία in se cōtinet etiā sanitatē: quo nomine maius bonū est, & per se expetendū. καχεξία nō item morbū: multi enim mala præditi habitudine, nō ægrotant. Morbus aut̄ καχεξία quoq; cōplectitur. Ut enim sanitatē εὐεξία, sic morbus καχεξία sequitur.

εὐεσῶ.) Sicut ἀνεσῶ, à bene & semper essendo. Democritus Abderites finē & felicitatē esse dicit εὐθυμίαν, animi tranquillitatē, nō quæ sit eadē uoluptati; ut quidā perperam acceperūt: sed qua tranquillus est & cōstans animus, nulli timori aut superstitioni aut perturbatiōi obnoxius. Eam affectionē cum εὐεσῶ, tum alijs pluribus nominibus appellat.

EVE-

EVETERIVS sub Iouiano Imperatore, doctrina & ingenij præstantia nihil veteribus inferior, sed ob molliciem animi, & simplicitatem, multos etiam in fontes causam dicere coegit.
εὐθεΐας.) Nihil erat negocij, loci illius hominibus facere fucum.
εὐημεΐα.) Alexis in Olynthia: Prosperitas domina, & charæ Musæ.
 EVENI duo poetæ fuerunt Elegiaci, uterq; Parius.
εὐθεΐα.) David: Rectos (id est, eos qui Deum cognorunt, erroremque reliquerunt) decet laudatio.
εὐθμοσύνη.) Xenophon: Præclarum censebat Cyrus, etiam in ædibus institutum esse bonum ordinē: ut suo quidque loco positum, statim cum opus esset, depromi posset.
εὐθωμύνοι.) Paulatim reb. eorū cre-²⁰ scētibus, potentiores hospitib. euadent.
 EVTHIAS quidam, ut sycophāta, male audiens.
 EVTHYDEMVS, magister Apollonii Tyanei, Tarsensis Cilix. Apollonius ætate progressus, magnas in doctrina vires habuit, & exercitationis facultatem, linguæq; Atticæ, ut omnium oculi in eū conijcerentur. nam & formā cōspicius erat. Natum aut̄ annos XIII, pater ad Eudemū ducit Tarsos Ciliciæ, à quo eruditur. Ac is quidem assiduus erat apud præceptorē: sed mores urbis ineptos iudicabat, & ad philosophandū ibi minime accommodatos. Nusquā enim delicatius uiuitur: & dicaculi atq; insolētes sūt oēs: magis dediti (rei nauticæ) luxui & libidini, quàm Athenienses sapiētia. Urbem perfluit Cydnus fluuius, cui assidēt ut aues aquaticæ. Patre itaq; exorato, effecit ut magister in uicinū oppidum Aegæ migraret: ubi & trāquillitas apta philosophaturo, & ædes Apollinis conspicua hominib. esset. Ibi unā cū eo philosophati sunt & Platonici, & Chryssipei, & Peripatetici: ac ne Epicuri quidē doctrinam contempserit, Pythagoricā uerò disciplinam ab Euxeno didicit.
 EVTHYCLIS comoedia sunt *ἄσωρι* Luxuriosi, siue Epistola, Athēgo autore.⁵⁰
εὐθυλίτων.) Sic solent uehemētes cupiditates, cum desideratis rebus non facile potiri licet.
 EVTHYMENE prætor Athenis, sub quo decretum, prætorē Morychide, scriptum, de nemine à cōmicis perstringendo, abrogatum est.

EVTHYMVS Locrensis Epizephyrius, certauit cum Theagene Thasio pugile: ac superauit quidem Theagenes Euthymum, cum insectatione: nec tamen oleaginam corollam in pancratio auferre potuit, uictus ab Euthymo, q̄ tres cōtinentes Olympiades uicit, coronas adeptus: non cum Thasio illo, sed cum aliis cōgressus. Idem Euthymus, etiam cū Alybante Temesæo heroe pugnavit. Est aut̄ urbs Italiæ Temesa: quò iuxta Siciliā errans Vlysses peruenit. ibiq; quidam è nautis uirgine per ebrietatē stuprata, ab oppidanis lapidibus est obrutus. Ac Vlysses quidem eius interitu neglecto, discessit. Cæterum hoc interfecto, dæmon Temesæos uexare atq; occidere ita instituit, ut de urbe relinquenda cogitarēt: nisi à Pythia moniti, herocem placassent: fano extracto, & quotannis formosissima uirgine desponsa. Quæ cum multis annis fieri solita comperisset Euthymus: eadem ingressus, uirginisq; simul & misericordia motus, & amore captus, ita se parauit, ut qui cum dæmone pugnaturus esset. Qui cū noctu apparuisset: uictū ita expulit, ut posthac nunquā ibi conspiceretur: uirginemq; uxorem duxit.
εὐθωή.) Actio fuit in eos qui aut urbē non rectē gubernasse, aut legationē perperam obijisse, aut publicū aliquod munus non rectē administrasse uiderentur. ac iudicia quidem X uiri, Logistę seu Ratiocinatores dicti, sortiuntur: accusat autem qui uult. & iudicibus permissum est, conuictis multam irrogare. Pericles præfectus impensis eburneæ Mineruæ à Phidia factæ, cum L. talenta interuertisset: bellum concitauit, ne rationes referre cogeretur.
εὐθυρήμων.) Aristophanes: Non uult apertē sibi dici, quod cum molestia esset auditurus.
εὐθός.) Aristophanes: Mane, medium te comprehendi, ut effugere nō possis. Metaphora sumpta est à luctatoribus, q̄ sic comprehensū uincuntur.
εὐθὺ σκοπῆ.) Rectā ad metā: id est, accurate. Sic *εὐθὺ ἔδος*, Rectā ad louem.
εὐκαίρια.) Antiochus rex Ephesum, propter opportunitatem, uehemēter appetebat: quòd & contra Ioniam, & Hellepontiacas urbes, situm arcis terra marique obtinere, contra uerò Europā propugnaculum Asiæ regibus commodissimum esse uideretur.
εὐκαίρια.) Admiratus urbis situm, &

Theagenes Thasius.

Euthymi cum Alybante heroe pugna. Temesij genij uictima uirgo.

Rationes geo sti mag stras us.

Periclis factum.

Antiochus Ephesus.

arcis opportunitatem, tam ad loca quæ in Isthmo, quàm quæ extra Isthmū sunt. Mirabantur bonitatem terræ, & Nili opportunitates. De Corintho, opinor, & Aegypto uerba fiunt,

Gloria.

εὐκλεία.) Se non quidem in bonis numerare gloriam: sed uehementer appetere, propter aliorū utilitatē. Nam si philosophi indecorē agere uiderentur: omne ex uita uerecundiæ, honorumq; morum studium sublatum iri. Iosephus: Pluris gloriam quàm uitam faciebat.

Sefta Diale-
Etica, & Bri-
stica.

EVCLIDES Megarēsis, è Megaris in Isthmo sitis, philosophus, autor sectæ à se Megaricæ dictæ: quam & Dialecticā, & Eristicam, id est litigiosam appellauit. Socratis fuit discipulus: cui in schola successerunt primū Ichthyas, deinde Stilpon. Scripsit dialogos Alcibiadem, Aeschinē, Critonē, Phœnices, Lampriā, Amatorium, & alia quædam.

Ichthyas.
Stilpon.

εὐκλείων.) Ἐπὶ φρονίῳ ἡμετέρων εὐκλείων γενεᾷ, Alacer nostram illustra familiam.

Narfes.

εὐκρῶν.) Agathias: Franci strenuè urgebant, ut Narsetem capturi uiuum, & paruo cum labore bellum ad optatum exitum perducturi.

εὐλαβηθεῖς.) Pisides: Non reformidasti urgentes morbos.

εὐλαβῶς.) Philippus, cū Achæos à bello Romano abhorre cerneret, quouis modo ad odium eos cōcitare studebat.

εὐλαῖ.) Babrius in Fabulosis: At Pheretima Cyrenes regina, pœnas facinorum suorum dedit. uiua enim uermibus scatere cœpit.

Benedictio.

εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός.) Deus nobis benedicat. Homines cū Deo benedicunt, uerba tantū illi offerūt, re ipsa benefacere illi nō possunt. Deus uerò cū benedicit: uerba facto confirmat, & benedictis bonorū oīs generis copiā suppeditat.

An sapiens
opinetur?

εὐλογον.) Probabile, rationi consentaneū: quod plures rationes habet, ut uerū sit. ueluti, Cras uiuā. Cū aliquādo uerba fierēt apud Cleanthē philosophū, & Ptolemæum regem, An sapiens opinaretur? & quidā eū opinari negasset: illum rex coarguere uolens, cerea mala punica iussit apponi. Sapiente uerò decepto, exclamauit rex: eum falso uiso assensum esse. Cui sapiens argutē respondit: se nō assensum, esse mala punica: sed probabile esse, quòd sint mala punica. Interesse

Esse.
Probabile
esse.

autem inter uisum certò comprehendens, quæ est κατὰληπτικὴ φαντασία; & εὐλογον, id est probabile.

εὐλόφως.) Erecto animo cum seditiosis conflictatus, Socratis sermonem, quem is (autore Xenophonte) cum Isechomacho habuit, uerum esse ostēdit: Virū fortem ab ijs etiam qui nocere illi student, iuuari posse. Facile & fortiter exercitationem ferebat, neq; corpore uexato, neque animo afflicto.

εὐλυτῶ.) M. Antoninus ait: Expecta expeditus, dum receptui è uita canatur: neque iureiurando egens, neq; ullo homine teste.

εὐμάρεται.) Diuitias parare, promptè conseruare, non facile.

EVMEÑES Macedonum rex, corpore debili & afflicto, splendore animi damnū id pensabat: uir inter plurimos nulli sui temporis regum secundus: sed in rebus grauissimis & pulcherrimis maximus & splendidissimis. Qui cum primū à patre regnum proutus in pauca & tenuia oppidula contractum accepisset: suum principatum maximis regnis parem effecit: non tam Fortunæ suffragio & casu, quàm solertia atq; industria & labore suo. Gloriæ cupidissimus fuit, è suæ ætatis regibus: & plurimis Græcis ciuitatibus benefecit, plurimos priuatum homines sibi conciliauit. Tertium est, qd fratres tres * & ætate & uigore animorum præstantes, omnes in officio cōtinuit, ut & parerent ipsi, & satellites essent, & regni dignitatē tuerentur. Quod haud temerè factū reperias. Hic Eumenes ab Antigono sublatu est, uir sapientior cæteris Macedonibus, & in ducendis exercitib. reprehensionis expertus, ut & ad posteros nomen eius celebretur.

εὐμενίδες.) Eumenides, εὐμένους, Furias sūt tres: Alecto, à pertinacia: Tisiphone, ab ulciscendis cædibus: Megara, ab inuidia dicta. Sunt subterraneæ damones, & (ut Sophocles ait) terribiles deæ, Telluris & Tenebrarum filia. Has Aeschylus in Eumenidibus, à Minerua mitigatas fuisse tradit, quò æquiores Orestis se preberent. unde εὐμενίδες, id est benignæ atque propitiæ dictæ sunt: quibus Orestes, in Areopago maternæ cædis absolutus, nigram ouem immolarit. Prouerbiū, ἀλλὰ δὲ ἀλλαχῆ καὶ ἀλλὰ, Alia alibi pulchra: hinc ortū, quòd alij aliter Furias appellent, & alia nomina pulchra ducāt: Attici uerò boni ominis ergò Eumenides eas dicāt. Philemon uerò σεμνάς θεάς, uenerabiles deas ab Eumenidib. diuerfas esse dicit.

εὐμεταβολώτερος καὶ θόρον.) Cothurno uer-

uerfatilior. Prouerbiū, in eos qui subinde mutantur. Cothurnus calcei genus est, utriq; pedi aptum: cognomentū Theamenis, unius ē triginta.

EVMOLPIDAE, genus ortū à Thrace Eumolpo, qui initiationem excogitauit, aut à Musæi filio, qui fuit à * secundo quintus. Deuouerunt eum Eumolpidae & Ceryces, id est præcones. Neglectis grauib; Eumolpidarum & Cery-

EVMOLPVS, siue Eleusinius, siue Atheniensis, filius Musæi poetæ, seu (ut quidam tradunt) discipulus Orphei, uersificator heroicus ante Homerum. Fuit & Pythionices. nam & Lyricū certamē inter poetas erat. Scripsit initia Cereris, & initia suis filiabus tradita. Versuū sūt tria millia. Scripsit & de inspectione manuū librum unum, sed prosa.

Fame urgēte, inutiles in pomerium eiecerunt, quos præstaret ab hostib; occidi. Damascius: Felicitas quedam ad contemplationem & intellectiōnem ueri & falsi.

EVNIDAE, familia apud Athenienses citharædorum, qui sacris operam nauabant.

EVNOMIVS, scriba Aetij, cognomēto impij, sub Valente imperatore, Cyzici episcopus designatus. Qui cum ex Aetij consuetudine sophisticos illius mores, imbibisset: dum uerbis intentus, argutias comminiscitur: se ijs inflatum in blasphemiam impegisse nō animaduertit: ut qui & Arii dogma profiteretur, & multifariam ueris sentētijs repugnaret. In sacris literis ita parum eruditus, ut eas ne intelligere quidem posset: confusa dictione usus, eadem subinde inculcans, nec is qui propositum scopum posset attingere: ut indicant libri 7, quos ille, & quidem inani labore, in epistolam ad Romanos conscripsit: multis uerbis ita factis, ut ipsius epistolæ scopum attingere non posset. Eiusdem generis etiam Orationes eius sunt, uerbis redundantes, ieiunæ sententijs.

Exercitū, cuius execrandi ergo accersitus esset, commendatū & acceptū esse Deo. De Balaamo, ut opinor.

Aristoteles in Topicis ait: Si ostendere uolumus, amicum non semper esse beneuolum: dicendum est, beneuolum esse qui & rectē sentiat, & uera & bo-

na intelligat. non autem in omnibus rectē sentire amicum. Verū hic locus habet aliquid plausibile, probabile, & dialecticum: nec tamen hoc in omnibus uerum est, quod eiusdem uocis alius atq; alius usus est: & etymologia ea de causa sæpe fallit, ut Græci sermonis exempla demonstrant, εὐδαιμων, εὐχαιρ, μεζαλόψυχ, εὐδαίμων, quæ Latinè, hoc quidē loco, reddi commodè non possunt. Ad rem autem ipsam quod attinet, amici officium optabilius est quàm beneuoli, & amicitia beneuolentiæ præferenda. Amici enim munus est, benefacere amico, idq; libenter: Beneuoli uerò, uelle tantū benefacere. Et quia beneuolentiæ præstat amicitia, munus etiā amicitia potius est munere beneuolentiæ. Præstat itē benefacere amicis, quàm nocere hostib;. Est enim beneficentia in amicos, liberalitatis: hostiū autem læsio, fortitudinis.

Beneuolus est mactator. De Oreste, id est, homine insano & misero dici rectē potest.

Vir quidam fuit (si demus eū fuisse uirum) animo disputationibus Epicuri effœminato, & eneruato.

Non planè uir bonus, nec a-stuosæ philosophiæ deditus, inguinis & gula mancipiū, Epicuri gregalis. Pythagoricas autem sententias ita norat, ut a-

ues ea quæ ab hominib; discunt. Nam & Salue, & Bene tibi sit, & Deus esto propitius, atq; id genus aliā, etiam auiculæ optant, nec quid garriant scientes: nec hominibus bene cupientes, sed lingua tantum informata. At sicut pulli aquilarum infirmis adhuc alis iuxta parentes uolitant, ijsq; magistris ad uolatum se exercent: cum uerò efferre se possunt, parentes anteuertunt: præsertim cum præda auidos esse, & ob nidorem humi uolitare sentiunt: sic etiam Apollonius Euxenum puer audiebat, eique auscultabat. Sed anno ætatis decimosexto ad uitā Pythagoricam se contulit, à numine aliquo incitatus. Nec tamen Euxenū amare desijt: sed deducto in suburbanos hortos, & teneros, & fontibus irriguos, Tu quidem (inquit) tuo more uiuito: ego uerò Pythagoram imitabor.

Herodotus maximum omnium esse maximè admirabilem dicit.

proditor Eleorum.

Rhodius, uersificator heroicus, in Romana pœsi admirabilis.

Etymologia fallit ob polysemiam.

Amicitia.

Beneuolentia.

Liberalitas. Iusticia.

Epicureus sciuir.

Euxenus Apollonij magister.

Quis expediiuit psittaco suum hæret.

Apollonius.

Pontij Euxini.

lis. Fuit autem sub Nerone. Libri eius non extant.

Iurisdum. *εὐόργου.*) Hesiodus: Hominis iurisdum di seruantis, id est religiosi progenies, post eum est melior. Aristophanes: Si uiri religiosi & sancti moribus delectaris.

εὐώνυμοι.) Euonymi, id est sinistri, Erchtheiæ tribus municipium.

εὐωρία. (Sic dicitur cura remissior, nec nimis sollicita.

εὐπάθεια.) Bona affectio diuiditur in *χαρὰν*, *εὐλάβειαν*, *βέλησιν*: gaudium, cau-

Gaudium. tionem, uoluntatem. Ac gaudium quidem, quod sit probabilis animi elatio, contrarium esse dolori: cautione, timori (neque enim timidum fore sapiemem,

sed cautum) cupiditati repugnare uoluntatem, quæ sit appetitio probabilis.

Voluntas. **Cupiditas.** Quemadmodum igitur primis affectibus quædam subijciuntur: sic etiam primis

bonis affectionibus ac uoluntati subijci

Beneuolentia. *εὐνοίαν* beneuolentiam, *εὐμείειαν* facilitatem, *ἀσπασμόν* salutationem, ac potius

Facilitas. **Salutatio.** charitatem, *ἀγάπην* dilectionem: cautioni uerecundiam, castitatem: gaudio, *τέρψιν* delectationem, *εὐφροσύνην* hilaritatem, *εὐθυμίαν* animi tranquillitatem.

Vacordia. **Leuitas.** *εὐπείρωσις.*) Aristophanes: Facile in quamuis partem traduceris: adulari ac decipi te gaudes: Semper dicenti inhi-

ans, tuaque mens cum adest, abest. Leuior erat, & ob ebrietatis studium facile mutabat sententiam.

εὐπαραχρόν.) Si Deus uictoriam uobis concesserit.

εὐπάρουφα.) Diogenes canis splendide uestitum quendam Corinthi conspicatus: Huic, inquit, me uende.

εὐπέτεια.) Naturæ se omnes ad facillima quaque conferunt.

Hortator. *εὐπεφυκώς.*) Harmodius hortatus est milites, naues ut conscenderent. Natura enim in primis aptus erat ad confirmandos hominum animos, & in suam sententiam pertrahendos.

εὐπέδιος καὶ ἀρχιάδας.) Eupithius & Archiadas, Hegiæ filij. Quorum Eupithius quidem ingenij dexteritate atque industria præditus, moribus tamen ad idiotissimum inclinans, & uerò absurdus etiam aliquid quàm idiotam deceret, præ se ferebat: atque (ut semel dicam) patre multò erat inferior. Archiadas autem segniter, ac potius nihil philosophabatur, propter paternas opes assentationis non expertes: sed puræ conscientiae studebat supra modum, nec mi-

nus quàm philosophi. Familiares eius inani spiritu sine mente pleni erant: ac uariis referti affectibus, ne in medio qui dem rerum gerendarum moderationem seruare poterant. *μισγάγκεια κακῶν*: Cōuallis malorum. Philosophia malis alienis non læditur aut corrumpitur, sed solum tantum: ut Socrates aiebat. Philosophiæ dedecori fuit. Quem enim maximè conseruari, & ad optima quæque institui de-

cebat: eum cum in uoluptatibus educando, tum animos eius supra quàm decebat exaggerando: semetipsum in omne probum coniecerunt.

οὐδὲν ἔχων ἕξαρμα φύσεως: Ingenio præditus non excelso.

εὐπήληκος.) Etiam galeatæ Mineræ in hasta Cicadam uidebis me o uir, infidentem.

εὐπόλις.) Eupolis, Sosipolis filius, Atheniensis comicus: prodire in theatrum cœpit natus annos XVII, ac fabulas edidit XVII. uicit VII. Naufragio perijt in Hellesponto, bello Laconico. Vnde edictum est, ne quis poeta militaret. Fabulæ eius sunt, Capræ, Desertor, seu Efoeminati, & aliæ.

εὐπόρμος.) Ferrum apud Turcos rē esse non facile parabilem aiunt.

εὐπότμως.) Ducis prudentia, & ex ea prosperæ etiam aliquid Fortunæ.

εὐπεραξία.) Ozias ob rerum prosperitatem impedit ad paterna delicta: ad quæ illum quoque splendor opum, & magnitudo rerum, quas rectè curare haud poterat, impulit.

εὐπεράτειον.) Epistolæ Platonis sunt XII, quæ omnes ad doctrinam morum referuntur.

εὐρεσιλόγος.) Polybius: Vereor ne cui uestrum garrere uidear ex superuacano: quamuis haberem plura quæ dicerem.

εὐρετής.) Expeditissimus tum suarum, tum alienarum dubitationum inuentor: non is qui doctrinæ uarietate, & alienarum fabularum historia ueritatē obserueret atque occultaret: sed qui dubitatibus ora obturaret.

εὐρεπίδειον.) Euripides inquit: Aliorum medicus ipse hulceribus scærens. Item: Columnæ sunt ædium liberi matres, id est filij.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

εὐρεπίδιον.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

345 Euripides tragicus, superioris ex fra-
tre nepos, ut tradit Dionysius in Anna-
libus: scripsit Homericam * editionem,
nisi ea fortè sit alterius. Fabulæ sunt hæ:
Orestes, Medea, Polyxena.

Euripides Mnesarchi, seu Mnesarchi-
dæ & Clitonis F. qui (acti in exiliū) fugiē-
tes, in Bœotiā migrarūt: deinde in Atti-
ca cōsederunt. Matrē eius holerū fuisse

nenditricē, falsum est. fuit enim admodū
nobilis, ut Philochorus demonstrat. Cū
Xerxes Hellepontū trajceret, in utero
gestatus est: eo que die natus, quo Græci
Persas in fugā coniecerūt. Fuit initio pi-
ctor: deinde auditor Prodicī, in arte dicē-
di: Socratis, in doctrina de morib. & re-
bus philosophicis. Frequenter & Anaxa-
goram Clazomenium audiuit. Sed ad
scribendum tragœdiā appulit animum,

cum ob dogmata sua periclitatū illum
vidisset. Fuit homo seuerus, tristis, inue-
nustus: unde osor mulierum habitus. Ni-
hilominus tamē uxorem duxit, primū
Cherinam, id est Porciam, Mnesilochi F.
ē qua Mnesilochum, Mnesarchidem &
Euripidē genuit. Hac repudiata, du-
xit alteram, æquē impudicam: Athenis
que relictis, ad Archelaum Macedonię
regem se contulit, ibiq; summo in hono-
re uixit. Perit insidiis Arridæi Macedo-

nis, & Crateuæ Thessali æmulum poe-
tarum: quorum impulsu regis seruus can-
es in eum immisit. Alij non à canibus,
sed à mulieribus eum laceratum tradūt,
noctu euntem ad Craterū Archelai de-
licias: ut qui id quoque genus amorib.
indulgeret. Alij, ad uxorem Nicodemi
Arethusij. Vixisse fertur annos LXXV,
& ossa eius à rege Pellam translata. Fa-
bulæ eius sunt uel LXXV, uel XCII. Re-

stant LXXVII. uicit v. superstes quater
mortuus semel, actore fratris filio Euri-
pide. In scena uersatus est annos XXVI
totos, obiit Olympiade XCIII.

eupeu. Mare angustum, aut locus
aquosus intra duas terras, hoc est Atticā
& Bœotiā, cuius loci aqua septies eo-
dem die mutatur.

eupeus. Situs, humiditas putrefacta.
eupeu. Eurotas Spartæ fluuius. La-
cena filio suo: Relinque Eurotā, abi ad
inferos, posteaquā cognouisti fugā esse
miserā: qui neq; meus es, neq; Lacon.

eupeu. Esse improbum. Eury-
batum enim tradunt unum è Cercopib.
fuisse, perfosforem parietum.

eupeu. Eurybatū feri-

bit Ephorus, Ephesium fuisse, qui acce-
ptam à Cræso pecuniam ad conducen-
dum militem aduersus Persas, Cyro tra-
diderit. Hinc Eurybatas, improbos & p-
ditores dici. Diotimus in Herculis labo-
ribus: Cercopes in triuiis Bœotiorū am-
bulantes, multū nocebant, genere Oe-
chalienses. Olus & Eurybatus duo infau-
sti uiri: Nicander. Aegineum Eurybatū
callidissimum, cuius meminit Aristote-
les lib. i. de Iusticia. Aristophanes in Dæ-
dalo, cum Iouem inducit in multas for-
mas se transformantem, diuitem & calli-
dum: Si quis, inquit, uestrū uidit Iouē
Eurybatum. Ferunt autem Eurybatū fu-
rem, dū in carcere custodiretur, iussū à
custodibus compotantibus specimen
edere suæ solertiæ in ædibus conscen-
dēdis: initiō recusasse, ac uix tandē assen-
sum, spongiis & retinaculis ferreis expe-
ditis, per muros cursim ascendisse: dūq;
illi mirabundi suspiciunt, superato tecto
prius quā illi circūdare ædes possent,
desilisse de ædibus.

Proditor
Cræso.

Cercopes.

Olus.

Eurybati fū-
ris solerti.

EVRICLES, omnis engastrimythus:
id est uentriloquus. ab Eurycle quodam
huiusmodi uate.

Engastrimythus
tbi.

EVRYMEDON Pamphylia fluuius,
iuxta quem Cimon dux Atheniensium
Persas terra mariq; uicit.

Cimon.

EVRYSA CES, filius Aiæcis Telamo-
nij, cuius sacellum Athenis Euryfacium
dicitur.

eupeu. Religio, seu pietas, sciētia est
diuini cultus. Boni igitur uiri sūt idonei
qui Deo sacrificent, casti cū sint, & puri à
peccatis in Deū, & grati Deo, sancti & iu-
sti. Sunt ijdem etiā sacerdotes, qui sacrifi-
cia, dedicationes, lustrationes, & reliqua
sacra norint. Pietas res facilis est, plena-
que modestiæ, minimeq; grauis. Sopho-
cles: Pietas unā cum hominib. moritur:
nec ijs uel uiuentibus uel morientibus
perit. Piē colendus est Deus. nam cetera
omnia minoris facit pater Iupiter. Via
hominib: ad felicitatē à Deo demonstra-
ta est una per uirtutem. Vniuersæ autem
uirtutis decus, & fastigium quoddā, est
religio. Sola enim hæc rerum humanarū
iustam curam suscipit, & ad res diuinas
homines recta uia deducit.

Religio.
Viri boni
Deo grati.

Sola pietas
nec in mor-
te deserit.

Religio uir-
tutum fasti-
gium.

EVSEBIUS Pamphili, Arianæ sectæ
addictus, Cæsareæ Palæstinæ episcopus,
sacrarum literarum studiosus, & diuinæ
bibliothecæ unā cum Pamphilo marty-
re diligentissimus indagator. Multa edi-
dit opera: Demonstrationis Euangelicę

Eusebij scri-
pta.

libros XX. Euangelicæ præparationis li-
 bros XV. Theophaniæ, id est diuinæ pa-
 tafactionis atq; præsentia libros V. Ec-
 clesticæ historiæ libros X. Annalium
 regularum uariam historiam, earumque
 Epitomen. De Euangeliorum dissensio-
 ne. In prophetam Esaiam libros decem.
 In Porphyrium eo tempore, ut putant,
 in Sicilia scribentem, Orationes XXX.
 Topicorum, id est de inuentione librum
 1. Defensionum Origenis libros VI. De
 Pamphili uita libros III. Alia scripta de
 martyribus, & in CL Psalmos probata
 commētaria, & alia multa. Floruit maxi-
 mē sub Constantino Imperatore, & Cō-
 stantio: & ob Pamphili martyris amici-
 tiam, cognomentum eius est adeptus. I-
 dem Eusebius etiam ad Marinū scripsit:
 quo in opere dicit, Christi ecclesiā duo
 uitæ genera & rationes sancire: Vnum
 quidē excellens, & humana consociati-
 one superius, cuiusmodi sit solitariū: in-
 ferius uerò alterū, & humanius, in quo
 etiam coniugium concedatur.

Duo Christia-
 na uitæ gene-
 ra.

Eusebius Arabius sophistes, æmulus
 Vipiani.

Paratum esse
 ad mortem.

εὐσεβίου.) Bene parati sumus, & ha-
 bemus omnia quib. opus est ad mortē.

EVSTATHIVS Epiphaniensis, anna-
 lium compendium ab Aenea usq; ad A-
 nastasium Imperatorem, libros IX. & a-
 lia quædam edidit. Eustathius Sebastia-
 nus, unā cum Basilio Ancyrano eiusdē
 urbis episcopo, sectæ Macedonianæ fu-
 isse autor perhibetur.

Macedonia-
 na secta.

EVSTEPHIVS Aphrodisiensis so-
 phiista, *Epiphaniornm Adrottenorū,
 quod templum situm est in Lydia. Scri-
 psit declamationes.

EVSTOCHIVS Cappadox sophi-
 stes, scripsit (contra Constantem) tem-
 pore Constantis Imperatoris, & An-
 tiquitates Cappadociæ, ac reliquarum
 gentium.

Conscientia.

εὐσυνείδητος.) Qui ita uiuit, ut bonam
 habebat conscientiam.

EVSTHENIVS comicus. Ex fabulis
 eius est Empole, id est uenditio: Aelia-
 no autore.

εὐχρημων.) Decorus, nō locuples & di-
 ues, sed modestus & legum obseruans,
 & * concordia studiosus.

Eutocius tan-
 tum furatus,
 quantum
 sibi iudic-
 abns esset sa-
 tis.

EVTOCIVS, è Thracia profectus,
 nec animo pbo, nec genere nobili, sed
 gregarius miles, multum pecuniæ publi-
 cæ cohorti suæ suffuratus, in Palæstinam
 abiit; seq; Eleutheropolitanis insinuare

coepit, largitionibus magnis in senatū *
 ascitus, & res quærere meliores. Sed ab
 Eleutheropolitanis non receptus, Asca-
 lonem transiit, à Cratero tum rerum po-
 tiente benignè unā cum pecunia susce-
 ptus, & libertate ciuili donatus est. Qua-
 re Thracæ cognita, Eutocium unā cum
 pecunia repetiuerunt. Quem cum Cra-
 terus missum non faceret: in ius uoca-
 tus à militibus, uincit Thracæ. Ea dere-
 tale est editum oraculum *.

εὐεργάτης.) Solus ipse princeps, in-
 genio adeò uersatili, ut apud Athenien-
 ses summus esset Atheniensis, & Lacon
 apud Lacedæmonios, & Thebanos apud
 Thebanos. De Alcibiade, opinor.

EVTROPIVS, Italicus sophistes, Ro-
 manæ historiæ cōpendiū lingua Italica,
 id est Latina scripsit, & alia quædam.

Eutropius eunuchus, pcurator Theo-
 dosij Imperatoris, ut ait Eunapius. Rufi-
 nus enim, qui uir esset, aut certè habere-
 tur, & honorib. perfunctus, & uaria for-
 tuna iactatus, nō contra rationē aut præ-
 ter decorū uidebatur ab omnia innouā-
 te fortuna destitui. Eutropius uerò cubi-
 cularius, illius potestatem nactus, usque
 adeò concussit omnia, tanta tonitrua e-
 didit: ut non Rufinus modò ipse esset:
 sed fabulosus ille Salmoneus, nihil illi
 collatus esse uideretur: qui quidem, eu-
 nuchus cum esset, per uim uir esse stude-
 ret. Ac fabulæ quidem tradunt, Gorgo-
 nem simul & conspectam esse, & specta-
 tores in saxa mutasse: at nostra ætas nu-
 gas inanes & tricas apinas fabulam illā
 esse ostendit. Hominem hunc prolixè
 insectatur historicus, ut moribus eius di-
 gnus fuit.

Eutropius, Imperatoris Arcadij (*αὐ-
 κροῖτος*), qui est ante lectum) cubicularius,
 nullum facinus prætermisit, tum magi-
 stratus publicè uendendo, tum (*τῶν τῶν
 δυνάμεως*) milites calumniando, tum
 proceres relegando, tum omnibus con-
 tumeliis senatum afficiendo. Ac ne à
 Barbarorum quidem societate sibi tem-
 perauit: ut qui ipse fastigij Imperatorij
 conscendendi spem aleret. Cum autem
 aliquando, etiam eos qui in templa con-
 fugissent, comprehendere uellet: legem
 promulgauit, qua concederet illos uel
 ab aris abstrahi. Ac ea lex uix promul-
 gata erat, cum ultio crudelitatis est se-
 cuta. Nec enim multò post imperatore
 offenso, in templum confugit, sub altari
 iacens, Ioanne Chrysofomo episcopo:
 indeq;

indeq; abstractus, non tu capite plectitur. Sic Eutropius pœnis peccati illius datus, etiam e Consulum catalogo est deletus, solo collega Theodoro inscripto. Sub hoc gens Eunuchorum, ob illius supercilium & potētiam, ita crevit, ita auctum est, ut nonnulli iam barbatuli, unā cum testibus uitam quoq; amitterent. *εὐτυχῆ.*) πόνος τοῦ χωρὶς ἐδὲν εὐτυχῆ, Absq; labore nihil succedit.

EVTYCHES, monasterij princeps Constantinopoli, tertius Manetis & Apollinaris impiæ sectæ defensor, alium esse (*παρ' ἑαυτῶ*) apud sese Christū, & aliū (*ἄλλου λόγον*) Deum sermonem, annuncians: non sustinens homousiam nobis & ὁμοφύη cognatam carnē Domini confiteri. Et negabat (*ἀπηνεῖτο σὺν λέγειν*) seruari (dicere) in Christo duas naturas, cum earum unione & concretionē. **Alia** quoq; monstrōsa & absurda comminiscēbatur, cum e cœlo descendisse Domini corpus, & tanquam per canalem, uirginem transisse sermonem cœlitus diceret, eo indutum, ut e muliere natus uideretur, quāuis natus non esset. Manichæa est hæc oratio, & fanatica, multo magis quā illa. Naturam unam in Christo & hic peruerso corde prædicauit.

εὐφημῆ.) Aristophanes: *Linguis faueat omnis populus, ore clauso. Aedes enim ingressus est Musarum cœtus.* *εὐφημία ἔσω.*) Linguis fauere iubent comici, cū nota faciūt, aut decreta scribūt. **EVPHEMVS**, patriarcha Constantinopolitanus. **EUPHORIION**, filius Aeschyli tragici, Atheniensis, tragicus & ipse q; tabulis patris nondum editis, actis, quater uicit. Scripsit & sua quædam.

Euphorion, Polymneti filius, e Chalcide Eubœæ, condiscipulus in philosophicis Lacydis & Prytanidis, in poeticis Archebuti Theræi, cui & in delicijs fuerit. Natus est Olympiade 126, quo tēpore Pyrrhus a Romanis uictus est. Fuit colore melleo, carnosus, æger pedib. charus uxori Alexādri, Eubœæ regis, Crateri filij. Multū locupletatus, ad Antiochū magnū Syriæ regē se contulit, eiusq; Bibliothecæ præfuit: ibiq; defunctus, uel Apameæ uel Antiochiæ sepultus est. Libri eius uersibus heroicis scripti sunt hi: Hesiodus: Mopsopia, siue confusa. habet enim promiscuas historias. Mopsopia, quod Attica olim sic dicta fuit, ab Oceani filia Mopsopia, & poematis oratio ad

Atticos mille annos extēdit, argumēto ab ijs sumpto, a quib. deposita pecunia fraudatus erat, qui pœnas etiā lōgè post daturi essent. Deinde colligit oracula, a mille annis euētū cōprobata. Sunt autē libri sex, & Quintus millenarius inscribitur de oraculis, ut mille annis eueniant. **EVPHRAEVS** Orita, Platonis discipulus.

εὐφρόνη.) Quis uocalissimæ aui intra ædes persuasit, ut nocturnas horas numeraret?

EVPHRON comicus: cuius fabulæ sunt, Deformis, Musæ, Synephebi, Spectatores.

εὐφροσύνη.) Naturæ & ingenij bonitas. Ingeniosi est, amplecti ueritatem, auersari mendaciū. Hoc q; habet, is id quoq; habet, ut uerū rectè iudicare possit. Qui uerò facilè alios sequunt ac discūt, eodēq; modo erga omnes disciplinas sunt affecti: nō rectè ingeniosi dicūtur, quod iudicio carēt, quod est ingenij præcipuum & propriū munus. Ingeniosi enim, siue disciplinæ hę sint, siue quid aliud, ea que alicuius precij sunt, & parare student, & amant: cætera & auersantur & oderunt, idq; rectè faciunt, & sunt boni iudices.

εὐχῆ.) Votum, est promissio, qua Deo aliquid pietatis studio consecratur. *προσευχῆ,* adoratio, est supplex petitio a Deo.

EVCHEMVS, quidam Aegeates. **EVCHIDES**, Assappus, Chrysomazus, & Echion, uelocissimi cursores fuerunt. *εὐψυχία.*) Ut in Epaminondæ, Pelopidæ, Brasidæ, Cleonbroti interitu accidit, cū ob uitæ uirtutē, tum ob constantiā in morte: non possunt historici animos uirorum illorū pro dignitate celebrare. Nō esse formidabilem maiorem hostiū numerum. Fortitudinem enim semper esse multitudinem superiorem.

εὐψυχος.) Aristoteles in Locis, negat uitæ uirtutem, & in morte constantiā, solius esse fortis: si etymologiā spectemus. *εὐψυχος* enim est, qui bonum habet animum: sic etiā iustus est *εὐψυχος*, & temperans & prudēs. Sic *εὐελπίς* & *εὐδαίμων* dicitur, qui bonam spem & bonū genium habet. Arrianus: In piculis potissimum declaranda est animi constantia.

ἐφειδῆν.) Imminent illis amici & cognati interfectorum, eadem ulturi. *ἐφειρία.* Apud Romanos capitale est, deseruisse munus suum: id est, stationem seu aciem (*περὶ πείρην* lego.)

Oracula mille annis reddita.

Gallus galinaceus.

Veritatis amor.

Iudiciū decus ingenij.

Cursores.

Virtus excellens.

Fortitudo multitudinis potior. Etymologia nō sens per cū usu loquēdi cōsentit.

Ulitio.

Deserti moris pœnna.

ἔφεδροι.) Captant occasiones, paratīq; sunt (ad rebellandum) ad ista denuò obtuenda.

ἔφελκιστοί.) Philosophi qui de rebus dubitant, & eas posse cōprehendi negant.

ἔφ' ἑδέκα κώπαις.) Vndecim remis magnos fluctus excitare. Acclamatio nautica est.

Ephetici. Ephesia littera. Ain segen für alles unglück.

EPHESIAE littera: carmina quaedam obscura, quae & Cræsus in rogo recitavit: & Olympiæ Milesio & Ephesio certantibus, Milesium luctari non potuisse, propterea quòd alter iuxta talum Ephesias litteras haberet. Quibus cōpertis & dēptis, * concidisse Ephesium perhibēt.

Iudices capitales.

ἔφέτμη.) LXXX iudices capitaliū causarum, quinquagenarijs maiores, & singulari opinione probitatis: dicti Ephetae, quòd ab eis nō esset prouocatio. Dicebant autem ius uel in Palladio, uel in Prytaneo, uel in Delphinio, uel in (Phreatto) Phreate.

Argutia.

ἔφείδω τέττις ἔξουχίζεν.) Liceat istis enucleare, id est argutari, & minutissima quaeq; persequi.

Hereditaria.

ἔφῆδοιτο.) Cognatorum quidam illius calamitate gaudebāt, ut opibus eius qui orbis esset, potituri, uitamq; desidē, impudicam & luxuriosam ageret.

Mortales.

ἔφημέριοι βροτῶν.) Mortales unius dieculae, quotidianorum gnari, futura non prospicientes.

EPHIALTES, uulgò Babuzikarius: medicis est exhalatio, è crapula & cruditate caput inuadens.

Antoninus.

ἔφίνας.) Histrione tragœdiae prouocante, quòd à Polemone initio fabulae scena exactus esset: rogauit Antoninus Imperator, quo tempore id accidisset: respondente illo, Sub meridiem: perface-
te Imperator, At me (inquit) media nocte domo eiecit, nec tamen prouocauit. Sit hæc significatio Imperatoris māsueti, & magnamini.

Luctus.

ἔφ' ἱερὸν.) Hieron dicitur XII deorum templum Bospori.

Votum.

ἔφ' ἱερὸν.) Precabatur illi à Deo, cum alia bona plurima, tum imperij, quàm lōgissima homini cōcessa esset, durationem.

EPHIPPVVS, Atheniensis, comicus mediæ Comœdiae.

(Ephorus) Ephippus Cumanus, Demophili filius, Isocratis oratoris auditor, historicus: habuit filium Demophilum historicū. uixit Olympiade XCIII,

ut etiam Philippi Macedonis regnū antecesserit. Scripsit historiarum ab Ilij expugnatiōe, Troianoq; bello usq; ad sua tēpora, libros 30. De bonis & malis lib. 24. Rerum passim admirabilium lib. 15.

Quid quisq; inuenerit, libros 2. & alia. ἔφίππων ὀνόματα.) Equestris rei uocabula. ἴλη, turma, continet eqtes LXXIII.

* duæ turmae equitū, uirorū 1024. * ἴλη, duo ephipparchiae, equitum 1048.

ἔφίση.) Magistratus eis praeficiebat omnib; integerrimos, ne ex auaricia perperam agerent.

ἔφθι πυροί.) Elixum frumentū excitat ad Venerem, ideoq; Veneri immolabatur. (Liber & alma Ceres Venerē sectantur amicam.)

ἔφόδιον παιδείας ὁ πλῆθος.) Viaticū eruditionis sunt diuitiae. (Si rectè utaris. Sin minus, nequiciae.)

ἔφόδιον.) Deum orat, ne rerum potantur improbi, neue opes habeant ad iniuriæ facultatem.

ἔφορος.) Omnium rerum inspector & uindex Deus.

EPHORVS Cumanus, & Theopompus Damasistrati filius, Chius, ambo Iſocratis discipuli, sed ingenijs dissimilibus. Ephorus simplici, & in historica dictione supinus & segnis, sine ulla contentione: Theopompus acerbo & maligno ingenio, copiosus, densus, uehemens, ueritatis in scriptis suis studiosus. Itaq; Iſocrates hunc frenis, illum calcaribus egere dixit. Missus autē in exiliū Theopompus, supplex fuit Ephesiae Dianae. Alexandro saepe scripsit, * eumq; laudibus ornauit multis. Sed & uituperationē eiusdem scripsisse fertur, quae non extat.

Ephorus Cumanus, historicus, iunior: scripsit Galeni historias libris 27. Corinthiaca, de Aleuadis, & alia quaedam.

ἔφοροι.) Pericles, quam pecuniā Spartanorum Ephoris, ob usum Reipublice, largitus fuerat, in rationes non retulit: quòd magno probro ijs qui acceperāt, futurum fuisset: sed in necessarios usus collatam esse, scripsit (ἔς τὸ δέον αἰνῶν ἀμείνων ἔργα, τὰ τοῖς περὶ δόταις δεδομένα.)

ἔφοροι.) Ephori apud Lacedaemonios fuerunt quinque: ex eo dicti, quòd essent status publici inspectores.

EPHOD, nomen Hebraicum est, declarationem aut redemptionem significans. Forma eius fuit, textum spithamæ magnitudine, inftar pectoralis, ex aurei filii

arte varia cōfectum. In medio habuit
 meluti stellam, totam auream: utrinq; bi-
 nos smaragdos, quorum uterq; senas tri-
 bus Israeliticis insculptas gerebat, Ada-
 mante inter utrunq; interiecto. Sacer-
 dos igitur Deum aliqua de re interroga-
 turus, colligabat ephod in pallio, in me-
 dio pectoris, & infernè manus suppone-
 bat: ita reperiebatur in palmis eius pla-
 cula instar tabulæ, & in ephod intuens ro-
 gabat Deū. Quod si Deo interrogatio
 placuisset, statim fulgurabat adamas, e-
 missisq; radijs lucebat. Sin displicuisset,
 suo loco manebat. Si uerò Deus popu-
 lum occidendum daturus erat, sangui-
 neus: sin peste afflicurus, niger fiebat.

EPHRATA, Bethleem: Hebraicè Ma-
 riam significat.

Ἐφυγον κακὸν, εὐρὸν ἀμεινον.) Effugi mala,
 & inueni meliora. De ijs quorum res in-
 melius mutantur. Moris enim Athenis
 fuit, ut puer, cuius uterq; parens uiueret,
 in nuptijs uersaretur, spinasq; cum glan-
 dibus & uannū panib. plenā ferēs, dice-
 ret: Effugi mala, & inueni meliora: muta-
 tionem in melius significās. Nam coro-
 nā ex spinis & glandibus malū dicebāt.

Ἐξέμυθος.) Cū primis taciturnus erat,
 & occulti animi: sed ad prouehendā uir-
 tutem & * comœdiam minuendam to-
 to pectore intentus.

Ἐχνηὶς ἢ ναυκεράτης.) Echeneis, seu nau-
 rates. Remora, pisciculi genus nō escu-
 lenti, magnitudine gobij, quaternis pin-
 nis, quo quidā ad amatoria pocula, nō
 nulli ad iudicia utuntur. Nomē ex eo tu-
 tum, quod currentibus nauib. adhærescat.

ΕCΗΕΤΥS. Homerus: Mittā eum ad
 chetum regē, mortalium omniū pestē:
 qui & nasū & aures infesto ere amputet.

Ἐχέτω.) Aristophanes:

Teneat uentos tranquillus ether,
 Nec fluctus maris resonet glaucus.

Ἐχε.) Habet uir mulierem: habetur &
 uir à muliere.

Ἐχέει τί; ἢ ἢ ὄφιν, ἢ ἰχθυῶν.) Habes ne ali-
 quid? Aut serpentē, aut piscē. De piscan-
 tibus, uenātibus & aucupātibus dicitur.

Ἐχίνος τὸν τόνον ἀναβάλλει.) Erinaceus par-
 tum differt. De ijs quibus mora incom-
 modat. Erinaceus enim quo diutius par-
 tum differt, eo magis à spinis foetus sui
 pungitur in enixu.

Ἐχινος.) Φυγῆν πρὸ ζάλης τὰ τῆς ζάλης: Tē-
 pestatē fugito ante tempestatē. Prouer-
 bium. πρὶν δύο ἔχينو εἰς Φιλίαν ἔλθοιεν, ὁ μὲν
 ἐν πλάγῃ, ὁ δὲ ἐν χέρσιν; Prius inter duos

echinos conueniet, terrestrem & mari-
 num. De dissimilibus.

Ἐχίς.) Vipera, sola ex serpentibus non
 oua, sed animal parit.

Ἐχθρον.) Sophocles: Nihil magis inui-
 sum est malo cōsilio. Hisce ego legibus
 non uiuam.

Ἐχθροῦσαι.) Inimicitias intercessisse fe-
 runt inter scarabeum & aquilam, ex eo
 quod alter alterius oua dissipasset.

Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, καὶ ὀνήσιμα.) Sopho-
 clis Ajax: Abeo ad lauacra, & maritima
 prata, ut piaculis meis lustratis grauem
 deæ indignationem uitem. Ac progres-
 sus in solum aliquem locum, Occulam
 gladium hunc meum, telum inimicissi-
 mum, Effossa terra, ubi à nemine conspi-
 ciatur: Sed cū nox & Orcus infernè ser-
 uent. Ego enim ex quo munus hoc ab
 Hectore in manus sumpsi: nihil mihi à
 Græcis honoris est habitū. Verū enim
 est mortaliū prouerbium: Hostiū dona
 non esse dona, neq; utilia. Proinde in po-
 sterum sciemus dijs cedere: sciemus &
 Attridas uenerari. Principes sunt. Itaque
 honori cedendum. Nam & atrocissima
 & robustissima quæq; honoribus (id est
 magistratibus) cedunt.

Ἐχθροῖς σιμῶσαι εἰς καταλλαγὴν φέροι.)
 Cum inimicis edere, affert reconcilia-
 tionem. ἀνεροκερικόν.

Ἐχοντίας.) Tridui cōmeatū in bellū affer-
 re iuebant duces, è publico dari solitū.

Ἐχόντων μὲν ἔν ὡς ἔχουσιν ἑκάστοι, καὶ ὡς πῆ
 ἑκάστω φίλον κρινέτω.) Ita quisq; sit ut est,
 & suo quisq; iudicet arbitratu.

INITIVM LITERAE Z.

Ζαγρεύς.) Zagreus, infernus Bacchus,
 Iouis & Persephones filius.

ΖΑΛΕΥCΥS, Locrensis Thurius, Py-
 thagoricus philosophus & legis lator:
 obiit pugnans p̄ patria. Prius fuit seruus
 & pastor: sed accuratè institutus, leges
 tulit ciuibus suis inter quas & illa fuit, ut
 mulieres in forū p̄deutes, ingenuæ qui-
 dem cū suis cognatis & una pedissequa
 cādidas, reliquæ uarijs uestib. induerent.
 Ζάλλω.) Plato de Republica: Puluerē
 & grandinem fugientes uēto iactatam,
 sub muro subsistunt.

ΖΑΜΟΛΧΙS Scytha, Pythagoræ ser-
 uus, ut tradit Herodot⁹ in IIII. reuersus
 in patriā, docuit animā esse immortalē.
 Mnaseas autem ait, apud Getas coli Sa-
 turnum, diciq; Zamolxim. Hellanicus
 uerò scribit, Græcum fuisse, qui Getis
 Thracensibus Initia demonstrārit: dixitq;

Malum cōs-
 ilium.
 Aquila &
 scarabeus.

Hostilia do-
 na caueto.

Serō sapiē
 Ajax.

Honores.

Explicatio
 somnij.

Cōmeatus.

Vestitus mi-
 lierum.

Zamolxis.
 Saturnus.